

ஷ்ரீ வந்தாஸ்
2001

இராமநாதன் கல் ஹரர் பழை
கண்டர்

அப் பெட்டி 27

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

With best compliments
from

Ramanathan College Old Girls Assn.,
Canada Branch

18 Rossowan Crescent,
Scarborough, ONTARIO
M1W 1K6,
CANADA

L. Sridar

Mrs. Selvanayaki Sridas - May 31, 2002
Secretary

RAMANATHAN COLLEGE OLD GIRLS' ASSOCIATION CANADA

The Executive Committee - 2001

Patrons:

Mrs Chellammah Karthigesu
Mrs Thilagawathy Ponnaiah
Mrs Ponnammai Pathmanathan

President:

Mrs Yogalukshmy Rajaratnam

Vice-Presidents:

Mrs Puvaneswary Satchithanantham
Mrs Meena Thavaratnam

Secretaries:

Mrs Selvanayaki Sridas
Mrs Selvaranee Thayaparanithi

Treasurers:

Mrs Sakunthala Parangirinathan
Mrs Mangayarkarasi Sivasubramaniam

Members:

Ms. T. Sathiabama
Mrs Jayanthi Nikilanandan
Mrs Shanthabavani Somaskandan
Mrs Maithili Thayanithy
Mrs Sornambigai Sathasivam
Mrs Nageswary Sribaleswaran
Mrs Dhanalukshmy Tharmalingam
Mrs Indrani Balasunderam
Mrs Jeyarani Alalasunderam
Mrs. Vanitha Rajendram

Kalaivizha Malar Committee:

Mrs. Selvanayaki Sridas
Mrs. Yogaluxmy Rajaratnam
Mrs. Puvaneswary Satchithanantham
Mrs. Maithili Thayanithy
Mrs. Selvaranee Thayaparanithi

Editing:

English: Mr. Sivasambo Sridas
Tamil: Mrs. Selvanayaki Sridas

Proof Reading:

English: Mr. Sivasambo Sridas
Tamil:
Mrs Maithili Thayanithy
Mrs Puvaneswary Satchithanantham
Mr. Shanmugam Kugathasan

Typing & Type Setting:

Mrs. Selvanayaki Sridas
Mrs Maithili Thayanithy

Oratorical Contest Organizing Committee:

Mrs. Selvanayaki Sridas
Mrs. Yogaluxmy Rajaratnam
Mrs. Puvaneswary Satchithanantham
Mrs. Selvaranee Thayaparanithi
Mrs Jayanthi Nikilanandan
Mrs Shanthabavani Somaskandan
Mrs Indrani Balasunderam

ஶ்ரீராமநாதர்

இராமநாதம் சிவநாமநாதம்

விருத்தம்

மோனமுறை முற்றுமறிந் துற்றசிவ நாதம்
முதாதை யோரறங்கள் முட்டேவ நாதம்
ஞானநெறி பற்றுதிறங் கற்றுநவ நாதம்
நாடானும் நீதிமன்றம் நாட்டுபுலி நாதம்
கானவிறை பத்திநற வத்தில்நெகிழ் நாதம்
காபால னாலயங்கள் ஆக்கிமகிழ் நாதம்
வானவரு நண்ணிய வண்மையுள நாதம்
மாமாய னாமென்னு வாக்கிராம நாதம்

கன்னியருக் கேந்றநெறிக் கல்லுாரி நாதம்
காளையர்கள் வாழுமுறை சொல்லுாரும் நாதம்
மன்னிசௌநன் மாகலைஞர் பண்பாடு நாதம்
மாதரெழில் வாணிசைவ மன்றான நாதம்
பின்னுசடை யோன் சிவனின் பொற்கோயில் நாதம்
பேறுவித்தி யாவிருத்தி செய்சாலை நாதம்
பொன்னமையும் பேர்விளங்கு மெய்ஞ்ஞான நாதம்
பூவுலக மாபுலவ பொன்றாம நாதம்

திண்மையலீ லாவதிகண் மணியான நாதம்
சிவகாம சுந்தரிதா தையெழில் நாதம்
பெண்மையறம் பேண்சிவமெல் லியர்பீட நாதம்
பிறைகுடி யன்பினர்க்கா தரவின் நாதம்
ஒண்மையந் டேசின்ஸைக் கொளியான நாதம்
உயரோவி யக்கலையோர் உபய நாதம்
தண்மைவள மாதமிழின் அவதார நாதம்
தவஞான சங்கபிதா இராம நாதம்

பவளவள மெழுமிராம நாதன் கல்லுாரி
பரிதிமதி ஆதியொளி கரந்த கல்லுாரி
தவமுமெழில் இளமைநனி சாலுங் கல்லுாரி
தமிழுலக தாரகையென் ஞோங்கு கல்லுாரி
அவள்உமையின் உருவகலை யாளங்கல்லுாரி
அரிவையின் சீரமைவுக் கானனல்லுாரி
குவளையணி மகளிரறம் கூறும் கல்லுாரி
குரவநல்லி ராமநாத நாமக்கல் லுாரி

நம. சிவப்பிரகாசம்

ஆசிரியர், இந்துசாதனம்

இந்துசாதனம், 15.06.1990 இதழிலிருந்து

இராமநாதன் கல்லூரி கீதம்

இராகம்: காம்போதி தாளம்: அதி

மணிபரந்த மாகடலே மாலுருவ மாயிடினல்
அணிகிளரு மவனிதயத் தாமரைகா ணம்மானை
அணிகிளரு மவனிதயத் தாமரையிற் றிருவெழுந்து
பணிகொள்ளும் பொன்னிலங்கைப் பண்பிதுகா ணம்மானை
பண்பிதுநேர் பொன்னிலங்கைப் போற்றுதுங்கா ணம்மானை

பொன்னிலங்கைத் திருநுதலாய்ப் பொலிவதுசீர் யாழ்ப்பாணம்
என்றுபல ரேத்துவது மியல்பேகா ணம்மானை
என்றுபல ரேத்துநுதற் கெழிற்றிலக மாய்விளங்கும்
பொன்றாத பொன்றாம நாதனிட மம்மானை
பொன்றாம நாதன்தன் கல்லூரி யம்மானை

இராகம்: புயாளம் தாளம்: சூபகம்

இராகம்: கேதார கெள்ளை

அரிபடரந்த மதர்க்கண்ணா ரரிய யனுங்காணாத
விரிமலர்ச்சே வடிகாணும் வியப்புடைத்திக் கல்லூரி

கிஞ்சுகவாய்க் கண்ணியர்ச்சு கீதநயம் பலவிசைத்து
விஞ்சையர்போல் வீணைபயில் வியப்புடைத்திக் கல்லூரி

இராகம்: பொன்

இராகம்: சந்துபொரவி

பண்மிழற்றும் பாவையர்கள் பரமனது பதம்பாடி
விண்களிக்கச் செயும்சீர்த்தி விருகுடைத்திக் கல்லூரி

நித்திலத்தை யொத்தநகை நாண்மடவார் நிரைநிரையாய்ச்
சித்திரத்தைப் போலியங்கு சீருடைத்திக் கல்லூரி

இராகம்: கண்யானை

இராகம்: காம்

திங்கள்சேர் வாண்முகத்தார் திருநீற்றுத் தேசுடனே
மங்களஞ்சேர் வாழ்வுபயில் மாண்புடைத்திக் கல்லூரி

வண்ணமணிப் பூவாடை வனிதையர்கள் பன்மொழியிற்
சொன்னகலை பலபயிலுஞ் சதுருடைத்திக் கல்லூரி

இராகம்: ஆனந்தபொரவி

இராகம்: தோழ

பொன்பூத்த மேனியர்கள் பூக்கொய்து பரமனுக்குப்
பண்மாலை யணிவிக்கும் பாங்குடைத்திக் கல்லூரி

பால் போன்ற நிலவொளியிற் பந்தாடிப் பூவையர்கள்
நூல்நூற்று நலம்புரியும் நோன்புடைத்திக் கல்லூரி

இராகம்: பெறூக்

ஸமத்தைக் காத்தில் விருநிலத்தைத் தன்புகழாற்
குழ் ராம நாதனறன் கல்லூரி - வாழியவே
தாவி லூஷித் தண்ணனி
மாவவி கங்கை மணலினும் மிகவே.

தித்தித்த தேன்மொழியார் தீங்கரும்பிற் சுவைமிகுந்த
முத்தமிழின் பயன்றினைக்கும் மகிழ்வுடைத்திக் கல்லூரி

சு. நடேசப்பள்ளை
பணிப்பாளர், இராமநாதன் கல்லூரா

**சேர். பெரன். இராமநாதன் வாழ்த்துப்பா
தருமதி. புவனேஸ்வரி சச்சூனந்தும்**

முன்னாள் அதிபர், இராமநாதன் கல்லூரி
மாணவியும் ஆசிரியையும் கூட

வாழ்த்துவோம்
வாழ்த்துவோம்

வாழ்த்துவோம்
வாழ்த்துவோம்

வாழ்த்துவோம்
வாழ்த்துவோம்

வள்ளல்ராம நாத சேவை
உள்ளம் ஆர நினைந்து போற்றி

வாழ்த்துவோம....

பள்ளிப் பழைய அன்பர் தேடி குருவின் விழா தன்னிற் கூடி
தெள்ளு தமிழ்க் கவிதை பாடி அள்ளி நன்றி மலர்கள் தூவி

வாழ்த்துவோம....

வெள்ளிமணி நாத ஒசை மன்னர் அவையில் முழங்குதே
அள்ளி வீசு தமிழ்ப்புலமை அறிவு நூலிற் துலங்குதே
தூள்ளி நிமிர் கோயிற் சிகரம் சைவ வானை முட்டுதே
பள்ளி இரு கழகமாகி கலை மழையாயக் கொட்டுதே

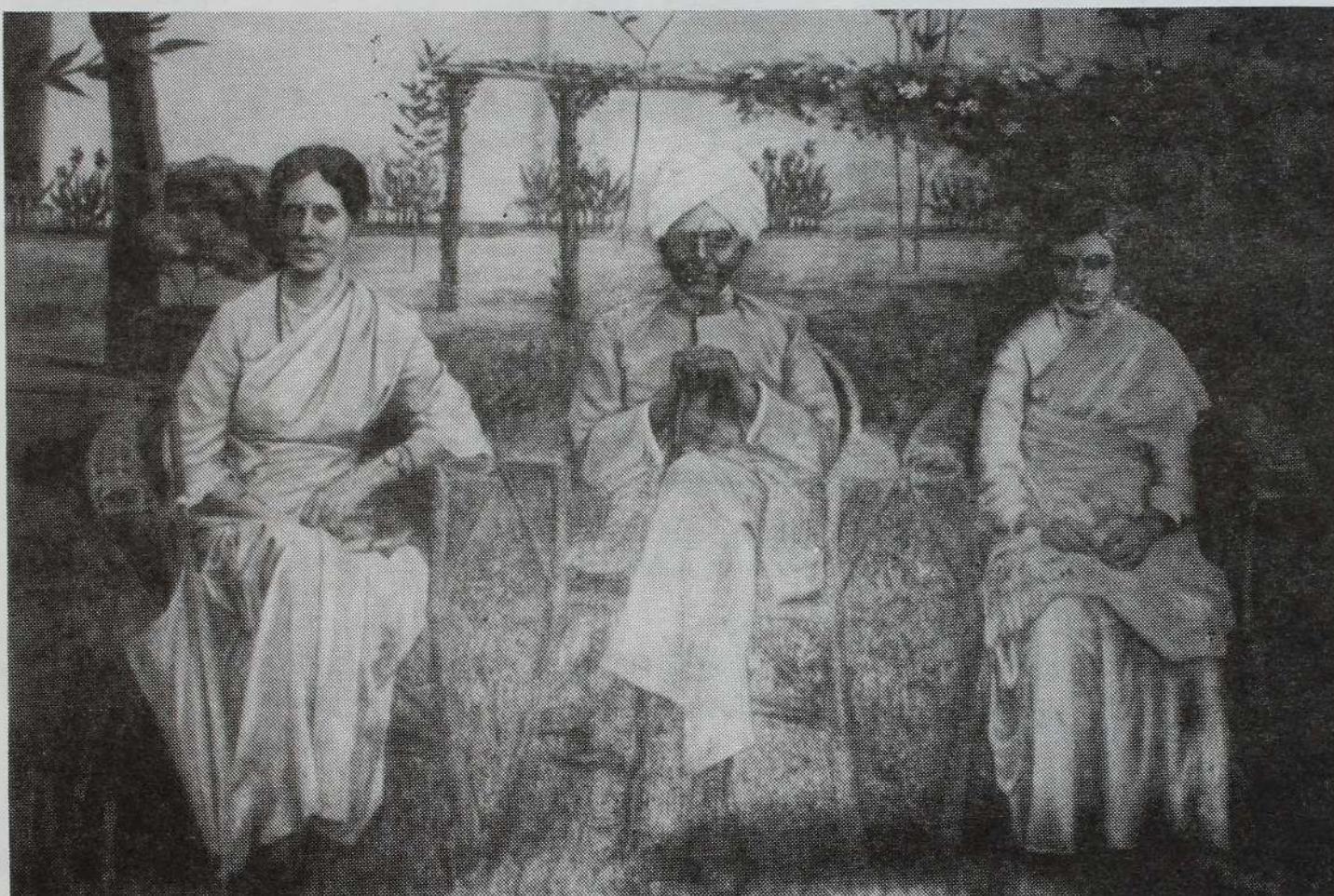
வாழ்த்துவோம....

மகளிர் எமக்குப் பண்பு தந்த மன்னர் மாண்பு சாற்றுவோம்
அகம் மகிழ்ந்து தமிழ் முகர்ந்து சேவை நலன்கள் போற்றுவோம்
தவம் எனவே ஈழம் வாழத் தொண்டைத் தொடர்ந்தாற்றுவோம்
சிவம் நினைந்து மனம் உவந்து ஞன தீபம் ஏற்றுபோம்

வாழ்த்துவோம....

அண்ணல் செய்த திருப்பணிகள் ஆயிரமாய் வளர்கவே!
வண்ண ராமநாதர் பள்ளி அனுதினமும் வாழ்கவே!

இராமநாதன் கல்வூரி மண்டபத்தை அலங்கரித்து
இன்றும் காட்சி தரும்
வரைபடம்

சேர் பெரன். இராமநாதன், அவர் மனைவி லீலாவதி அம்மையர்,
மகள் சுந்தரி

**இராமநாதன் கல்வூரி முன்றிலை அலங்கரித்து
சேர். பெரன். இராமநாதன் அவர்களது
அரிய சாதனைகளை நானும்
நினைவுறுத்தி நிற்கும்
நினைவுச் சின்னம்**

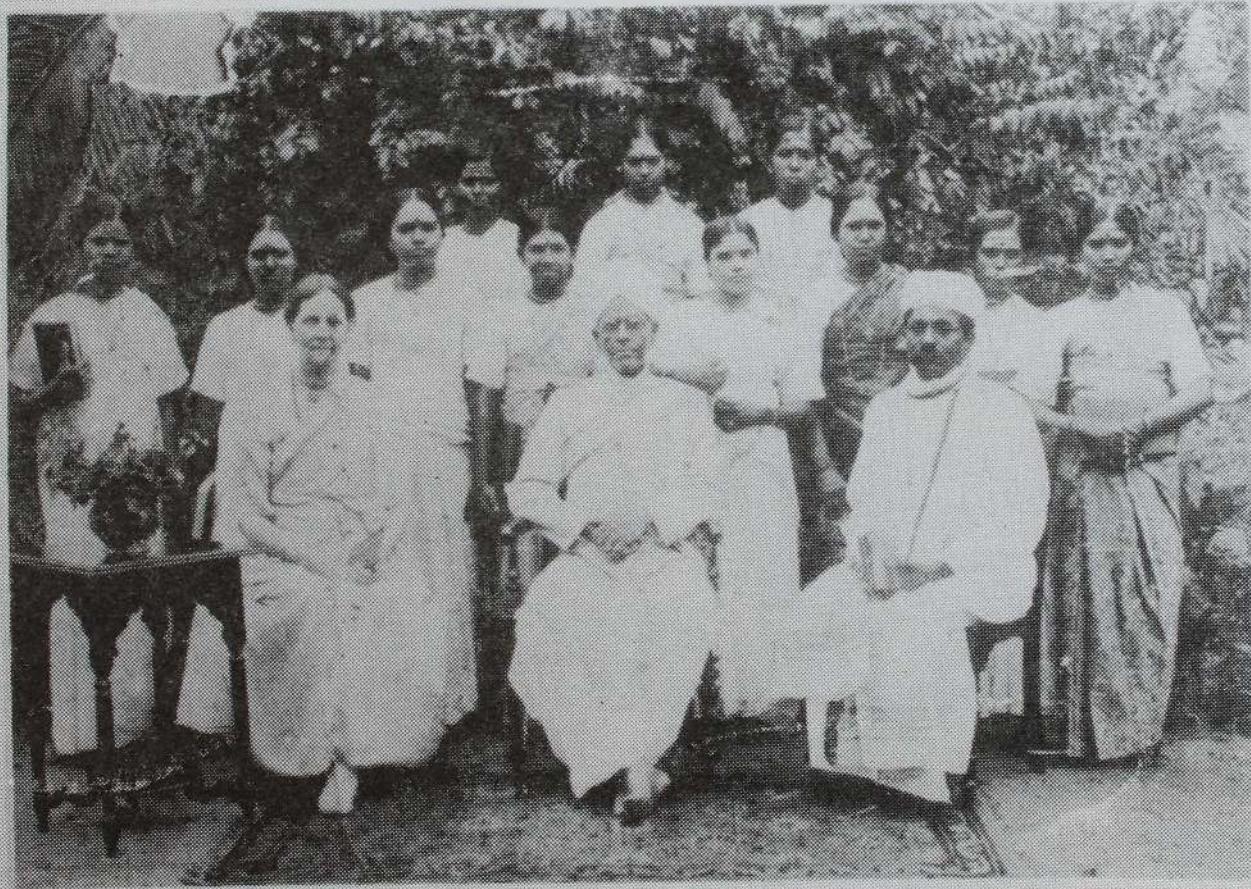

**“When you educate a man
You educate an individual
But when you educate a woman
You educate a family
And thereby the entire society”**

- The Founder

மருதனர் மடம் இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சி பற்ற ஆசிரியர் குழு - 1928

அக்காலத்தில் மாணவியர் அணிந்து வந்த உடை, தலைவாரிக் கொண்ட முறை,
விபூதி, பொட்டு முதலியவற்றை இன்றய ஆடை அணிகளுடன் ஒப்பிட்டுப்
பார்த்துக் கொள்ளலாம். 1928 இல் மட்டுமல்ல அறுபதுகளில் கூடப்
பெரும்பாலும் இப்படித்தான் இருந்தார்கள் என்றால்
நம்புவதற்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்.

இப்புகைப்படத்தில் அமர்ந்திருக்கும் வேடு இராமநாதன், சேர் பொன் இராமநாதன்,
பாடசாலை அதிபர் ஆகியோரின் பின்னர் நிறபவர்களில் முதல் வரிசையில் இடமிருந்து
வலம் ஐந்தாவதாக நிறபவர் திருமதி சின்னையா இலக்குமி அம்மா அவர்கள்.

IN THE EYES OF OUR GUESTS

(Gleanings from the Visitors' Book)

"A College conducted on National lines"

May 5th, 1954

- **C.W.W. Kannangara,**

Chairman, Commission on Higher Education in National Languages.

"The Country may well be proud of this National Institution"

- **L.H. Methananda,** Principal, Ananda College

"Wonderful work is being done here"

- **Prof. A.W. Mailwaganam,** University of Ceylon

July 30th, 1954

"An inspiring Institution"

- **J.R. Jayawardane**

January 1st, 1955

"There's a fine mixture of what is best in the past and the present"

- **Ragunathar Dayal Misra, Amosiya Haekale**

Radharaman, N.R. Maikam

(Members of the Indian Parliament)

March 21st, 1955

"This College embodies a great name in Ceylon's recent History and is being worthily carried on by a devoted hand of workers who are doing most useful work for women's education on the right lines."

- **Sri Prakasa,** Governor of Madras

June 14th, 1956

"I have seen this College in which religion forms the moral force of knowledge"

- **S. D. De Teritis,** Bahasa, Indonesia

October 1st, 1956

"A truly great Institution, preparing a young girl for her future life, an institution as it should be doing some solid nation building"

- **A.P. Jayasuriya,** Minister of Home Affairs

February 22nd 1960

"We shall remember our visit to this College, which has been our first introduction to the beauty and grace of Ceylon"

- **Ruth and Paul Sinker,** British Council, London

Auguat 28th, 1961

"Ramanathan College deserves to be raised to the status of a Cultural University to promote Tamil Language, Tamil Culture and Hindu Philosophy."

- **Badiudin Mahamud,** Minister of Education and Broadcasting

July 23rd, 1965

"A renewed Joy to visit Ramanathan College again and find that the traditional standards of Joy in art are being maintained. We have been speaking about Florence Fair Emery, the 1st Principal of Ramanathan College, who was one of the early Collaborators with years in the Irish National Theatre"

- **Robert K. Brady,** British Council

September 14th, 1965

“May you prosper and your lovely girls grow into more lovely womanhood”

- **Mrs. Ananda Coomaraswamy**

Wife of the Great Savant of Arts **Dr. Ananda Coomaraswamy.**

July 29th, 1967

“I have been given this book in the course of a ballet acted by the School girls. I must say the whole get up, the acting and the singing reached an exceptionally high standard and augurs well for the culture of the Tamil race.

- **V. Manicavasagar**, Puisne Judge

June 15th, 1968

“A Model Institution and an Ideal Centre of Siddhanta Culture.”

- **Yogi Suddhanandha Bharati**

September 10th, 1968

“Sir. Ponnambalam Ramanathan’s extraordinary foresight has provided Jaffna with the best possible means of preserving the Tamil Culture through the education of girls.”

- **A. Subbiah**

October 7th, 1968

“May God bless the institution with the power of proving itself the Centre of strolling Motherhood which is so much wanted all over the world.”

- **Swami Thilak**

October 21, 1970

“Highly impressed by the work and activities of this institution.”

- **Tudawe**, Jr. Minister of Education

July 26th, 1974

“Impressed by the high standard of Management and the level of prowess reached by the Students in Cultural attainments.”

- **Peter Kueneman**, Minister of Housing and Construction

October 6th, 1974

“The premier and largest Hindu Girls’ School conceived, built and managed by Sir. P. Ramanathan during his life time. It has helped to preserve and foster the Culture of the Tamil Community.”

- **Srimavo R. D. Bandaranayake**, Prime Minister.

November 20th, 1974

“காலத்தை வெல்லும் பணிக்கு இலக்கணமாய் விளங்கும் இந் நிலையம்

- கலாநிதி. க. கைலாசபதி, தலைவர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்

October 31st, 1975

“This institution reminds us of its great founder and the ideals that he stood for.”

- **Premadasa Udagama**, Secretary, Ministry of Education

December 12th, 1977

“...A College founded by the foremost National Leader of the 20th Century. It is serving a Noble cause.”

- **Dr. S. Vithyananthan**, President, Jaffna Campus, University of Sri Lanka.

January 28th, 1978

“To visit Ramanathan College was a pilgrimage. The memory of Sir. Ponnambalam Ramanathan remains here in surroundings redolent with his associations. His ideas for the formation of the character of our future mothers, for the learning they should acquire and the Culture and religious values they should imbibe continue to be realized.”

- **Nisanka Wijayaratne**, Minister of Education

May 18th, 1979

“இலங்கையில் ஓர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் இருப்பது போன்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்பட்டது. தென்னகத்துக்கு ராஜா. சேர். அண்ணாமலை வள்ளல் இலங்கைக்கு சேர். பொன். இராமநாத வள்ளல்.”

- ஆறு. அழகப்பன், தமிழ்த்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

November 25th, 1980

“One of the strengths of Sri Lanka is its educational system and it has been inspiring to see the quality of one of the country's best educational institutions, Ramanathan College.”

- Donald. R. Teussant, U.S.A Ambassador in Ceylon.

March 5th, 1987

“சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களும் லேடி இராமநாதன் அவர்களும் கனவிற் கண்ட, எதிர் நோக்கிய தமிழ்ப் பண்பாடு இன்னும் இம் மாணவர்களிடம் பேணப்பட்டு வருகின்றது.”

- கலந்தி. இ. பரஸ்கந்தரம், விரிவுரையாளர், யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

ஐ ல ல ல ல ல ல ல ல ல ல

இராமநாதன் கல்வூரி அசிரியர்கள் இசை நிகழ்ச்சி – அறுபதுக்கணில்

செர். பிரான். இராமநாதன் மதுவின் பின்
லௌடி. இராமநாதன், அவர் மறுக்கி திறு. சு. நடேசன்,
மகன் சுந்தரி அக்ஷயோந்து கல்வு அழியகள்

ஓச்யற்குழு அங்கத்தவர்கள் - 2001

நிற்பவர்கள்: இடமிருந்து வலம்: மைதிலி தயாநிதி, சௌரண்யம்பிளைக் குழு, சுதாசிவம், செல்வராணி தயாபரந்தி, தனலக்சுமி தவரட்னம், செல்வநாயகி முநீதாஸ், ஜெயராணி ஆலாலகந்தரம், வனிதா இராஜேந்திரம், சாந்தபவாணி சோமஸ்கந்தன், ஜயந்தி நிகிலானந்தன், மங்மங்ஞைக்யாக்கரசி சிவசுப்பிரமணியம், உட்கார்ந்திருப்பவர்கள்: சுகுந்தலா பரங்கிரிநாதன், பொன்னம்ரைம் பத்மநாதன், புவனேஸ்வரி சக்சிதானந்தன், யோகலக்ஷ்மி இராசரட்னம், திலகவதி பொன்னையா, மீனா தவரட்னம்.

நூல் தொகுப்பாசிரியரிடமிருந்து.....

வரலாறு இன்று மறக்கப்படுகிறது. மாற்றி அமைக்கப்படுகிறது. நிஜங்கள் கால வெள்ளத்தில் காணாமற் போகின்றன. கற்பணையே வரலாறாகின்றது. இக்காலகட்டத்தில் தமிழன் நல்வாழ்விற்காகத் தன் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணம் செய்த மகான் சாதித்தவை சரித்திரத்தில் தங்குமா அல்லது காணாமலே போய் விடுமா என்பது கேள்விக் குறியே. எமது தலைமுறையிலேயே பஸருக்கு இராமநாதன் என்றால் யார் என்று தெரியாதிருக்கிறது. இந்நிலையில் எதிர்காலம் எந்த அளவுக்கு அவரை, அவர் ஆற்றியவையை ஞாபகம் வைத்திருக்கப் போகிறது? இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவிகளாகிய எமக்குச் சமூகத்தில் ஒரு பங்கிருக்கிறது. சேர் பொன் இராமநாதன் சாதித்தவற்றை இனைய தலைமுறையினருக்கு எம்மாலியன்ற அளவு சொல்லி வைப்போம். இப்படியான ஒரு நிலைப்பாட்டில் தான் நாம் இவ்வருடம் குருபூசையைக் கற்றே விமரிசையாகக் கொண்டாடத் தீர்மானித்தோம்.

19, 16, 13, 10, 7 வயதுக்குட்பட்ட பிரிவுகளில் பேச்கப் போட்டி நடாத்துவதன் மூலம் இவ்வயதுச் சிறார்கள் மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் வீட்டிலிருக்கும் ஏனைய குழந்தைகளுக்கும் அறியாத பெரியவர்களுக்கும் கூட சேர் பொன் இராமநாதன் பற்றிய அறிவை ஊட்டுவதாக அமையும் என நிர்வாக சபை தீர்மானித்தது. பேச்சுக்கள் தயாரிக்கப்பட்டு போட்டிகளும் நடாத்தப்பட்டன. இப்போட்டிகளை நாடத்துவதற்குச் சாந்தபவானி சோமாஸ்கந்தன் அவாகள் பல வழிகளிலும் பெரும் உதவியாக இருந்தார். நேரம் என்பது டொல்களில் கணிக்கப்படுகிற நாடு இது. நிர்வாகக் குழு அங்கத்தவர்கள், தொண்டர்கள் இதில் ஈடுபட்டு இக்காரியத்தைச் சிறப்பாகச் செய்து முடிக்க உதவினர். ஸ்காபரோ சிற்றி கவுன்சில் போட்டி நடத்துவதற்கான இடத்தை இலவசமாகத் தந்துதவினார்கள். நிருவாகக் குழு அங்கத்தவர்கள் தமது சொந்தச் செலவில் பல கருமங்கள் ஆற்றினார்கள்.

நினைவு விழா, ஸ்காபரோ கெளன்சில் மண்டபத்தில், இதுவும் பணச் செலவு இல்லாமலே, ஒழுங்கு செய்யப் பட்டது. விழா மலர் தயாரிப்பது இலகுவான காரியமல்ல. சங்கத் தலைவர் திருமதி யோகலக்ஷ்மி இராசரத்தினம் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் உள்ள கல்லூரிப் பழைய மாணவிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு கட்டுரைகளைப் பெறுவதற்கான சகல முயற்சிகளையும் எடுத்தார். உபதலைவர் திருமதி புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம் அவர்கள் உள்ளாட்டுக் கட்டுரைகளைப் பெற்றுத் தந்தும் உரிய ஆலோசனைகள் வழங்கியும் பெரும் உதவி புரிந்தார். இவர்களுடன் இணைந்து, மைதிலி தயாநிதி, கட்டுரைகளைப் பெருமளவிற்கு அச்சுப்பார்த்தும் அச்சடித்தும் உதவினார். செல்வராணி தயாபரநிதி எனது சகல கடமைகளிலும் தோன் கொடுத்து உதவினார். பிற்குறிப்பிட்ட இருவரினது சேவைக்கு வெறும் நன்றி போதாது. இவ்விருவரும் இம்மலர் தயாரிப்பில் எனக்களித்த அனுசரணை இந்த மலரின் வெற்றியில் பெரும் பங்கினை வகிக்கிறது. இவர்களைத் தவிர இம்மலரின் ஆங்கிலக் கட்டுரைகளை தொகுத்தும் அச்சுப்பார்த்தும் உதவியவர் எனது கணவர், திரு சிவசம்பு ஸ்ரீதாஸ் அவர்கள். திரு சண்முகம் குகதாசன் அவர்களும் தமிழில் அச்சுப் பிரதிகளைப் பார்வையிட்டு உதவினார்.

இவர்கள் எல்லோரையும் விட மிக முக்கியமாக நான் குறிப்பிட வேண்டியவர்கள் இம் மலர் மலர்வதற்கு நிதி உதவி அளித்த பிரமுகர்கள். இவர்களுடைய ஆதாவின்றி இம்மலர் சாதியமாகியிராது. உதவிய ஒரு அன்பரிடம் நிதி கோரிய போது அவர் கூறியதாவது "எழைக் குழந்தைகளுக்கு வசதி செய்தால் நல்லது" என்பது. ஆகவே எமது திட்டங்களை விதந்து கூறவேண்டியதாமிற்று. கேட்டு திருப்தியடைந்தார். இம்மலரின் ஆக்கத்தில் பலர் பங்கு கொண்டனர். எல்லோருக்கும் தனித்தனியே நன்றி கூறமுடியாது. எல்லோருக்கும் செயற்குழு சால்பில் நன்றி கூறுகின்றேன். நன்றி.

வணக்கம்.

செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்

செயலாளர்,
இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம், கள்டா

ஸ்ரீ சூர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பகழி, இலங்கை.

Sri Durgadevi Devasthanam
Tellippalai, Sri Lanka.

தேதி : 25 / 06 / 2001

தலைவர் :

துர்க்கா துரந்தரி கலாநிதி
செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J. P.
(சமாதான நீதிபதி)

உப-தலைவர்கள் :

திரு. மு. சபாநாதன்
(பதில் நீதிவான்)

திரு. ந. செல்வநாயகம்

பொதுச் செயலாளர் :

திருமதி மலைமகள் இராமநாதர்

நிர்வாகச் செயலாளர் :

திரு. நா. தவநாதன்

தனாதிகாரி :

திரு. அ. சண்முகநாதன்

உப-தனாதிகாரி :

திரு. ச. ஏழுர்நாயகம்

கொழும்புப் பிரதிநிதி :

திரு. சி. புஷ்பநாதன்

தாங்கி பின்னால் ஒரு நாள்தேவி என்று
கீழே இரண்டாவது தேவஸ்தானம்
கொண்டு வருகிறேன்.

தாங்கி பின்னால் ஒரு நாள்தேவி என்று
கீழே இரண்டாவது தேவஸ்தானம்
கொண்டு வருகிறேன்.

DR. MISS. THANGAMMAH APPACUDDY
JUDGE OF THE PEACE
PRESIDENT
Sri Durgadevi Devasthanam
TELLIPPALAI, SRI LANKA

N. S. SENATHIRAJAH ASSOCIATES

NALLA SENATHIRAJAH, Ph.D, M.I.C.P.

Planning and Social Research Consultant

FELICITATION

Ramanathan College has been the premier institution for Hindu girls in Jaffna for several decades. The glory of Ramanathan College issues from the clear vision of its founder, Sir Ponnambalam Ramanathan who was a philosopher, statesman and above all an educator. Many of the Ramanathan College old students are scattered throughout the world; Canada, U.S.A., India, Australia, European countries, in a world which is fast shrinking and becoming a ‘global village’. They contribute in full measure to preserve, develop and enhance Hindu religious awareness, Hindu traditions and culture. These students receive an integrated education that emphasized both acquiring knowledge and the wherewithal for leading a noble and good life.

One of the great traditions of the students of Ramanathan College is to know their “Temple of Learning”, the Alma Mater, as they know their mothers. In Toronto the Old Girls’ Association was established 10 years ago. It provided the major motivation for the creation of a bond and a network supporting the manifestation of the vision of Sir Ponnambalam Ramanathan among the future generations.

While congratulating the efforts of dedicated alumni in their endeavour to share knowledge and details of activities and contributions of the members of the Association, through this Souvenir, I invoke the blessings of Lord Natarajah, the presiding deity at Ramanathan College Temple for the continuation of education of our girls based on the solid principles implicitly enunciated by its beloved Founder, Sir Pon. Ramanathan..

Dr. Nalla Senathirajah
Former Patron
Ramanathan Old Girls' Association, Canada

இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம்

கன்டரக் கிளை

திருமதி. யோகலக்ஷ்மி இராசரத்தினம்

முன்னாள் அதிபர், இராமநாதன் கல்லூரி
தலைவி, இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், கன்டா

புலம் பெயர்ந்த நாட்டில் நாம் ஒருங்கிணைந்து சங்கம் அமைத்து ஒரு தசாப்தம் இனிதே பூர்த்தியாகி உள்ளது. இதன் வெற்றிக்கு எமது பழைய மாணவிகளின் ஆர்வம், ஊக்கம், தளரா முயற்சியோடு மனமுவந்து அளிக்கும் ஒத்துழைப்பு எல்லாமே காரணங்கள் எனலாம். உங்கள் துணைச் சேவைக்கு எனது உளங்களின்த நன்றி. இச்சங்கம் இங்கு மூன்று முக்கிய நோக்கங்களுடன் செயலாற்றுகின்றது.

முதலாவதாக அறிவு, பண்பு, தமிழ்க் கலாசாரம், ஆழந்த பரந்த சமய நோக்கு என்பவற்றை அடித் தளமாகக் கொண்டு, சீரிய சமூக வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற நற் கல்வியை எமக்குப் புகட்டிய எமது கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு உதவுதல்.

இரண்டாவதாக, கல்லூரியில் நாம் கூடி மகிழ்ந்து வெகு நாள் சொந்தமெனக் கொண்டாடிய நாட்களை மீண்டும் நினைவு கூருதலும் கல்லூரி நண்பர்களைச் சந்தித்து அளவளாவிக் கலந்துரையாடலும்.

இறுதியாக பரந்துபட்டு பல நாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்து வரும் மாணவிகளையும் ஒன்று கூட்டிச் சங்கங்கள் அமைத்து, சேர். பொன். இராமநாதன் எமக்கு அளித்த அரும் பெரும் சொத்தாகிய தனித்துவமான கல்வி, ஒழுக்க நெறி, சீரிய கொள்கைகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சிறு சிறு இராமநாதன் உலகை எங்கெங்கும் நிறுவுதல்

கன்டாவைப் பொறுத்தவரை மேற்கண்ட மூன்று குறிக்கோள்களும் ஒரளவுக்கு நிறைவேறி வருகின்றன என்பது மனதிற்குத் திருப்தியைத் தருகின்றது.

எமது கல்லூரி வளர்ச்சிக்குப் பெற்றார் ஆசிரியர் சங்கம், அதிபர் ஆசிரியர் ஆகியோருடைய திட்டங்களைச் செயற்படுத்த எமது ஆலோசனைகளையும் பொருளாதவியையும் அவ்வப்போது செய்து வருகிறோம். அத்துடன் எமது சங்கம் அடிக்கடி கூடிப் பலதும் பத்தும் பேசிக் கொள்வோம். சுற்றுலா (யாத்திரை) செல்வோம். வருடம் தோறும் நிறுவனர் குருபூசை தினம் கொண்டாடுவோம். அங்கத்தவர்களின் நன்மை தீமைகளில் கலந்து கொள்ளுதல், இப்படிப் பொதுவாக நாம் ஒன்று கூடும் சந்தர்ப்பங்கள் பல.

யாழ்ப்பாணம், கொழும்புச் சங்கக் கிளைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணிவருகிறோம். புதிதாக உருவாகிய இலண்டன், அவஸ்திரேலிய கிளைகளின் வளர்ச்சி கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியாக, ஆசிரியையாக, அதிபராக நாற்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் இராமநாதன் கல்லூரியுடன் நான் கொண்ட தொடர்பு இராமநாதன் கல்லூரியையும் என்னையும் பிரிக்க முடியாததொரு ஆன்மத்தொடர்பு என்று தான் சொல்ல வேண்டும். பெற்ற அறிவு, கலாசாரம், அனுபவம் எல்லாமே அது என் வாழ்வின் பொற்காலம் என்பதைக் கூறாமற் கூறுகின்றன. ஆசிரியையாக, அதிபராக பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்களுடன் பழகிய பழக்கம், புகட்டிய அறிவுரைகள், விதைத்த அன்பு எல்லாம் ஆலமரமாகிக் விழுதுகள் விட்டு நாலாதிசையிலும் என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளும் சுகமானதொரு அனுபவத்தை அனுபவிக்கிறேன். இதே போன்ற அனுபவம் என்போன்று இராமநாதன் கல்லூரியில் கல்வி கற்றுத் தேர்ந்த அனைத்து மாணவிகளுக்கும் பொதுவானது.

கன்டாவில் இராமநாதன் பழைய மாணவர் சங்கம் ஒன்றைச் சிறப்பாக ஆரம்பித்து வைத்து அரிய சேவை புரிந்த திருமதி. இரத்தினா மா நவரத்தினம் அவர்களுக்கும் இன்று என்னோடு தோனோடு தோள் கொடுத்துத் தொண்டாற்றும் முன்னாள் கல்லூரி அதிபர், திருமதி. புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம் அவர்களுக்கும் சங்கத்தின் அனைத்துத் தீர்மானங்களையும் கரிசனத்தோடு செயற்படுத்தும் ஏனைய அங்கத்தவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

வாழ்க இராமநாதன் கல்லூரி. என்றென்றும் வாழியவே.

RAMANATHAN COLLEGE OLD GIRLS' ASSOCIATION JAFFNA

Mrs. G. Appudurai

Secretary. Ramanathan College Old Girls' Association, Jaffna

It is indeed our pleasure to furnish a report to the President of Ramanathan College Old Girls' Association, Canada Branch.

The Association was dormant for a certain period. In 1980 the then President Mrs. R Rajaratnam revived it and was functional till 1983 February, the month of her retirement. Her love and devotion to the Institution continues even now and this deserves to be in print. From 1983 to 1986 Mrs. Puvaneswary Satchitanandam continued to be the President of the Association. Her dedication in service to the motherland is still continuing from her foster country. In our regular monthly meetings, her composition, the Association Song, is sung. Mrs. Gnaneswary Somasundaram was President in 1986. She too took an active part in the activities of the Association. During her tenure, membership and life members increased. Mrs. Srimathy Kumaraswamy took over in 1988. Activities of the Association were minimal in view of the prevailing conditions in Jaffna. In 1990 Mrs. M. Thiruchittampalam took reigns. Still this situation continued to be the same. When Mrs. Ananthy Sivagnanasundaram took over, the situation in Jaffna was slightly better.

A calamity beyond human comprehension affected the Institution. An unprecedented setback to the College was witnessed. In 1996 June resettlement took place very slowly. Desks and chairs had been broken; classrooms were damaged. Children from fifteen displaced schools were sheltered in the available space. Naturally, education had to take second place to the immediate needs of the people around.

In this critical situation, Mrs. Ananthy Sivagnanasuntharam strived to revive the Association which had no bank balance and had lost all its active members. Membership at inception was Rs. 12/= which rose to Rs. 15 Rs. 25 and now it is Rs.50. The life membership fee rose from Rs. 100 to Rs. 250.

The Association had to take over the responsibility of conducting poojas at the Ramanathan Samadhi for a short period. This was met from funds collected from teachers' pay roll. Whenever there is an emergency the association lends a helping hand. Even temporary English/Music teachers' salaries are partly met by the Association. The Hall that was built in 1965 was damaged by war. In 1997 the Hall was the immediate priority for the school. The Old Girls' Association of Sydney, Australia financed the renovation of the hall. The gate and the arch were replaced through the funds provided by the Old Girls' Association of Toronto, Canada.

Along with Sir Pon Ramanthan's Guru pooja Celebrations the Annual General Meeting of the Association was also held. On this occasion we paid homage to late Mrs. Saratha Naganathan who served as Joint Secretary for a few years from 1980. It may be mentioned that the Treasurer and the Committee members are mostly elected annually. But the Secretary is elected to serve for a longer period.

We are glad that the Old Girls' Association in Canada is celebrating the Guru Pooja of the Founder in an elaborate manner this year and we convey best wishes. I am personally thankful for the opportunity given to share some details of our activities here.

G. Appudurai (Guhananthanayaki)

இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம் கொழும்புக் கிளை

திருமதி. சுகுந்தலர் தேவி

செயலாளர், இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்புக் கிளை

இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், கொழும்புக் கிளை, 1946 பங்குனி 16 ஆம் நாள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இயங்கி வருகின்றது. சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் குறிக்கோளைப் பேண்டையும் இராமநாதன் கல்லூரியின் நலம் பேண்டையும் நோக்காகக் கொண்டு திருமதி. தங்கம்மா நடராசா அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பமான இச்சங்கம் பின்னர் திருமதி. கனகம்மா ஆழ்வாப்பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் இயங்கி வந்துள்ளது. இச்சங்கம் இராமநாதன் கல்லூரியிடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு இயன்ற உதவிகளைக் கல்லூரிக்கு ஆற்றி வந்துள்ளதுடன் கல்லூரியில் நடக்கும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றியும் வந்திருக்கிறது. 1963 ஆண்டு கல்லூரியின் பொன் விழா மூன்று நாட்கள் கொண்டாடிய போது ஐம்பதின்மர் விழாவுக்கு வருகை தந்து “நினைவு” என்ற பெயரில் சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்றினையும் அளித்தனர். ஜெடி இராமநாதன் அம்மையார் அவர்களின் நினைவாக திருக்கோட்ஸ்வர் ஆலயத்தில் நவக்கிரக மண்டபம் பணியை மேற்கொண்டு கும்பாபிடேக விழாவிற்குப் பெருமளவில் உறுப்பினர்கள் சென்று பங்கு பற்றினர். அத்துடன் மண்டலாபிடேகத்தில் ஒரு நாள் பூசையையும் பொறுப்பேற்றது.

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றை திரு. வைத்திலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய போது அவருக்கு ஊக்கம் கொடுத்ததுடன் நூலின் இரண்டாம் பாகம் அச்சிடுவதற்குரிய செலவில் ஒரு பகுதியையும் கொடுத்து உதவியது. கல்லூரி ஆலயத்தில் நாள் தோறும் மாணவிகள் காலை மாலைப் பிரார்த்தனையின் போது பாடுவதற்கென சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களால் தெரிந்து தொகுக்கப்பட்ட பாடல்களை அச்சேற்றி வெளியிட்டதோடு, அதில் 250 பிரதிகளைக் கல்லூரிக்கும் அனுப்பிவைத்தது.

கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபரான திருமதி. பிள்ளையின் நினைவாக, பல்கலைக்கழகம் புகும் திறமையான மாணவிக்குப் புலமைப் பரிசில் அளிக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கியது இச்சங்கம். மேலும் அன்னாரின் நினைவாக ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் பரிசளிப்பு விழாவில் ஒரு சிறப்புப் பரிசு வழங்குவதற்கு வேண்டிய நிதியையும் வைப்பிலிட்டுள்ளது.

1987 ஆம் ஆண்டு கல்லூரி எதிர்நோக்கிய பொருட்சேதத்தின் பின் நடன நிகழ்ச்சிகளுக்கான உடைகள் தயாரிப்பதற்கு உதவி செய்தது. 1990 ஆம் ஆண்டு மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டிருந்த போது கல்லூரிக்கு வேண்டிய குழாய் நீர் வசதி செய்ய நிதியுதவியது. சேர். பொன். இராமநாதன் அறக்கட்டளை மூலம் கல்லூரிக்கு மாதம் தோறும் சேர வேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதற்குரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டு அதில் வெற்றியும் கண்டது. 1996 ஆம் ஆண்டு பூர்த்தியான நிலையில் அதனைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியதோடு பொன் விழா மலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டது. Dr.பொன்னா விக்னராஜா அவர்கள் கல்லூரியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் புகும் சிறந்த, தகுதிவாய்ந்த மாணவிக்குப் புலமைப் பரிசில் வழங்குவதற்காக ரூபா 50,000.00 சங்கத்திற்கு அன்பளிப்புச் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கொழும்பில் அமைந்துள்ள வடக்கு-கிழக்கு மாகாணக் கல்லூரிகளின் பழைய மாணவர் சம்மேளனத்திலும் இச்சங்கம் அங்கம் வகிக்கிறது கனடா, அவஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கங்களுடனும் தொடர்பைப் பேணி வருகின்றது.

இயன்ற வரையில் கல்லூரி நலனுக்காக வேண்டியவற்றைச் செய்து வருவதில், இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளை மனநிறைவு காண்கிறது.

என்னிய முடித்தல் வேண்டும் நல்லவே என்னல் வேண்டும்
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும் தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்
பண்ணிய பாவமெல்லாம் பரிதிமுன் பனியே போலே,
நண்ணிய நின்முன் இங்கு நசித்திடல் வேண்டும் அன்னாய்!

RAMANATHAN COLLEGE OLD GIRLS' ASSOCIATION

SYDNEY, AUSTRALIA

MESSAGE

Mrs. P. Pasupati

President,
RCOGA, Sydney, Australia.

The Ramanathan College Old Girls Association, Sydney Branch, was founded in 1996 by a few keen old girls. We have now a fairly large number of members but we do not have among us a significant number of retired teachers nor even a single former principal. With the initiative of a few active members **a cultural show and dinner is organized every year**, usually well attended. We have a get-together in the year if the dinner or the Cultural show fails to materialize.

The Jaffna O. G. A. appealed to us for funds to renovate the college buildings which were damaged due to the bombing and not repaired due to financial constraints. **Our association was able to collect Australian dollars \$2,690.** They informed us that they renovated the main auditorium with the money. We are hoping to collect more funds for our college.

We had a meeting in 1999 in memory of our late vice-principal and a devoted teacher for three decades, Miss Manoranjitham Arumugam. This was well attended. At our last year's cultural show and dinner we honoured Mrs. Malini Rasanayakam, an old girl of our college and also the daughter of an alumnus, following the Australian Government awarding her "The Order of Australia" for the keen and inspiring social work she did for the community.

This association and I personally thank Mrs. Y. Rajaratnam, retired principal of Ramanathan College, the present president of the Ramanathan College Old Girls' Association – Canada, for giving us the opportunity to share with you details of activities of our association in Australia.

P. Pasupathi (Punitham)

சுதந்திரப் பெருமை

வீர சுதந்திரம் வேண்டின்றார் பின்னர்
வேறொன்று கொள்வாரோ? - என்றும்
ஆரமு துண்ணுதற் காசைகொண்டார் கள்ளில்
அறிவைச் செலுத்துவாரோ?
புகழுநல் ஸறமுமே யன்றியெல் ஸம்வெறும்
பொய்யென்று கண்டாரேல் - அவர்
இகழுமும் ஈனத்தொண் டியற்றியும் வாழ்வதற்கு
இச்சை யுற்றிருப்பரோ?

~ மகாகவி பாரதியர்

Miss . P. Arumugam

Retired Principal of Vembadi Girls College, Jaffna &
an old girl of Ramanathan College

FELICITATION

We are proud to be old girls of Ramanathan College founded by Sir. Ponnambalam Ramanathan who was referred to as “The greatest Ceylonese of all time”, by the first Prime Minister of Sri Lanka, the Rt. Hon. D. S. Senanayake.

Sir. P. Ramanathan was of the strong belief that the function of a woman was not merely to bring children into the world; it was much more than that. **For him woman was, “the true conservator, the guardian angel of a nation’s culture and the torch-bearer of a people’s civilization”.** He was sure that the intellectual, moral, and spiritual discipline she would impart to her children in their impressionable years were of more enduring value than all the subsequent training they would have. He declared that, when a man is educated it is an individual that is educated; but when a woman is educated it is a whole family that is educated.

Therefore, he founded the Ramanathan College first. He made it a point to have a temple attached to the school. **While providing for the learning of the usual subjects as per curricula, he laid emphasis on the imparting of religious knowledge. He also insisted on instruction in home science, music and fine arts to the pupils of his school.** He wanted every girl to have an all-round education to blossom into a young lady equipped to develop all her abilities and talents.

Let us therefore keep these high ideals for which our school was founded, in mind, and help the school to make the children who are being educated there to blossom into young women who will imbibe and practice these high ideals for which Sir. Pon. Ramanathan had founded Ramanathan College.

May I congratulate the Old Girls’ Association of Canada most heartily for continuing to serve our school in ways possible to them, in spite of the thousands of miles that separate them from the school.

May the Almighty guide the Principal and staff of Ramanathan College in all the activities they are involved in and related to the education and welfare of the pupils there.

P. Arumugam (Pathmasany)

Sir Ponnambalam Ramanathan

An Outstanding Contribution to Nation Building

Prof. S. Thillainathan

Head, Department of Tamil and Hindu Culture
University of Peradeniya, Sri Lanka

Eelakesari, “the lion of Sri Lanka,” was the name of a newspaper published since June 1930, in Chunnakam, with the aim of creating a political and cultural awakening among the Tamils of Sri Lanka. It was Sir Ponnambalam Ramanathan, a statesman, scholar and thinker who indeed was referred to as the Eelakesari, and obviously the newspaper more than endorsed the political stance of Sir. P. Ramanathan. This shows the esteem in which this illustrious leader who fought vigorously for causes to which he was committed, was held by the people. His services were remarkable in the fields of politics, education and culture, and he was revered by the Sinhalese and Tamils alike.

Ramanathan was born in Colombo on the 16th of April 1851 in a family from Manipay that not only held a position of prominence in the political, intellectual and social life of the country, but also was distinguished for valiant deeds and public benevolence. After being educated at the Queen’s Academy (now Royal College) in Colombo and the Presidency College in Madras, Ramanathan studied law and was sworn as an advocate of the Supreme Court in 1873. On entering the Bar, Ramanathan applied himself to a cautious study of legal enactments and compiled the law reports so that the students in the profession will have a thorough and incisive knowledge of the legal system practiced in Sri Lanka.

When his uncle Sir Muthucoomaraswamy who represented the Tamil speaking peoples of the country in the Legislative Council died in 1879, many prominent Tamils appealed to Ramanathan to serve in the legislature. When he agreed to this proposal, his brother-in-law, an eminent advocate Christopher Brito came forward in contest. It was during this time the foremost pioneer of Hindu resurgence in Sri Lanka of late 19th century, Arumuka Navalar hailed by Ramanathan as the champion reformer of the Hindus came out openly and enthusiastically in support of Ramanathan. Finally Ramanathan at the age of 28 was nominated by the Governor to represent the Tamil speaking peoples.

From that time and until 1892 when he took up the post of Solicitor-General, Ramanathan served in the Legislative Council. Again in 1911 he was elected as the representative of the educated Ceylonese. While being a member of the Legislative Council, he meticulously studied every question that came up for debate or discussion. The Ceylon Hansard bears ample testimony to his qualifications and efficacy as a councillor. His criticisms were always constructive and never personal. Certain authors refer to the half-century that preceded the Donoughmore Reforms of 1931 in the political history of Sri Lanka as the Age of Ramanathan.

As the solicitor-General for fourteen years from December 1892, Ramanathan rendered yeoman service to the cause of justice and the enhancement of the intellectual and moral tone of the judiciary. It was during this period that certain anomalies and drawbacks in the laws of Thesavalamai which led to serious abuses were rectified by him. While holding the office of Solicitor-General, he also filled the high office of Attorney - General thrice.

When he felt that he could not do much good to the people while holding office, he decided to retire from the service of the Government and dedicated the rest of his life to the education of his countrymen, by writing books and delivering lectures. He already had a great reputation as an author in Sri Lanka and abroad. In 1905 he received an invitation from New York to deliver lectures on the abstruse problems of life. Ramanathan obtained one year's leave in preparation for retirement and proceeded to America where he was most warmly welcomed. His work for the most part was among teachers and students and intellectuals of universities and other educational institutions. During his travel in the U.S.A, Ramanathan continued the mission of Swami Vivekananda who attended the Parliament of Religions in Chicago in 1893. He made a profound impression in the minds of American audiences and the eminent American lawyer Myron H. Phelps who hosted Swami Vivekananda, acclaimed Ramanathan as 'the most spiritually illuminating teacher.'

On his return home in June 1906, he was again invited to return to public life, and to breathe new life into the Ceylon National Association which he helped to found. In the course of three years he did much to elevate the quality of public life in the country and he toiled hard with other leading men to accomplish the Reform of the Legislative Council. And when Ceylon prepared to go to the polls for the first time on December 13, 1911 to elect an educated Ceylonese representative to the newly constituted Legislative Council, Ramanathan was requested by leaders of various communities to give his consent to be nominated for the seat. The contest at this election was between Ramanathan and Marcus Fernando. Though Ramanathan had a comfortable victory, this election, in the words of E.F.C. Ludowyk, "aroused so much communal bitterness that they could hardly be the same after it."

Ramanathan 'had a universal mind' as aptly assessed by K.P.S. Menon, and he loved his people as well as the whole of humanity. He is described as the father of modern Ceylon nationalism. But his nationalism was creative and wholesome, and neither self-centered nor seeking the subjugation or abuse of weaker people. He strived hard to promote better understanding and unity among the different communities. With the dream of laying the foundation for an enlightened and united Sri Lanka he planned in 1890 to found national Buddhist-Hindu Colleges. But the scheme did not materialize due to lack of cooperation from some prominent Buddhist leaders.

Ramanathan's contributions to the promotion of education were enormous. The two great Hindu Colleges - Ramanathan College for girls and Parameshwara College for boys – were planned and completed by him during his lifetime. Ramanathan's aim was to provide sound education to the Hindu girls and boys in a predominantly Hindu environment, and develop their intellectual, moral and spiritual qualities. The Ramanathan College at Chunnakam for girls was completed in June 1913 amidst fierce opposition and numerous obstacles. The Parameshwara College for boys, constructed at Thirunelveli in Jaffna with a magnificent structure in August 1921, today houses the University of Jaffna. Ramanathan was one of the founders of the University of Ceylon and the biggest hall of residence built at Peradeniya was named after him.

Ramanathan's interest in religion was acquired from the members of his family. His father, Ponnambala Mudaliyar, built the Ponnambalavaneshwarar temple at Kochchikade in Colombo in 1856. Ramanathan dismantled the old brick building and constructed a new structure of granite stone on the model of Dravidian architecture, employing architects and sculptors brought from South India. The building of the temple was completed in 1912 and the consecration ceremony was held in November, the same year.

Ramanathan had a deep knowledge of the Hindu religion and philosophy. He interpreted the doctrines of the Saiva Agamas and propagated Saiva Siddhanta locally and abroad. He also published commentaries on Gospels of St. Mathew and St. John and on the Psalms based on the perspective of Saiva Siddhanta. Arulparananda Swami of Tanjore who came in contact with Ramanathan at the height of his political career, provided him with glimpses of Saiva Siddhanta and Vedanta. This Sage had a profound influence in shaping the spiritual destiny of Ramanathan and was accepted by him as his Guru. Ramanathan later gave his daughter Sivagamasundari in marriage to his Guru's grandson, S. Natesan.

An English lady, Miss. R.L. Harrison became Ramanathan's disciple during his lecture tour abroad and it was to her that he first expounded the basis of Saiva Siddhanta the Gospels of St. Mathew and St. John. She later became fascinated by the Hindu religion and Tamil as a result of association and dedicated herself to his service. Subsequently Ramanathan married her and she became Lady Lilawati Ramanathan. They both built a small shrine for Murukan, the Youthful God of the Tamils, at Kodaikanal in India.

Though an admirer of western learning and culture, Ramanathan, always stressed the importance of fostering the national languages and indigenous cultures. He showed a keen interest in the development of Tamil language, literature and traditional culture of the Tamils. He published commentaries on Athisoodi, Thirukural Payiram and Bhagavad Gita in Tamil. He was a great admirer of Thirukkural and acclaimed it as the highest experience of human genius and as the property of all mankind.

By and large, Ramanathan was a man of grand ambitions and ideals which he pursued steadfastly throughout his life. His life was one of long and ceaseless struggles. He faced opposition and ridicule not only in politics but also in his mission of putting up temples of learning and worship. But he courageously bestrode his world like a colossus. His life continues to be an inspiration to all who treasure lofty ideals, public spirit, scholarship and culture. Looking back at his contributions to mankind, one is reminded of the saying of a Tamil Sangam poet Ilamperuvaluthi: "this world owes its existence to men who undertake strenuous effort selflessly for the benefit of others."

அன்பீழம் காண வல்லேரன்

திருமதி சிவாரவூலம் சிவநாதன்

பழைய மாணவி, இராமநாதன் கல்லூரி

தைவத்தமிழ் ஈழம் திருவோங்கி நாடாள நாளும்
மெய்தரும் உயர்கலைகள் விதைபரப்ப கோயில்கட்டி
தெய்வீகம் வாழ்வாக்க நன்று உழைத்தாய் நின்று
ஐயன் பொன் அம்பலவன் தரு இராமநாதன் செல்வா.

வெள்ளி மணியோசை ஆழும் சபை நாதம்
கொள்ளும் சமரசத்துாய நெறியாலே
வள்ளல், எம்மணித் தீவின் மன்னா, தனித்தலைவா
உள்ளாயேல், இன்று நீ, அன்பீழம் காண்போம்.

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் பணிகள்

ஓரு நோக்கு

கலந்தி. இ. பாலசுந்தரம்

முன்னாள் யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேரோப்பாவில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சியானது, ஆசிய நாடுகளின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு விழுமியங்களில் மிகப்பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியது மட்டுமன்றி, இந்நாடுகளில் இன்று நிலவும் அரசியல் குழப்பங்களுக்கும் குதேசியப் பண்பாட்டுப் புரள்வுகளுக்கும் அடிப்படையாக அமையலாயின. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் ஆசிய நாடுகளில் நன்கு வேருண்டியது மட்டுமென்றி, அவர்களது மொழி, பண்பாட்டுத் திணிப்புக்களும் ஆசிய மக்களைப் பெரிதும் பாதித்தன. தமது வசதிக்கேற்ப ஆசிய நாட்டு அரசியல் நிலைகளைக் குழப்பினர்கள். ஆங்கிலேய ஆட்சியின்போது கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட்டது உண்மையே. ஆனால் அது ஆங்கிலேய ஆட்சிமுறைக்குச் சேவகம் செய்வதற்கு அளிக்கப்பட்ட கல்விமுறையாகவே அமைந்தது. எனவே 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் வாழ்ந்து அரசியல், கல்வி, பொருள்மியம், தமிழ் பண்பாடு, சமூக ஒருமைப்பாடு ஆகிய துறைகளில் தனது முத்திரையைப் பதித்துச் சென்ற சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களின் பணியினை இப் பின்னணியில் மதிப்பிடும்போதே அவரது சேவைகளின் முக்கியத்துவம் நன்கு உணரப்படும்.

சேர். பொன் இராமநாதனின் அரசியல் பங்களிப்பு அக்காலக் கட்டத்தில் தமிழருக்குப் பெருமையைத் தேடித்தந்நது. 1879 இல் ஸ்ரீலீஸ் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் யாழ்ப்பாணத்திற் கூட்டப்பட்ட பொதுமக்கள் கூட்டத்தில், சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களைச் சட்டநிருபண சபைக்குரிய பிரதிநிதியாக நியமிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது. அத் தீர்மானம், அப்போதிருந்த தேசாதிபதி சேர். ஜேம்ஸ் ஆர். லோங்டன் அவர்களுக்கு ஆறுமுகநாவலர் அவர்களால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு, அவர் நியமனமும் பெற்றார். அதன் பின்னர், 1912இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் படித்த இலங்கையர் சார்பில் டாக்டர். மார்க்கஸ் பெர்னாண்டோ என்பவருடன் போட்டியிட்டு சட்டநிருபணசபைக்குப் பிரதிநிதியாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இராமநாதன் அவர்கள் 1911இல் குதேசிய அரசியல்வாதியாக முழு இலங்கைக்குமான பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெருமைக்குரியவர். அவர் அடக்கமான முறையில் அரசியல், கல்வி, சமூகம், சைவத்தமிழ்ப் பண்பாடு முதலான துறைகளில் மேற்கொண்ட பணிகள் மக்தானவை. வடபகுதிக்கான புகையிரதசேவை, மருத்துவமனை, கல்வி நிறுவனங்கள், கோயில்கள், விவசாயம், குடியிருப்பு வசதிகள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

சேர். பொன். இராமநாதனும், அவரது இளைய சகோதரர் சேர். பொன். அருணாசலமும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழர் தலைவர்களாக மட்டுமன்றி, முழு இலங்கைக்குமே ஆழுமை மிக்க தலைவர்களாக விளங்கினார்கள். இராமநாதன் அவர்களின் அரசியற் பங்களிப்பு, 1919 இல் சேர். பொன். அருணாசலம் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பின் செயற்பாட்டுகளுடனும் தொடர்புபட்டுக் காணப்படுகின்றது. அதேவேளையில் வட இலங்கையில் புகழ்பெற்ற சட்டத்தரணிகளையும் கல்விமான்களையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணச் சங்கம் இராமநாதனின் வலதுகரமாகச் செயற்பட்டது. ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் தாம் இறப்பதற்கு முன்னர் இராமநாதன் அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து பேசியிருந்தமையும் இவருக்குக் கிடைத்த ஆதரவின் எழுச்சிக்கு ஒரு காரணமாகலாம். இராமநாதன் காலத்தில் பெரும் போட்டிகளும் அரசியல் கழுத்தறுப்புக்களும் இல்லாத காரணத்தினால் கனமான பல சேவைகளை அவரால் மேற்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது என எஸ். கே. மகேந்திரன் "என்று முடியும் எங்கள் போட்டிகள்" என்ற நூலிற் குறிப்பிட்டுள்ளதை கண்டு நோக்கத் தக்கது.

1915இல் தென்னிலங்கையில் ஏற்பட்ட சிங்கள-முஸ்லீம் இனக்கலவரத்தின் காரணமாக டி. எஸ். சேனாயக்கா, பாரன் ஜெயதிலகா, எவ். ஆர். சேனாயக்கா முதலான சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். இவர்களை விடுவிக்கவும், இனக் கலவரத்தைத் தணிக்கவும் வேண்டி அன்றைய தேசாதிபதி சாள்மேஸ் பிரவுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டு, தனக்கும் இங்கிலாந்தில் இருந்த அன்றைய குடியேற்றச் செயலாளர் நெவில் சம்பாலேனுக்கும் இடையேயிருந்த தனிப்பட்ட நட்பைப் பயன்படுத்தி இராமநாதன் அவர்கள் ஆற்றிய சேவையின் மூலம் சிங்களவரின் தனித்துவமான பெருமதிப்பைச் சேர். பொன். இராமநாதன் பெற்றுக்கொண்டார். சிங்களத் தலைவர்களுக்காகவும், சிங்கள சமூகத்தவர்களுக்காவும் இலண்டன் சென்று வாதாடி அவர்களைக் காப்பாற்றியமைக்காக இராமநாதன் அவர்களைக் கொழும்புத் துறைமுகத்திலிருந்து கொழும்பு பொறுளையிருந்த அவரது இல்லமான "சுகஸ்தான்" வரை வண்டியில் வைத்து தாம் குதிரைகளாக நின்று இழுத்த சிங்களத் தலைவர்கள் பத்து ஆண்டுகள் மறைய முன்னர் தம் மேலாதிக்க உணர்வைக் காட்டிவிட்டார்கள். இலங்கைக்கு அரசியல் அரிச்சுவடியைக் கற்றுக் கொடுத்தவரும், சிங்களவர்களால் போற்றப்பட்டவருமான இராமநாதன் அவர்களும், மற்றும் அருணாசலம் போன்ற தேசியத் தலைவர்களும் தம் இறுதிக் காலத்தில் தமிழருக்காக இனீதியாகச் சிந்திக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள்.

1927இல் அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்ட பொன்னுர் ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் தமிழின் உரிமைகளைப் பறிப்பதாகவே அமைந்தன. இராமநாதன் அவர்கள் இதனைத் தமிழின் அழிவுச் சாசனமாகவே கணித்தார். இதனை "Donougmore means Tamils no more" என்று வேதனையுடன் இராமநாதன் அவர்கள் வர்ணித்துள்ளார்கள். தமிழ், சிங்கள இனங்களுக்குச் சமமான பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமெனத் தமிழ்த் தலைவர்கள் கோரினர். ஆணைக் குழு இதனை மறுத்தது. இராமநாதன் அவர்கள் பொன்னுர் ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை எதிர்த்து இலண்டன்வரை சென்று வாதிட்டார். ஆணைக்குழுவின் சிபார்சின்படி 1930இல் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதனை இளைஞர் காங்கிரஸ் பகிள்கரித்தது. அக் காலக்கட்டத்தில் 1930.11.09 இல் இராமநாதன் அவர்கள் காலமானது தமிழினத்திற்குப் பெரும் அரசியல் இழப்பாயிற்று. சிங்களப் பெரும்பான்மை இனத்தவரால் தமிழர்கள் அன்று முதலாக ஏமாற்றத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வரலாயினர்.

அடுத்ததாகச், சேர். பொன். இராமநாதனின் கல்விப் பணியை நோக்கும்போது, சைவத்தமிழ் மரபும் பெண்கல்வியும் நன்கு வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரது குறிக்கோள்களாக அமைந்திருந்தன. இவ்விரு நோக்கங்களையும் நடைமுறைப்படுத்தும் அடிப்படையிலேயே திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும் மருதனார்மடம் இராமநாதன் கல்லூரியும் அமைக்கப்பட்டன. அவர் திருநெல்வேலியில் நிறுவிய பரமேஸ்வராக் கல்லூரி 1974 ஆம் ஆண்டு முதலாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமாக இயங்கி வருதல், தமிழ் கல்வியில் மேம்பாட்டைய வேண்டும் என்ற இராமநாதனின் சிந்தனையின் செயல்வடிவம் எனக் கருத வேண்டும். சமூக சீர்திருத்தத்தை நாடிய இராமநாதன் அவர்கள் கல்வியின் மூலமே இதனைச் செய்து முடிக்கலாம் என்பதை உணர்ந்தார். அத்தோடு அனைவருக்கும் கல்வி என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலும் அவர் செயற்பட்டார். இராமநாதன் அவர்கள் பெண்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தார். இலங்கையில் சைவத் தமிழப் பெண்களின் கல்வி பொதுவாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த அக் காலக்கட்டத்தில் பெண்களின் கல்வி மேம்பாட்டினைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு மருதனார்மடத்தில் இராமநாதன் கல்லூரி மூலமாக நற்பணிகளை மேற்கொண்டார். இலங்கையில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் 1944இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும் இப்பாடசாலை மேலும் விஸ்தரிப்புக்குள்ளானது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் பெண்கள் மத்தியில் பண்பாட்டு விளிப்புணர்வையும் கல்வித்துறையில் வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திய கல்லூரியாக இது திகழ்வதோடு, இராமநாதன் அவர்கள் கண்ட கணவும் நனவாகியமையைச் சுட்டிக்காட்டுதல் தகும்.. 1974இல் இக் கல்லூரியில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைப்பீடும் அமைக்கப்பட்டமை இராமநாதனின் கலைசாராந்த ஈடுபாட்டின் செயல்வடிவம் என்றே கூறுவேண்டும்.

இராமநாதன் அவர்களின் வாழ்க்கைத் துணைவியாக அமைந்த லேடி லீலாவதி அம்மையாருக்கும் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்குண்டு. இராமநாதன் அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னும், லேடி லீலாவதி இராமநாதன் அவர்கள் இக் கல்லூரியைத் தக்க முறையில் வழிநடத்தி வந்தார். இவர் இங்கிலாந்தில் யோர்க்ஷீயர் மாநிலத்திற் பிறந்து, பின்னர் பெற்றோருடன் அவுஸ்திரேலியாவிற் குடியேறி வாழ்ந்தவர். சிறந்த பண்பாட்டுப் பின்புலமும் செல்வச் செளிப்புங் கொண்ட குடும்பத்திற் பிறந்த செல்வி ஆர்.எல். ஹரிசன் அவர்களுக்குப் பிற சமய தத்துவங்களை அறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிக்கிருந்ததால், இந்தியச் சமய, தத்துவங்களையும் அறியும் குறிக்கோண்டன் கீழைத்தேசங்களுக்கு வருகை தந்தபோது இராமநாதன் அவர்களைச் சந்தித்தார். இவரது தொடர்பு இராமநாதன் கல்லூரி அமைவதற்கும் அதன் வளர்ச்சி மேலோங்குவதற்கும் காலாக அமைந்தது என்று கூறுவதில் தவறில்லை. கரு - சீடர் முறையில் சமய உண்மைகளைக் கற்றறிந்த அம்மையார் இந்து சமயக் கோட்பாடுகளை பிற மதத்தவரும் உணர்ந்து கைக்கொள்ளும் வண்ணம் சமய இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டார். இவருடைய ஆற்றலும் அறிவும் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களைக் கவர்ந்தது. தனது செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையாகும் வகையில் அவரைச் செயலாளராக நியமித்த இராமநாதன் அவர்கள், பின்னர் அவரையே திருமணம் செய்துகொண்டார்.

இராமநாதன் அவர்கள் அமெரிக்க சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டபோது, பண்பாடு சார்ந்த சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். அம்மையார் அவற்றைத் தொகுத்து "கீழ்நாட்டு மாணவர்களுக்கு மேல்நாட்டுக் காட்சிகள்" என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார். இராமநாதன் கல்லூரிக்கு காந்தியாடிகள் வருகை தந்தபோது லேடி இராமநாதனின் பணிகளும் செயற்பாடுகளும் காந்தியாடிகளால் விதந்துரைக்கப்பட்டன. இனத்தால், மதத்தால், மொழியால் வேறுபட்ட செல்வி ஆர். எல். ஹரிசன் அவர்கள் சைவப் பெண்மணியாக, ஏனையோருக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்து, தனது கணவனின் கொள்ளைகள், கோட்பாடுகள் ஆகியனவற்றைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தார். அன்பு, பணிவு, பண்பு, கடமை, பொறுப்பணர்வு என்பன இவரது பண்புகளாகக் காணப்பட்டன. தனது கணவன் மேற்கொண்ட செயல் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஒத்துழைப்புடன் செயற்பட்டார். சேர். பொன். இராமநாதனின் பணிகளில் லேடி லீலாவதி அவர்களுக்கும் முக்கிய பங்குண்டு. சமூகத்தின் இன்றைய அரசியல், பொருளாதார, சமூகக் காரணங்களால் புலம்பெயர்ந்து, மேலைநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தத்தும் வாழ்க்கைச் சூழலினால் பிற இனத்தவரைத் திருமணங்குசெய்து வாழும் சூழலுக்குத் தள்ளப்படும்போது, லேடி லீலாவதி இராமநாதன் அவர்களை நினைவுகொள்ளுதல் நன்று என்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்டுதல் பொருத்தமாகும்.

சைவத்தையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் கட்டிக் காக்கவென்றெழுந்த இராமநாதன் அவர்கள், ஆறுமுக நாவலரின் வழியிற் பாடசாலைகளும் கோயில்களும் அமைத்துத் தமிழ் சமூகத்திற்குத் தன்னால பணிகளை மேற்கொண்டார். தமிழரது தாயகப் யுமியாகிய வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பல்கலைக்கழகங்கள்

அுமைய வேண்டுமெனத் தீர்க்கதறிசனம் கண்டார். அவரது எண்ணைம் இப்போது செயல் வடிவம் பெற்றிருப்பதைக் காண்கிறோம்.. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை பெற்றிருந்த இராமநாதன் அவர்கள் பகவத்கீதை, திருக்குறள் பாயிரம், ஆத்திருடி என்பனவற்றுக்கு உரை எழுதியதோடு, செந்தமிழ் இலக்கண நாலும் எழுதினார். இத்துடன் சைவசித்தாந்தக் கல்விக்கு பெருநிதியம் சேர்த்து வைத்தார். இராமநாதன் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலும் சில நூல்களை எழுதினார். அவற்றில் "Culture of the Soul among the Western Nations" என்ற நூல் சிறப்புடையதாகும்.. மேலும் தமிழர் பண்பாடு இந்திய சமய தத்துவங்கள், தமிழ்மொழி உணர்வு என்பன பற்றி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதினார். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பெருமையை அந்நியருக்கு எடுத்துக் கூறியது மட்டுமன்றி, எமது பாரம்பரியங்களின் பெருமைகளை வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் சுதேசிய உணர்வை மக்களுக்கு ஊட்டி வளர்ப்பதற்கும் அவரது இத்தகைய எழுத்துக்கள் பயன்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்திற்குப் புகைவண்டிப்பாதை அமைப்பித்தார். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பாவனைக்கு உட்படுத்தப்படாது வடஅலங்கையிலுள்ள பண்டைய துறைமுகங்களான காங்கேசன்துறை, பருத்தித்துறை, யாழ்ப்பாணத்துறை, ஊர்காவல்துறை முதலியனவற்றைத் திருத்தி செயற்படச் செய்து தமிழர்தம் பொருண்மியத்தைப் பெருக்கும் வழிவகை செய்தார். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிச் சுயதேவைப் பூர்த்தியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும், அதற்கேற்ப தூர்ந்துபோன பழைய குளங்களைத் திருத்தி நீர்ப்பானவசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதிலும் மிகவும் கவனம் எடுத்துச் செயற்பட்டுள்ளார். தேயிலை, றப்பர் முதலிய தோட்டப்பயிர்ச்செய்கை உற்பத்தியில் நாட்டம் கொண்டிருந்த ஆங்கில அரசின் கொள்கைப் போக்கினைக் கண்டித்து, அரசுடன் எதிர்த்து வாதாடி, நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகப் பாடுபட்டார். அத்துடன் விவசாயிகள் அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருந்த விளைச்சலில் பத்திலொன்று என்ற வரிச் சுமையைக் குறைப்பித்தார். கிளிநோச்சிப் பகுதிகளில் காடுகளை அழித்துக், குடியேற்றத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தமிழ் மக்களைக் குடியேற்றுவதில் இவர் தீர்க்க தரிசனத்துடன் செயற்பட்டார். இராமநாதன் அவர்கள் இராமநாதபுரத்தில் தமக்குச் சொந்தமான 1000 ஏக்கர் காணியைக் குடியேற்றத்திட்டத்திற்கு வழங்கினார் என்றாலும், அதனாலேயே அவ்விடத்திற்கு இராமநாதபுரம் என்ற பெயர் அமைந்தது என்றாலும் கூறப்படுகிறது.

திருநெல்வேலி பரமேஸ்வரன்கோவில், கொழும்பு பொன்னம்பலவாணேஸ்வர் கோவில் என்பன இவர் மேற்கொண்ட சிவபணிகளாகும்.. பெளத்த மக்களுக்காக வெசாக் விடுமுறையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவரும் இராமநாதன் அவர்களே. இவர் 1890 இல் "தமிழ் பேசும் முஸ்லீங்கள் எல்லோரும் தமிழே" என்றெழுதிய கட்டுரை பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளான போதிலும் இலங்கை முஸ்லீங்களிடம் தமிழ் உணர்வை ஏற்படுத்தியதில் இவருக்கும் பங்குண்டு. தாய்மொழிக் கல்வியை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் எனவும் சமயபாடக் கல்வியைக் கட்டாய பாடமாக்க வேண்டும் எனவும் அரசை வற்புறுத்திய 1929ஆம் ஆண்டுக் கல்வி அறிக்கையில் கையெழுத்து வைத்தவர்களில் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களும் இடம்பெறுகிறார்.

இவ்வாறாக நோக்கும்போது, சேர், பொன் இராமநாதன் அவர்கள் சிறந்த அரசியல்வாதி, ஒருகாலக் கட்டத்தின் தமிழர் தலைவர், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் காவலர், சட்டநிபுணர், சிறந்த பேச்சாளர், எழுத்தாளர், சமூகச் சிந்தனையாளர், சைவசமயப்பற்றாளர் எனப் பல தகைமைகளையும் பெற்றத்தக்க வகையில் தமது பணிகளை நாட்டிற்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் ஆற்றியுள்ளார் என்பது வெளிப்படையாகின்றது. எனவே, ஈழத் தமிழர் வரலாற்றில் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்களது பணிகளும் நன்கு பதியப்பட வேண்டியனவேயாகும்..

நாட்டு வணக்கம்

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி

இருந்ததும் இந்நாடே - அதன்

முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து

முடிந்ததும் இந்நாடே - அவர்

சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து

சிறந்ததும் இந்நாடே - இதை

வந்தனைகூறி மனதில் இருத்தின்

வாயுற வாழ்த்தேனோ?

- மகாகவி பராதியர்

Essence of Ramanathan's Statesmanship

Richards Karunairajan

Ponnambalam Ramanathan was born in an affluent family in cosmopolitan Colombo a century and a half ago. He grew into a determined young man, had his education at Royal College and early in his career showed great promise as an advocate not only in the legal realms but also as one concerned for the welfare of his fellow citizens, be they Sinhalese, Tamils, Muslims, Malays or Burghers who constituted the island nation.

He became an Appointed Member of the Legislative Council of Ceylon founded in 1833 at the very young age of 28 especially by the standards of his time. His grandfather Gate-Mudaliyar Arumugampillai Cumaraswamy first held this position from 1833, followed by his granduncle Edirimanasinghe and finally his uncle, Sir Muthucumaraswamy. Sir Ponnambalam Arunachalam was his equally illustrious brother and, the widely renowned non-politico scholar, Ananda Cumaraswamy was their first cousin.

Ramanathan and Arunachalam played mutually supportive roles in public life for four decades. They were the architects of the Ceylon National Congress that marked a crucial landmark in the politics of the nation as the country moved into the 20th century. The name 'Ceylon' was adopted from the Dutch 'Ceylan' who borrowed it from Portuguese 'Ceilos'; Lanka was the country's traditional name that goes back to centuries.

Considered an exemplary in the English Language and among the finest in any part of the world both in the written and the spoken, Ramanathan was encouraged out of his retirement from public life to contest the All Island Educated Ceylonese Seat in 1911.

This was the first time a Sri Lankan was extended such a privilege and only one citizen was allowed to represent the entire country in the legislature following the new reforms. However, rooted in that particular election in which Ramanathan was popularly supported by the community without any racial bias whatsoever, were the earliest seeds of dissensions that were to plague to Sri Lanka in the later years. The concern here was based on the caste factor; in later years it was ethnic conflict that took the stage.

The upper castes of the community, with landlordism being the strident and dominant force in the country, feared that the election of a member of the lower caste would pose serious threats to the privileged echelon of the nation. This was how Dr Marcus Fernando came to be defeated by Ramanathan in December 1911. However, Ramanathan fully deserved his election on merit because he soon became a champion of the people who were being subjected to a great deal of political harassment by the British rulers.

Ramanathan is particularly remembered for the way he handled the 1915 riots that was followed by Martial Law in which many people, especially the Sinhalese suffered. Some of the leaders of the riots were locked up and even shot without trial. Ramanathan braved the seas of the time with a world war on and enemy submarines on the alert to present in person Ceylon's treacherous situation to the British authorities especially the seriousness of the Sinhala-Muslim riots that broke out at the same time.

On his victorious return after a successful intervention with Whitehall, he was honoured with a ride from the Colombo jetty to his fashionable Sea Street residence with many leaders of the time pulling

the chariot instead of horses. It was indeed a ride fit for a knight because by this time he had become Sir Ponnambalam Ramanathan, Knight Commander of Great Britain, its colonies and territories. His brother Arunachalam was also knighted; such honours have been given to other members of his family too.

In the legislature he was a fearless champion of the downtrodden and particularly fought against the oppressive laws to which the Kandyan peasants were subjected to by the British authorities. In a brilliant maiden speech in the legislature, he relentlessly attacked a tough bill before it and succeeded in pulling out some of the more repressive clauses. He had done the same with several other issues of national importance as well.

It has been said to the credit of Sir Pon Ramanathan that his advocacy helped to prevent a great deal of damage to the integrity of the Ceylonese nation by the imperialist powers. History is sated with what imperialists have done to nations like the Red Indians, Aztecs, Incas and the Aborigines. Ramanathan's political contribution with inspired support from his brother Arunachalam should be viewed in this context with great pride.

Sir Ponnambalam Ramanathan should, however, be remembered even more for the social and educational changes he enthused and pioneered among his own community in North Sri Lanka. Even though he belonged to the era of Vellala Landlordism and a social structure built around servitude of benevolence with the active functioning of the caste system, he encouraged people from the labour communities to take to agriculture as farmers on lands obtained from crown properties. This vision of Ramanathan materialized into what is today called the Ramanathan Trust, which oversees the interests of vast tracks of highly developed agricultural lands in the Kilinochchi District.

Even in the field of education and fine arts, he was a pioneer in the community. Ramanathan College for girls is a living tribute to this man's foresight and along with it was founded the first ever school for the fine arts, the Ramanathan Academy. In founding Parameshwara College, Ramanathan laid the corner stone for a future seat of higher learning for the Tamils. In 1975 this became the nucleus of the University of Jaffna. It is unfortunate that in this development the Tamil community stood divided when this great event could have become a unifying element for the educational leaders of the Tamils.

It was again the inspiration of Ramanathan that led to the setting up of institutions that helped the needy such as a home for destitute children. It is a pity that often when Sir Ponnambalam Ramanathan is mentioned in any public address or feature, almost always the chariot ride from the Colombo Port gets focused. As a student I only remembered him as the man who rode a chariot without horses and wondered how he did it!

His contributions to the community especially to our Sinhalese brethren were such that he was referred to as their Godfather. Don Stephen Senanayake, the first Prime Minister of Sri Lanka following the country's independence, referred to him as the greatest Ceylonese of all time. He was a leader of all the people irrespective of race, religion, caste and gender and an example of a man who could never be influenced to compromise on any issues of public interest if he took a stand convinced of the uprightness of his cause.

சேர். பொன் இராமநாதனின் கொள்கைகளும் லேடி இராமநாதனும்

திருமதி செல்வநாயகி ஸ்தோஸ்

முன்னாள் சிரேஷ்ட வரிமதிப்பாளர், உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம், இலங்கை,
இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவி.

செல்வி ஆர். எஸ் ஹரிஷன் அவர்கள் சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களுக்கு அறிமுகமாகிய போது இருவரும் இனத்தால் மதத்தால், மொழியால் வேறுபட்டவர்களாக இருந்தனர். கல்வியிற் தேர்ச்சி, நாட்டுப்பற்று, இனப்பற்று, மொழிப்பற்று மிக்க பொன் இராமநாதனுக்கும் ஹரிசன் அம்மையாருக்கும் இருந்த ஒற்றுமைகளை விட வேற்றுமைகளே அதிகம். அவர்கள் இருவரிடமும் இருந்த சிந்தனைச் செறிவு மட்டுமே அவர்கள் இணையக் காரணமாயிற்று. உயர் பண்பாடும் செல்வச் செழிப்பும் மிக்க செல்வி ஹரிசன் அவர்கள் சமய ஆராய்ச்சியில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டார். சமயங்களை ஒப்பு நோக்கும் ஆராய்ச்சியில் அவர்கள் சமய ஆராய்ச்சியில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டார். சமயங்களை ஒப்பு நோக்கும் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாட்டு கீழைத் தேயங்களை நோக்கிப் புறப்பட்ட பலரில் அம்மையாரும் ஒருவர். அவர் பொன் இராமநாதன் அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டார். உன்னத நோக்கங்கள் கொண்ட சமயவாணான பொன் இராமநாதனிடம் இந்து சமயக் கோட்பாடுகளைக் கற்றறிந்தார். நம் பெருமையை நாமே பேசிப் பயனில்லை. இன, மத, மொழியால் வேறுபட்ட அம்மையார் பிற மதங்களோடு இந்து மதத்தை ஒப்பிட்டுக் கருத்து இன, மத, மொழியால் வேறுபட்ட அம்மையார் பிற மதங்களோடு இந்து மதத்தை ஒப்பிட்டுக் கருத்து வெளியிட்ட போது அக் கருத்து பல்லோராலும் வரவேற்கப் பட்டது. இந்து சமயம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். மேலை நாட்டில் பிறந்த ஹரிஷன் அம்மையார், இந்து மதத்தை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்து, இந்துக் கலாச்சாரத்தை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டதுடனல்லாது நெற்றியில் நீறும் பொட்டும் இடையிலே சேலையுமாக கால ஓட்டத்தில் முழுத் தமிழ்ப் பெண்ணாகவே மாறிவிட்டார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் கல்வி பயின்ற காலத்தில், காலம்சென்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் இலக்கண விரிவுரையில் அவர் கூறிய உதாரணம் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது, “பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப் படுத்துவது கொஞ்சம் வில்லங்கமான ஒரு விடயம். உதாரணமாக, தமிழர் ஒருவர் ஜேர்மானியப் பெண் ஒருவரை மணக்கிறார். ஜேர்மானியப் பெண்ணை மணந்தாலும் அவருக்குத் தமிழபிமானம் போகவில்லை. அப்பெண்மணியைத் தமிழ்மகளாகக் காண விரும்பி அவளுக்குப் பொட்டு வைத்து, பூச்சுட்டி, சேலைகட்டிப் பார்க்கிறார். அதுபோலத்தான்.” என்றார். அவருக்கு லேடி இராமநாதனைப் பற்றிச் சொல்லி, அவரை எந்த இரகத்தில் அடக்குவீர்கள் என்றும் கேட்டிருக்கலாம் போல இன்று தோன்றுகிறது. இந்த ஆங்கிலப் பெண்மணி, தானே விரும்பி இந்து சமயத்தையும் தமிழ்க் கலாசாரத்தையும் தழுவியவர், தமிழனை மணந்தவர், அந்தத் தமிழனின் இலட்சியங்களைத் தன்னதாகக் கொண்டு அதில் தளராத நம்பிக்கை கொண்டு சாகும் வரை அவர் கொள்கைகளை நடைமுறைப் படுத்துவதையே தனது தவமாகக் கொண்டவர். அவர் பாராட்டுக்குரியவரே. உலகப் புகழ் பெற்ற மகாத்மா காந்தி இராமநாதன் கல்லூரிக்கு விஜயம் செய்த போது இவரது தன்னலமற்ற சேவைகளை வியந்து பாராட்டினார் என்று கூறப்படுகிறது.

ஹரிசன் அம்மையார், அறிவு, ஆற்றல், மதப்பற்று, பண்பாட்டுப் பற்று ஆகியவற்றால் பொன் இராமநாதனைக் கவர்ந்திருக்கிறார் எனலாம்.. சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் அம்மையாரைத் தனது அந்தரங்கச் செயலாளராக ஆக்கிப் பின்னர் அவரைத் திருமணமும் செய்து கொண்டார்.

சேர் பொன் இராமநாதன் வாழ்ந்த காலத்தில் கல்வியில் மேம்பட்ட இலங்கையர் தொகை மிகவும் குறைவு. கத்தோலிக்க மிசனரிமாரின் அயராத பிரச்சாரத்தாலும் அவர்கள் காட்டிய சலுகைகளாலும் சர்க்கப்பட்ட மக்கள் விரைவாக மதம் மாறிவந்தனர். தமிழர் பண்பாடு கேள்விக் குறியாகும் நிலை ஏற்பட்டது. சமூகச் சீர்திருத்தம் அத்தியாவசியமாயிற்று. கல்வி அறிவை மக்களிடையே பெருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் உணர்ந்தார். கல்வி பெரும்பாலானவர்களுக்கு எட்டாத கணியாக இருந்து வந்தது.

“அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
பின்னர் உள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளக்கி ஒனிர நிறுவுதல்
அன்ன யாவினும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்“

என்னும் சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் அரிய வாசகங்களைத் தன் கல்விச் சேவையின் அடிநாதமாகக் கொண்டார். செல்வச் சீமானாகப் பிறந்து செல்வச் சீமானாக வளர்ந்து ரோயல் கல்லூரியில் கல்விகற்று இவ்வாறு சகல விதத்திலும் உயர்மட்டச் சீவியத்திற்குப் பழக்கப்பட்ட சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள், அவருடன் சமகாலத்தில் வாழ்ந்து இன்று வரலாற்றிலே இடம் பெறாத எத்தனையோ சீமானகளைப் போல வாழ்ந்திருக்கலாம். தன்னைத் துறந்தவனை வரலாறு மறக்காது. தன்னையே நினைந்தவன் வரலாற்றில் மறைந்து போகிறான். காலத்தால் அழிக்கப்படாது இருப்பதற்கு நாம் எம்மை

இழக்க வேண்டும். பாரதியார் வறுமையிலும் தன்னை, தன் குடும்பத்தை, தன் குழந்தைகளை நினைக்கவில்லை. அதனால் தான் இன்று வரலாற்றில் வாழ்கிறார். சேர். பொன். இராமநாதன் மக்களின் உயர் வாழ்விற்காய் நீண்ட காலத் திட்டம் தீட்டினார். அவர்கள் வாழ்க்கை முறை, வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமானால் அவர்கள் கல்வித்தரம் உயர் வேண்டும் என உணர்ந்து அதற்காகவே யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்களுக்கென இராமநாதன் கல்லூரியையும் ஆண்களுக்கெனப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் நிறுவினார். அவை தனது காலத்தின் பின்னும் தன்னிறைவுடன் இயங்குவதற்காக மானியமும் எழுதி வைத்தார். 1913 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராமநாதன் கல்லூரி 1961 இல் கல்வி தேசியமயமாக்கப்பட்ட போது அரசாங்கத்திடம் கையளிக்கும் வரை தனியார் தாபனமாகவே, சேர் பொன் இராமநாதனின் மானியத்திலேயே இயங்கியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வியுடன் சமயமும் இணைத்தே கற்பிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார். சமூகத்தில் சிறந்த பிரசையாக வாழக் கல்வி எத்துணை அவசியமோ அத்துணை அவசியம் சமயக் கல்வியும் என்பதைப் பல சகாப்தங்களுக்கு முன்பே உணர்ந்து தனது கல்லூரிகள் இரண்டிலும் சமயத்தையும் பாடத்திட்டத்தில் புகுத்தியவர் சேர். பொன். இராமநாதன். பெண் கல்வி விமரிசிக்கப்பட்டு வந்த காலத்தில் பெண் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த இவர்,

**“When you educate a man
You educate an individual
But, when you educate a woman
You educate a family
And thereby the entire society”** என்றார். எத்தனை உண்மை.

“ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
நெண்ணி இருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்

என்ற பாரதியாரின் கோஷத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். ஒரு பெண் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் சிற்பி, அரிய சக்தி. அத்தகைய பெண் வளர்க்கப்பட வேண்டிய விதத்தில் சமூகம் எத்துணை அக்கறையாக இருக்க வேண்டும் என உணர்ந்தார். உணரவைத்தார். கல்விச் செல்வத்தோடு அவளுக்கு அன்பு, அடக்கம் பணிவு, கருணை இவையாவற்றையும் தரவல்ல சமயக் கல்வி கற்பிக்கப் படவேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்ந்தார். இராமநாதன் கல்லூரி நிர்வாகத்திலும் நாளாந்த நடவடிக்கைகளிலும் விடுதியின் கிரமங்களிலும் உணவு உடை என்று சகல விடயத்திலும் மிகத் துல்லியமாக அவதானமாக ஆராய்ந்து செயற் திட்டங்களை வகுத்தார். அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதில் மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்தார். நான் கூறும் இவற்றை உணர்ந்து கொள்ள ஒன்றில் இராமநாதன் கல்லூரியில் கல்வி கற்று கல்லூரியின் கோட்பாடுகளை நேரடியாகக் கண்டு நடைமுறையில் அனுபவித்தவராக இருக்கவேண்டும். அல்லது அவ்வாறு அனுபவித்த ஒருவரை கைப்பிடித்து அக்கல்வியின் பயனை முற்றாக அனுபவித்தவராக இருக்க வேண்டும். இது மிகையல்ல.

சமூகச் சிற்பியான சேர் பொன். இராமநாதனைக் கைப்பிடித்த செல்வி ஹரிஷன், லீலாவதி என்னும் நாமம் குட்டப்பட்டார். ஒரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னால் ஒரு பெண் இருப்பார் என்று கூறப்படுகிறது. நிச்சயமாக சமயவாதி, சமூகச் சீர்திருத்தவாதி, அரசியல்வாதி என்றெல்லாம் கூறப்படும் சேர் பொன். இராமநாதனின் வெற்றிக்குப் பின்னால் இருப்பவர் லீலாவதி அம்மையாரே. அவர் தனது கணவனை ஆசானாகவே முதலில் இருத்திக் கொள்ளுவார். பின்னர் தான் கணவர் என்ற உறவு. சேர் பொன். இராமநாதன் உயிரோடிருந்த காலத்தில் அவரது தொண்டுகள் யாவற்றிற்கும் தோள் கொடுத்தார். அவர் இறந்த பின்னர் அவருடைய சகல பொறுப்புக்களையும் ஏற்று அவர் உயிரோடிருந்த காலத்தில் கல்லூரி எவ்வாறு இயங்கியதோ அவ்வாறே இயங்குவதில் மிகவும் கவனமாக இருந்தார்.

அம்மையாரின் சேவையைப் பாராட்டி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு கௌரவ “கலாநிதி” பட்டம் கொடுத்து கொரவித்தது. அவரை லேடி. இராமநாதன் என்றே அழைப்பார்கள். லேடி. இராமநாதன் இறக்கும் போது அவருக்கு வயது 84. அந்தத் தள்ளாத வயதிலும் சக்கரநாற்காலியில் அமர்ந்து கல்லூரியைச் சுற்றி மேற்பார்வையிடுவார். நெற்றி நிறைந்த நீறும் கழுத்தில் உருத்திராக்கமும் காவிழடையுமாக அவர் வரும் போது அது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும் எனக் கூறக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். சேர் பொன். இராமநாதனைக் கைப்பிடித்து அவருக்காகவே தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த லேடி இராமநாதனைப் பற்றி லேடி இராமநாதன் தினத்தில் அவர் மருகர் செனேற்றர் சு. நடேசன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது:

“முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள்

பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
 பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள்
 அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
 அகன்றானள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை
 தன்னை மறந்தாள் தன்நாமம் கெட்டாள்
 தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே”

என்னும் அப்பர் பாடலை நினைவு கூர்ந்தார். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு இடம் பெற்ற லேடி. இராமநாதன் தினக் கொண்டாட்டத்தில் அப்பொழுது கல்லுாரியின் நடன ஆசிரியராக இருந்த பிரம்ம ஸ்ரீ வீரமணிஜ்யயரிடம் வேண்டிக் கொண்டதன் பெயரில் மேற்குறிப்பிட்ட பாடல் கல்லுாரி மாணவி ஒருவரால் அபிநியிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று, பரமேஸ்வராக் கல்லுாரி பல்கலைக்கழகமாக மாற்றப்பட்டிருப்பது எவரும் அறிந்ததே. சேர். பொன். இராமநாதனின் பல்கலைக்கழகக் கனவு நனவாகியது நன்றியுடன் பாராட்டப்பட வேண்டியது. கவலைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் இக்கல்லுாரியைப் பல்கலைக்கழகமாக்கிய பெரியார்கள் இதனை ஆக்கித் தந்த மகானின் பெயரைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வைக்கத் தவறியது ஏன்? பெருமைக்குரிய சாதனை புரிந்தவர்கள் பெயரால் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பது மேலை நாட்டிலும் சரி கீழைநாட்டிலும் சரி புதிய விடயமல்லவே. பெருமைக்குரிய “கேம்பிரிட்ஜ்” இல் “J.F. Kennedy” பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படவில்லையா? அண்டை நாடான இந்தியாவைப் பார்த்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டாமா? இரண்டு தவறுகள் ஒரு சரியாகி விடாது. கடந்த காலப் பெரியார்கள் ஏதோ காரணத்தால் (இப்போதைக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் வரட்டும். என்று) அல்லது காரணம் இல்லாமலே (அது பற்றிய சிந்தனையின்றியே) இந்தத் தவறைச் செய்திருக்கலாம். தற்போது அதிகாரத்திலிருக்கும் நிர்வாகத்தினர் நினைத்தால் இது சாத்தியமே. அவர்களுக்கு நான் பகிரங்கமாக விடுக்கும் வேண்டுகோளாகவே இதனைக் கொள்ளலாம். பெரியோரைப் போற்றுவது எமது இளம் தலைமுறையினருக்கு நாம் கற்றுத் தரும் பாடம் ஆகாதா?

லேடி. இராமநாதன் தினக் கொண்டாட்டத்தில் “முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்” என்றும் பாடல் கல்லுாரி மாணவி ஒருவரால் அபிநியிக்கப்பட்டது

DOWN THE MEMORY LANE

Mrs. Bhuvaneswary Shanmugalingam
Retired Teacher, Ramanathan College

As I recline in my sofa near the window admiring the scenic beauty of the distant hills my thoughts race back to my school days – the golden period of one's life. May Alma Mater still stand like a huge monument of Hindu religion, culture and language notwithstanding the challenges of the on going war. It was founded by Sir. Pon. Ramanathan "statesman, educationist and philanthropist", whose lofty ideals are followed to date by all students and teachers of that college. I am very proud to think that my student life from primary education to University was spent there. Later I had the privilege to serve my school as a teacher for 33 years.

I recall the magnanimity, goodness, culture and wisdom of those who were instrumental in building up the institution. Though I have heard and read much about our founder I was unfortunate not to have met him because he had passed away when I was three years old. Even in my child-hood I used to admire his life-size photograph in the college hall and his majestic statue in front of the old house of parliament in Colombo.

It was with the view of promoting all that was best in the Hindu religion, Tamil culture and Tamil Language that he founded two Institutions – He was a great Tamil soul who did so much to foster our language and religion for posterity. His statesmanship was acknowledged even by his British rivals of his time. After his death in 1930 his wife, Lady Ramanathan took up the responsibility of managing his estate as well as the school.

Lady Ramanathan:

I remember Lady Ramanathan in her seventies, managing the college, single-handed, with strict discipline, but kind at heart. She never swerved an iota from her husband's ideals, though she was a foreigner by birth, religion, language and culture. She always referred to her husband as "My Master". The first time I met Lady Ramanathan on the day of my admission to her college I was reminded of the verses of the great poet Bharathiyan :

"நிமிர்ந்த நன்னடை நேர் கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்த்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்,"

She too was a great educationist, philanthropist and artist, who had written and translated many books, a few of which I have read. I can still picture in my mind her beautiful paintings that adorned the walls of her Bungalow.

Recognizing her vast knowledge and service to the country she adopted, the then University of Ceylon conferred an honorary degree of L.L.D, on her. I was a teenager reading in Form 11 when she was accorded a grand reception on her return to her residence, after receiving the honour from the University. Even in her eighties she used to supervise the entire school and its campus on a wheel chair, wishing everyone "Namaskaram" by joining her palms together, in our traditional way.

Her Son-in-law, Senator S. Natesan acknowledged her gratitude and devotion to Sir. Pon. Ramanathan, on the occasion of a Founders Day Celebration, by quoting saint Appar's devotional song,

"முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் வேடுவான்" Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

and compared her love towards her husband to that of the soul (Jeevathma) yearning to merge with the Paramathma (God Almighty). Later he requested the dance teacher to teach Abhinaya for that song, which was performed on stage, in the following year's celebrations.

Senator S. Natesen

I remember Mr. Natesan with gratitude and admiration because he was my revered Guru and ideal teacher. He taught me Sangam literature in my degree class in which all his students would hang on to his lips while he lectured. My memory is still green with anecdotes and narratives of literary value which he shared with his students. Sir. Pon. Ramanathan chose him as his son-in –law after submitting him to many tests and trials of which the latter used to speak of, long after Sir. Pon. Ramanathan passed away.

After Lady Ramanathan's death, it was Mr. Natesan who managed the school until it was taken over by the Government in 1964. He too was a great scholar, true saivite and a statesman. He wrote several books the last of which was "சகுந்தலை வெண்பா" released at the Annamalai University in the presence of veteran Tamil Scholars of South India, a few years before his death. I am happy to recollect reading this book and teaching a chapter from it to my students. He was so attached to his wife that when she passed away he couldn't get over the sorrow for months. He wept, expressing his love and gratitude towards her in the identical words of devotion meant for "Ambal". "எல்லாம் அவள் தந்த செல்வம்". His wife, the daughter of Sir. Pon. Ramanathan was innocent as a child. I can still picture Mrs. Sunthari Natesen walking along the Verandahs of the school.

I have studied and served as a teacher in the same school for a total of 43 years, under many principals, all of whom I remember with fondness and gratitude. The foremost of my Principals and Teachers were Mrs. Ma Navaratnam and Mrs. N.P.Pillai who were responsible for moulding my personality which led to success in life.

Now in my 75th year, while living in a multicultural country, I continue to promote our language, Religion and Culture among my Children, Grand Children and those of my close relatives. Whenever I reminisce on my past school life, I used to think that, irrespective of the country we may live in, we should hold the flag high and march towards the goals envisaged by our remarkable Founder.

பெண் விடுதலைக் குழ்மி

சுப்பிரமணிய பாரதியார்

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
இறண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்:
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்
மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே
வீட்டினில் எம்மிடங் காட்ட வந்தார் - அதை
வெட்டி விட்டோமென்று குழ்மியடி!
நல்ல விலை கொண்டு நாயை விற்பார் - அந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்பதுண்டோ?
கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையும் அந்திலை
குட்டிவைத் தார்பழி கூட்டி விட்டார்
கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு
கட்சிக்கும் அ.து பொதுவில் வைப்போம்,

வற்புறுத் திப் பெண்ணைக்கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்,
பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கேபெண்
இளைப்பில்லை காணென்று குழ்மியடி!
வேதம் படிக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று குழ்மியடி!
சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம், தெய்வச்
சாதி படைக்கவும் செய்திடு வோம்
காத லொருவனைக் கைப் பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து
மாத ரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி!

மேற்கில் தேரன்றும் உதயம்

திருமதி. சுகிதேவி கந்தையா

இளைப்பாறிய ஆசிரியை, இராமநாதன் கல்லூரி

கால வெள்ளம் திசைமாறிப்பாய... கையிற் சிக்கிய சிறு ஜனர் துளிகள் கூறும் கதை பழையது ... எனினும் புரிந்துணர்வுடன் நினைவு கூரப்படவேண்டியது. இது ஒரு கல்லூரியின் கதை. இலங்கையின் சரித்திரம் படைத்த சேர். பொன். இராமநாதன் என்னும் கோவூரியூர் வைரத்தின் கதை. பக்கத்திற்குப் பக்கம் திசைக்குத் திசை ஒளி சிதறும் பல்வேறுபட்ட சிந்தனைச் சுடர்களில் ஒரு ஒளிச் சிதறல் மட்டும், பண்பாட்டுப் புரட்சியாக, இங்கு பெருவட்டம் காண்கிறது.

சைவசமயப் பேருண்மைகள், புராதன பண்பாட்டின் விழுமியங்கள் என்ற வளமான வினை நிலத்தில் மேலைக் கலாசாரத்தின் நல்ல அம்சங்களை ஏற்று, தன் ஆளுமையை உருவாக்கியவர் சேர். பொன். இராமநாதன். 19 ஆம் நூற்றாண்டு பிரித்தானிய ஆதிக்கம் உலகநாடுகளின் பெரும் பகுதியைத் தன்னகத்தே கொண்டு, தனது பொருளாதாரம் கல்விச் சேவை என்னும் இரு பலமான பின்னணியில் மதப்பிரசாரம் செய்து வந்த காலம் அது. கரையோரப் பகுதியில் பாரிய கல்லூரிகளைக் கட்டி எழுப்பினார்கள். ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதற்கு மதமாற்றம் ஒரு அத்தியாவசிய முன்னிகழ்வாக எதிர்பார்க்கப் பட்டது. மக்கள் சைவத்தையும் தமிழையும் மறந்து மதமாறினர். மொழி மத பண்பாட்டுச் சரிவு பொன். இராமநாதன் அவர்களைப் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கியது. புயலாய் எழுந்த அவர் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பின் தன்மை கண்ட நிலையே இவர் மேற்கொண்ட பண்பாட்டுப் புரட்சியாய் மலர்ந்தது எனலாம். சமுதாய மாற்றங்களின் கருவறை பள்ளிக்கூடங்களே என்று உணர்ந்த இவர் பெண்களுக்கென இராமநாதன் கல்லூரியையும் ஆண்களுக்கெனப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் கட்டி எழுப்பினார்.

இராமநாதன் கல்லூரி எழுந்த காலச் சூழலும் அது ஆங்றிய சேவையும் இன்று பலருக்கு மறந்து போய்விட்டது. எனது பாட்டனார், சைவத்தமிழ்ப் பற்று மிக்க ஒரு வழக்கறிஞர். பெண் கல்வியில் பெருவிருப்புக் கொண்டவர். முத்த மக்களைத் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று யாழ்ப்பாணத்தில் பேர் பெற்ற வேம்படி மகளிர் பாடசாலையில் படிக்க வைத்தார். காலையில் வீட்டிலிருந்து பாடசாலைக்குச் செல்லும் போது நெற்றி நிறைய விழுதியுடன் செல்லும் அவர், தகப்பனார் தலை மறையும் வரை காத்திருந்து தோழியரின் கேலிக்கு அஞ்சி நெற்றியை அழுத்தித் துடைத்த பின் உள்ளே செல்வாராம். இப்படிப்பட்ட நிலை மாறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் ஆரம்பக் கட்டமே சைவத் தமிழ்ப் பெண்களுக்கான கல்லூரியாகும். இக்கலாசாரப் புரட்சி மெல்லத் தொடங்கியது.

இக்கலாசாலை அவர் அழைத்த விதம் வியக்கத்தக்கது. கலாசாலையில் அன்று அவர் ஆரம்பித்த சில துறைகள் காலம் கடந்து இன்றும் நிலவுவது வியக்கத்தக்கது. குருகுலவாசம், திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம், மேலைநாட்டு உயர் கல்லூரிகள் பலவற்றை நேரில் கண்டும் கேட்டும் பலநாள் சிந்தித்ததன் வினைவாக உருவாகியதே இராமநாதன் கல்லூரியாகும்.. கலைநயம் மிக்க வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த கட்டிட அமைப்புக் கொண்டதாய் மாணவர் ஆசிரியர் உடன் உறைந்து கற்றல் என்ற சீரிய சிந்தனைக்கு ஏதுவான விடுதிக் கூடங்கள் உடையதாய் உருவானது இக்கல்லூரி. பல்துறை நலன்களும் ஒருங்கு வாய்க்கப்பெற்ற கல்லூரியைன்னும் மையம் விரிய விரிய அது சமுதாயத்துடன் மோதிக் கலந்து சமுதாயத்தைத் தன் மயமாக்க வல்லது என்ற உண்மை இவருக்குப் புலனானதால், ஆசிரிய மாணவ ஒருங்கிணைப்பை இவர் முக்கியமாகக் கொண்டார்.

கல்லூரியின் ஆரம்பகாலங்களில் தானே முன்னின்று ஒழுங்கையும் கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டவல்ல சிறந்த கல்விக் கோட்பாடுகளையும் சமயக்கல்வியையும் தானே வரையறுத்துத் வழிநடத்திச் சென்றார். இவரின் பின் இவரது மனைவியான லேடி இராமநாதன் அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். கல்லூரியைக் கொண்டு நடாத்துவதற்குச் சிறந்த அதிபர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் மூலமாக இவரது பெருநோக்கு பெருமளவில் நிறைவேறியது.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்த காலம் அது. குண்டு விழுந்தால் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதை மக்களுக்கக் கற்றுத்தர B.A பட்டதாரி ஒருவர் அரசாங்கத்தால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். இராமநாதன் கல்லூரிக்கு இவர் வருகை பெரும் வரப்பிரசாதமாக அழைந்தது. திருமதி செல்லம்மா பிள்ளை அவர்கள் அழகிய தோற்றமும் இனிய பேசுக்காக சேரநாட்டின் கலைச் செழுமையையும் தன்னுடன் கொண்டு வந்து எமது அதிபரானார். இவரது வருகைக்காகக் காத்திருந்தது போல கல்வி மந்திரி திரு. கன்னங்காரா இலவசக்கல்வித் திட்டத்தை அமுலாக்கினார். 150 மாணவிகளுக்கு என அழைக்கப்பட்ட இராமநாதன் கல்லூரி குபு குபு எனப் புகுந்த மாணவர் கூட்டத்திற்கு வழி செய்ய நேர்ந்தது. கட்டிடங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. ஆசிரியர் கூட்டம் பெருகியது. அன்று உயர் வகுப்புப் பாடங்கள் கற்பிப்பதற்குச் சிறப்புப் பாடங்களில் பட்டம் பெற்ற பட்டதாரிகள் இலங்கையில் இல்லாததால் இந்திய ஆசிரியர்கள் வரவழைக்கப் பட்டனர். தாபகரின் பரந்த பண்பாட்டுப் புரட்சிக்கு இக்காலப் பகுதி சிறப்பான எடுத்துக் காட்டாக அழைந்தது.

இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியர் பாதம் வரை நீண்ட பாவாடை சட்டையுடன் தாவணியும் அணிந்து கூந்தலைச் சீராகச் சீவிப் பின்னலிட்டு நூனியில் குஞ்சம் கட்ட வேண்டும் என்பது தாபகர் கட்டளை. இது இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியரை ஏனையோரிலிருந்து பிரித்துக் காட்டி சமுகத்தில் இவர்கள் பங்கு என்பதை நினைவுட்டிக் கொண்டிருந்தது. திருமதி. பிள்ளை அவர்கள் காலத்தில் இச்சீருடை புதுப் பொலிவு பெற்றது. பேச்சு, பாடல் போட்டிகளில் பங்கேற்ற போதெல்லாம் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியர் இச்சீருடையில் தான் பங்கு கொண்டனர். பரிசில்களைத் தட்டிச் செல்லும் இவர்களை “ஓ இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியர்” என பார்த்தமாத்திரத்திலேயே

மற்றவர்கள் அடையாளம் காணுமானவுக்கு இருந்தது. இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியர் உடற்பயிற்சிப் போட்டிகளில் பாதம் வரை நீண்ட காற்சட்டையும் ஜிப்பாவுமாக பங்குபற்றித் தொடர்ந்து பல வருடங்கள் தேசியப் பரிசு பெற்றனர்.

தாபகரின் கனவுகள் நனவாக ஆரம்பித்தன. உயர் வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கலைப்பிரிவு மிக வேகமாக முன்னேறி பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் வரை சென்று இராமநாதன் கல்லூரி மாணவர் பெரும் எண்ணிக்கையில் வலம் வரலாயினர். 1946 ஆம் ஆண்டு இலண்டன் இடைநிலைப் பார்ட்சைக்கும் (Inter Arts) வகுப்புகள் ஆரம்பமாகின. அதைத் தொடர்ந்து இலண்டன் தமிழ் சிறப்பு (Tamil Hons) வகுப்புகளும் ஆரம்பமாயின. சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் மருமகனான திரு. சு. நடேசுபிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் தேர்ந்த ஆசிரியர் குழாத்தால் இவ்வகுப்புகள் மிகத் திறமையாக 1949 ஆம் ஆண்டு முதல் 1951 ஆம் ஆண்டு வரை நடாத்தப்பட்டன. இவ்வகுப்புகளில் சித்திபெற்ற மாணவர்கள் இக்கல்லூரியில் தமிழ் வளர்த்த பெருமைக்குரியவர்கள்.

மாணவர் திறன் கல்வியோடு நின்றுவிடாது வேறும் பல துறைகளில் தம் திறமையை வளர்ப்பதற்குக் கல்லூரியில் வழிவகைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. பேச்சுத் திறமை மிகக் விவாதமேடைகளுக்குக் கல்லூரி நிலைக்களாயிற்று. இசை, நடனம், நாட்டிய நாடகம், நாடகம் என்று பல்வேறு துறைகளிலும் இராமநாதன் கல்லூரி முன்னிலையில் விளங்கியது யாவரும் அறிந்ததே. தேர்ச்சி பெற்ற இசை, நடன ஆசிரியர்கள் தெரிந்து நியமிக்கப்பட்டார்கள். முகாமை உரிய ஆதரவு வழங்கியது. தேர்ந்த ஆசிரியர்கள், கல்லூரி முகாமைத்துவத்தின் பூரண ஆதரவு, கல்லூரி அதிபர்களின் பூரண ஒத்துழைப்பு என்ற இத்துணை ஆதரவு பெற்ற மாணவர்கள் தரமுள்ள நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வெளியிட்டதில் ஆச்சரியம் என்ன? அக்காலத்தில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து இந்தியக் கலைஞர்கள் எவரும் இராமநாதன் கல்லூரிக்கு வருகை தரத் தவறியதில்லை. எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி, ஐ. என். புலசுப்பிரமணியம் இப்படிப் பல கர்நாடக இசைக்கலைஞர்களைக் கல்லூரி மாணவியர் கண்ணால் காணவும் அவர்களது அபரிமிதமான கலையை நேரில் கேட்டு இரசிக்கவும், இன்று நாம் அனுபவிக்கும் வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் மிக அருகிக் காணப்பட்ட அக்காலத்தில் சாத்தியமாகியது பெரும் பாக்கியமே. இவ்வகையில் வேறு எந்தக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் கிட்டாததொரு இந்துப் பண்பாட்டுச் சூழல் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியருக்குக் கிட்டியது. அவர்களை ஏனையோரிலிருந்து பிரித்துக் காட்டியதுடன் இராமநாதன் கல்லூரி மாணவியருக்குச் சமூகத்தில் ஒரு உயரிய அந்தஸ்தையும் கொடுத்தது. திரு. சு. நடேசுபிள்ளை அவர்கள் காதில் எந்தேருமும் சங்கீதம் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கவேண்டும். இவரது ஆசை மகாரஜபுரம் சந்தானம், கல்யாணகிருஷ்ண பாகவதர் போன்ற இசை மேதைகளின் வருகையால் நிறைவேறியது.

எந்த ஒரு நிகழ்வும் கதை வடிவம் பெறும் பொழுது முழுமை பெறுகிறது. கல்லூரி அதிபர் திருமதி. பிள்ளை அவர்கள் இராமாயணக் கதைகளுக்கு நாட்டிய உருவும் கொடுத்து கல்லூரியில் முதன் முதலாக நாட்டிய நாடகம் ஒன்றினை அறிமுகம் செய்த போது அது கல்லூரி மாணவியர், ஆசிரியர் இன்னும் வெளியார் மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. தொடர்ந்து இராமநாதன் கல்லூரி நாட்டிய நாடகங்களை மேடையேற்றுவதற்கு இது அடிக்கல்லாக அமைந்தது.

1883 ஆம் ஆண்டு நியோர்க் நகரில் நடந்த உலகமகா சமயக் கூட்டத்தில் (Religious Congress) கலந்து கொண்டு சுவாமி விவேகானந்தர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளை உலகம் என்றும் மறவாது. அவருக்கு அடுத்ததாக முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பயங்கர அச்சுறுத்தல்களுக்கு மத்தியில் இலங்கை மக்களின் நலனுக்காய் கடற்பிரயாணம் மேற்கொண்டு பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தைத் தன் பேச்சுச் சாதுரியத்தால் வென்று மீண்ட தனித் தலைவர் சேர். பொன். இராமநாதனாவர். உலகளாவிய தன்மை (Globalisation) என்ற நவீன சமுதாயக் கொள்கையை அன்றே தன்னுள் கண்ட பெருந்தகை அன்றைய அரசியலில் இலங்கையில் முடிகுடா மன்னாக விளங்கினார்.

பேரரசுகள் சரிந்தும் அவைகளின் சாதனைகள் காலங்கடந்து கதை சொல்கின்றன. மகேந்திர பல்லவனின் மாமல்லபுரமும் இராஜராஜசோழனின் தஞ்சைசப்பெரியகோவிலும் ஷாஜகானின் தாஜ்மகாலும் இப்படி இன்னும் பல காலம் கடந்து கதை பேசுகின்றன. ஏறத்தாழ ஒரு நாற்றாண்டு கண்டுகொண்டிருக்கும் இராமநாதன் கல்லூரியிலும் இந்த வகையில் அதன் தாபகரின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றியபடி தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிலையமாக இன்றும் நின்று நிலவுகிறது. மேலைநாட்டார் கீழைத்தேயக் கலாசாரத்தின் சிறப்பினை விரும்பி மேற்கொள்வது இன்று நாம் கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாயுள்ளது. கண்டாநாட்டில் தமிழ்ப் பாரம்பரியம் பரவி வர பல்லாற்றாலும் நம்மவர்கள் முயற்சி செய்வது மனத்திற்கு இதமளிக்கிறது. இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கமும் தம் பங்கிற்கு இராமரணையில் ஒரு சிறு அணிலாய் முயல்வது அறிந்து என் மனம் இராமநாதன் கல்லூரியில் நாம் வாழ்ந்த காலத்திற்குச் செல்வதைத் தடுக்க முடியவில்லை. இன்று மேற்கில் தோன்றும் உதயத்திற்கில்லை அத்தமனம்.

பராதியரின் புதமைப் பெண்

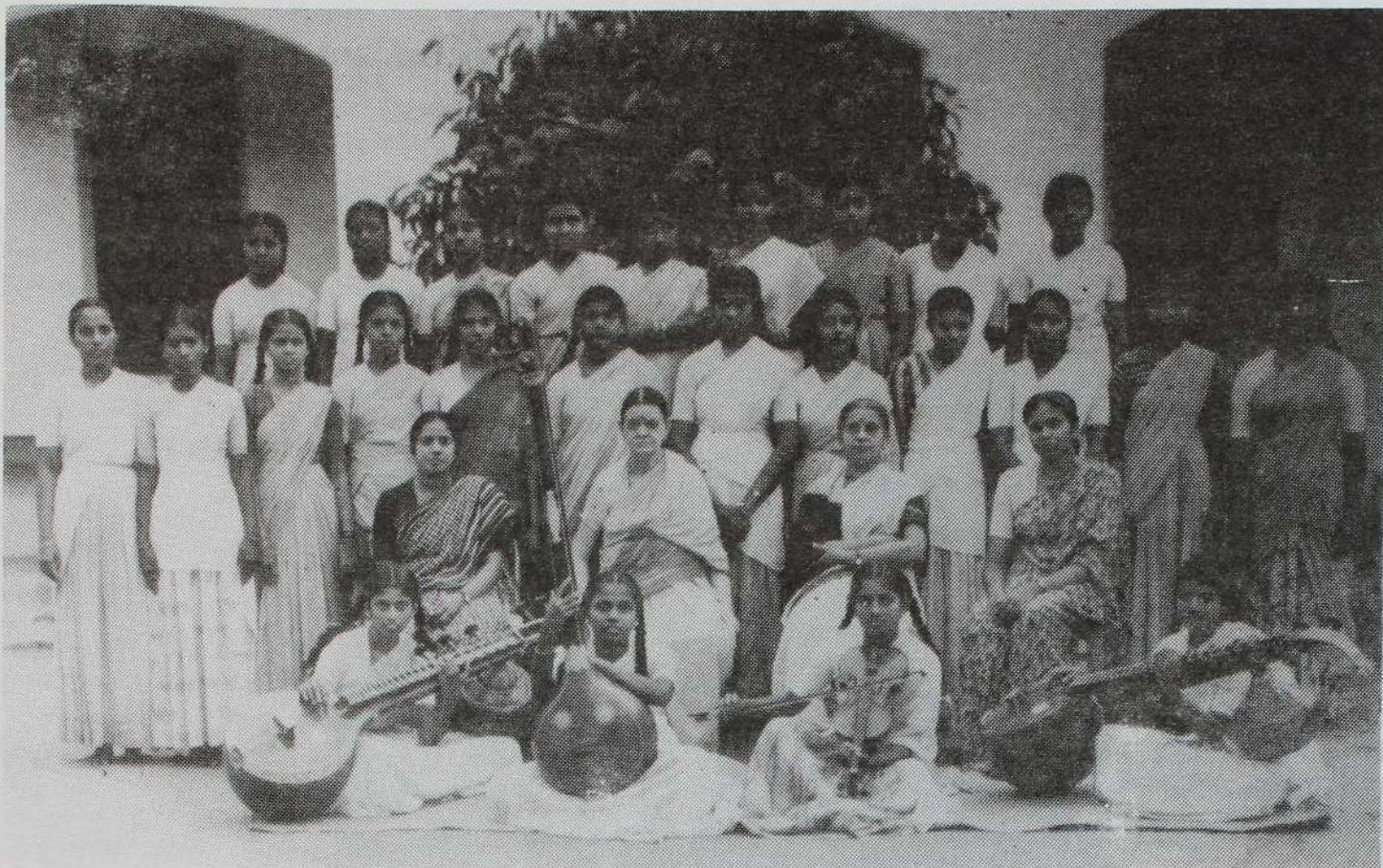
“நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்
அமிழ்ந்து பேரிருளாம் அறியாமையில்
அவலம் எய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண் அறமாகுமாம்
உதய கண்ணி உரைப்பது கேட்டுரொ!”

**திருமதி பிள்ளை அவர்கள் இணைப்பாறி இந்தியர் சென்ற பேரு
எடுத்துக் கொண்ட படங்கள்**

திருமதி பிள்ளை அவர்கள்

கிசை வகுப்பு மாணவிகளுடன் திருமதி பிள்ளை அவர்கள்

கோயில் தெரண்டர்களுடன் திருமதி பிள்ளை அவர்கள்

SIR PONNAMBALAM RAMANATHAN- AIMS OF EDUCATION

Mrs S. S. Kumarasamy
Ex-Principal/ Ramanathan College

The Educational System should foster the blossoming of all the spiritual virtues which distinguish man from animals- Bagawan Sri Satya Sai Baba.

Our most revered founder **Sir Pon. Ramanathan** was born on the 16th of April 1851. His birth saw the dawn of a new era for the Hindu population in Ceylon. He was a self-made man who drew inspiration and courage from the ideals of **Srila Sri Arumuganavalar** of Nallur, Jaffna who sponsored his candidature in the then Legislative Council of Ceylon.

In the early 20th century Ceylon was under British rule. The Christian missionaries were fast spreading Christianity through schools instituted primarily for this purpose. Colleges, schools and churches were built. Free education and job opportunities were the perks to those who joined the Church. Many flocked to the missionary schools to gain material benefits. As a result the Hindu population was fast being eroded.

It was at this critical time that the small schools around the Uduvil area in Jaffna felt the pitch of the Girls' College at Uduvil which was marching at a terrific speed gulping the villages near by. Uduvil Murugamoorthy School must receive special mention here for it was this school headed by **Thiru. Sabapathy Pillai** that blew the whistle. The Principal with the help of **Sri Shankara Suppaiyar**, a Religious stalwart of **Inuvil Kandasamy Kovil** prepared a memorandum explaining the vital need for a competitive Hindu School where the Hindu student population would gain English knowledge and also receive higher education. The memorandum was to be delivered by a student of the school and **Sir Pon. Ramanathan** was invited as Chief Guest. But unfortunately that great event did not take place as planned. The memorandum however reached **Sir Pon. Ramanathan** who summoned the Principal and his associate home. The Principal was surprised to see a third person, his friend, **Muthalithamby Chinnaiah** also invited. He promised them he would attend to the need immediately. I take pride in mentioning the fact that the girl who was to have handed the memorandum to **Sir Pon. Ramanathan** at the school function was none other than my dear mother.

As promised, **Sir Pon.Ramanathan** spotted the area near **Maruthnamadam** (though other sites were considered), bought 50 acres of land, removed the cemetery that was adjoining the area to **Poo-Odai** grounds given in exchange. With the grace of the Almighty Lord **Nataraja** our college rose with grandeur. In 1913 our College saw its Inauguration Ceremony.

The main aim of our founder was to give English education to Hindu students at a higher level. He had great ideals behind this lofty theme. He got down graduates from England as Principals of the College to facilitate the children to sit for London Examinations. He also started the Training College within the premises. I considered the first batch of Trained Teachers who passed out in 1928 indeed lucky to have sat for a photograph with **Sir Pon. Ramanathan, Lady Ramanathan** and their staff. Here I wish to recall the memories of **Luxshmi Arumugam** who was the first student of the Training College:

Though Sir Pon. Ramanathan was a very stern and fearless man who was very much respected and also feared by the people with honour, he had a heart of sympathy and love for those who abided by his ideals.¹

The Training College needed a feeder school for which he organized lower classes within the compound. He insisted on a balanced education with Religion and the rounding of attributes to womanhood as wives and mothers.

¹ From the Recorded tape given to me by Luxshmi's daughter Mrs. Naguleswary Sangarapillai.
noolaham.org | aavanaham.org

"When you educate a man you educate an individual .But when you educate a woman you educate a whole family and thereby the entire society".

That was the revered man's thinking which he put into action. Religious faith was paramount to him. He also felt a residential school could serve the purpose of his theme. He built a hostel, four dormitories with a quadrangle in the middle. He allotted space for a temple upstairs where the students could pray and meditate. He installed the statue of **Lord Nataraja** and his consort **Sivakamasunthari**. The **Suyambulingam** worshiped by him is still at the Temple for worship. Priests were employed to have regular poojas. He compiled a set of Thevarams and compositions of **Gopalakrishna Bharathiyan** etc. to be sung at the Temple. He employed his friend **Thiru. Somasuntharam** as Thevara pan-isai teacher.

The resident students benefited a lot in the training to be good mothers. They attended the Temple daily and also cleaned the shrine and made garlands for deities. Children were taught the art of Kolam and also to make different types of thoranams with coconut leaves and festoons to decorate the Temple during festive days. Further, the girls took turns to help in the kitchen chopping vegetables for daily cooking. They also helped in the laying of square planks for everybody to sit and eat. Eating, sitting on the ground was a custom. The singing of Thevaram prior to the meal was a ritual. **Sir Pon.Ramanathan** was a strict vegetarian and as such the hostel served vegetarian dishes with varieties of a typical Tamil Hindu cuisine.

Portraying the Tamil culture was one of the aims of our founder. A signal feature that is still in vogue among the students of our school is the greeting of each other with a "Namaskaram" or "Vanakkam", with palms held together in front of the chest. Another special feature of the College was its uniform-a full skirt up to the ankles, full sleeve blouse, and a Thavani (a 3 yard piece of cloth wrapped around the waist covering the upper body). Plaiting the hair with a Kuncham at the end and flowers placed on the head gave the finishing touch to the wearer. Vibhuti and Pottu on the forehead trumpeted the faith in Religion and Custom. This was observed very religiously.

Yet another significant feature, perhaps found only at our school and introduced by our founder was the daily morning Assembly before the beginning of classes. He compiled selected lines from the **Pottith Thiruagaval** of **St. Manicavasagar**, Thevaram and Puranam to be sung at the Assembly. The teacher in charge of the day will open the Assembly with "Nama Parvati Pataye" and the assembled will return "Arahara Maha deva". This is followed by two minutes of dhyanam. The prayers end with "Nama Parvati Pataye" & Arahara Maha deva". The prayer will give inner cleanliness to the individual. This emphasizes the school Motto "**Thirikarana suththiyum kariya siththiyum arulvai.**" **Sir Pon. Ramanathan** opened avenues for self-employment too. Following **Mahatma Gandhi**, he introduced the spinning wheel. The children spun clothes during their leisure hours. Besides spinning, handicrafts like weaving with palmyrah leaves etc., sewing and knitting were also taught. Furthermore, physical training was also given. To quote 'College Reminiscences' of **Mrs Poopathy Rajaratnam**, one of the oldest students: In the evenings hostellers were encouraged to play games. None can forget the King's B'day which was a public holiday when all schools held competitive sports and games and awarded prizes.² Music was also taught. Again to quote her: The study of vocal and instrumental music was encouraged. **Mr Palam** was the master in charge of veena and violin. I can remember **Sir Pon. Ramanathan** entering our music class on a surprise visit and would ask us to play the veena or the violin. He showed great interest that the girls should study music, the speech of the angels.³

Post Ramanathan Era

With the demise of our founder the administration of the College was taken over by **Lady Ramanathan** and thereafter by **Mr S. Natesan**, Founder's son-in-law. **Mr Natesan** very dedicatedly followed the steps of the founder. **He composed a song, which became the College Song.** **Mr Natesan's** love for music and dance

² OGA Colombo Golden Jubilee Souvenir 1996

³ OGA Colombo Golden Jubilee Souvenir 1996

brought forth a dance theme for the College Song in 1960's by **Brahma Sri Veeramani Iyer of Inuvil** and was presented by the students at College functions. He engaged religious speakers from India to deliver lectures to the Children on various topics. Guru Poojas of the 63 saints were conducted with special poojas, talks, songs and even staging scenes from their life history. All Hindu sacred days were observed, especially Navaratri. **Later, Religion became a compulsory subject from the kindergarten to senior level and the management employed competent teachers to teach Hinduism.**

The passage of time saw many changes in the education system. From **Mrs Florence Fair Emery**, Principal in 1913 to **Miss Vera Flora Carleton** in 1936, the school had English Ladies as Principals. Thereafter Tamil Ladies took over as Principals. The first such was **Mrs. Ratna Ma Navaratnam** followed by **Mrs Pillai, Mrs Muthu Kumaru, Mrs R Ganeshan, Mrs R Arunachalam, Miss P Arumugam, Mrs Y Rajaratnam, Mrs P Satchitanandam, and Mrs G Somasundaram** all of whom strived to carry out the ideals of the founder in spite of extensive curricular changes.

Ushering in of the so called Free Education in 1945 and the Government take-over in 1961 saw an influx of students from all corners of Jaffna. The London B.A. Honours class was scrapped and the Advanced Level classes preparing for the Ceylon University were opened up. The old order changed yielding place to new and so inevitably, the real character of the College had to undergo some change. However, the ideals of the founder were remembered by the principals and staff who spared no pains to have them inculcated in the students from school generation to generation.

Myself in the "Mould"

The best period in my student days was when I was in the Advanced Level class. I had **Mrs Arunachalam** as my teacher for 'Government'. **Mrs Padma Sivasubramaniam** for History, **Mr Iyengar**, Tamil and **Mrs Rajaratnam** Geography. Mrs Rajaratnam made the class interesting that we felt two periods a day was not enough. Mrs Rajaratnam took great pains with all students and she encouraged everyone. Maps, graphs, projections, clay models, exhibitions etc. cannot be forgotten. This interest later helped me to get merit at the University and later translate Geography books and other texts. Though History was tough, my teacher **Padma Sivasubramaniam** took great pains to teach us. It was indeed her grounding that paved the way for my advanced research on the subject. I recall these just to impress upon the fact that all teachers did their best to keep up the name of Ramanathan College and its founder. **Obeying elders, greeting them warmly, helping others in need, giving lavishly, simplicity, truthfulness, steadfastness, being prompt at every action, alertness-these were the hallmarks of Education imparted to me.**

My father always says, "You must be grateful and must repay it". I was fortunate to be a member of the staff for 29 years and as Principal for three years. I think I paid back with honest service and with gratitude. Faith in the Almighty, righteousness, English language knowledge to know the world, modesty with intelligence, aesthetic and cultural values embedded, dignified personality, a good mother and house wife with knowledge to impart vocational guidance were the ideals for women in **Sir Pon. Ramanathan's** perspective. **The superstructure that arose on the foundation of his ideals for women have brought forth many shining stars in our society. Every Ramanathanite is proud of her upbringing spiritually and that was what Bagavan Sri Satya Sai Baba declared to be the objective of Education.**

"ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம் ஆலைகள் வைப்போம் கல்விச் சாலைகள் வைப்போம் ஓயுதல் செய்யோம் தலை சாயுதல் செய்யோம் உண்மைகள் சொல்வோம் பல வண்மைகள் செய்வோம்"

- மகாகவி பரதியன்

**1959 ஆண்டு வலைப்பந்தரட்டப் போட்டியில் வடமாகங்கைத்தல்
முதல் இடத்தைப் பெற்ற பேரது**

**அக்காலப் பகுதியில், , உடற்பயிற்சி அமைச்சர்
சௌகாலியன் புனிதம் கந்திரவேலை, கல்லூரிக்குப் பொரும் புகழ் கேட்க தந்தார்.**

**அனைத்து இலங்கை உடற்பயிற்சிப் போட்டியில் முதலிடம்
பெற்ற பேரது ~ 1959**

இராமநாதன் கல்வூரியில் எனது அவைவும்

கலாந்தி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

தலைவர், ஸ்ரீ தூர்க்கா தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை

சமுத் திருநாட்டத் தமிழ் வரலாற்றில் வள்ளல் சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள், கல்விப் பணியிலும் அரசியற் பணியிலும் இறைப் பணியிலும் முன்னிடம் வகிக்கிறார் என்பது வெள்ளிடமலை. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இப்பெரியார் ஆற்றிய பணிகள் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டத்தக்கவை. அரசியல் அறிவும், ஆற்றலும், உரையாற்றும் சிறப்பும், தெய்விக உள்ளமும் இப்பெரியாரை ஈழ வரலாற்றில் உயர்த்திவிட்டது எனலாம். இவரது துணைவியார் லீலாவதி அம்மையாருடைய ஒப்பற்ற பணிகளும் இராமநாதன் கல்லூரி வரலாற்றில் முன்னிடம் வகிப்பவை. நான், லீலாவதி அம்மையார் காலத்திலே, இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில், 1941 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1944 ஆம் ஆண்டு வரை ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றேன். இக் காலத்தில் லீலாவதி அம்மையாரின் மருகர் கலாந்தி ச. நடேசபிள்ளை அவர்கள் தொடர்ந்து கல்வி நிர்வாகத்தை நடாத்தி வந்தார். இக் காலம் இராமநாதன் கல்லூரியின் எழுச்சி மிக்க காலம் என்று கூறுவது பொருந்தும். கல்லூரி விடுதியில் தங்கியிருந்த மாணவிகள் திருவலகிடுதல், திருநந்தவனம் அமைத்தல், திருமாலைகட்டுதல், காலையும் மாலையும் கூட்டு வழிபாடு செய்தல், புராணபடனம் நடத்துதல், நடராசப் பெருமானுக்குக் காலை மாலை நடைபெறும் பூசையில் பங்கு கொண்டு அருட் பாடல்கள் பாடுதல் முதலியவை அக்காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளாகும்.

காலம் உருண்டோடியது. ஆசிரியப் பயிற்சி முடித்து மட்டக்களப்பு புனித சிசிலியா கல்லூரிக் கண்ணியர் மடத்திலும் அதனை அடுத்துக் கொழும்பு பாத்திமா மகளிர் பாடசாலையிலும் பின் அளவெட்டி சதாநந்தா வித்தியாலயத்திலும் இறுதியாகத் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்பித்து முப்பது ஆண்டு ஆசிரியச் சேவை முடித்து எனது ஐம்பத்தோராவது வயதில் ஓய்வு பெற்றேன். தூர்க்கை அம்மன் கோயிற் பணியை நான் மிகவும் முதன்மையாகக் கருதியமையே எனது முற்கூட்டிய ஓய்விற்குக் காரணமாம்.

எனது சேவை காரணமாக யாழ் பல்கலைக் கழகம் 1998 ஆம் ஆண்டு எனக்கு “கலாந்தி” பட்டம் வழங்கி கொரவித்தது. தூர்க்கை அம்மன் கோயிற் புரவலர் அவைத் தலைவராகத் தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகள் கடமை புரிந்து வருகிறேன். இக்காலம் எனது வாழ்க்கையில் மட்டுமல்ல கோவிலினதும் பொற்காலம் என்று கூறினால் மிகையாகாது. 1990 ஆம் ஆண்டிற்கு முன் பல தடவைகள் தமிழ் நாட்டிற்கும் வடநாட்டில் காசிக்கும் மலேசியாவுக்கும் சொந்பொழிவுக்காக அழைக்கப்பட்டு அங்கு சென்று உரையாற்றினேன். 1987 ஆம் ஆண்டு இலண்டன் உயர்வாசல் குன்று முருகன் கோயிற் புரவலர் அவையின் அழைப்பின் பேரில் அங்கு சென்று ஏழ வாரங்கள் தங்கியிருந்து உரையாற்றித் திரும்பினேன். இச்சொந்பொழிவுகளின் பயனாக இருபத்தியேழு சொந்பொழிவுகள், பத்துச் சொந்பொழிவுகள், பயணக் கட்டுரைகள், இலண்டனில் ஏழ வாரங்கள் ஆகிய நூல்கள் வெளியிடப்பெற்றன. அம்பாள் திருக்கோயில் இராசகோபுரம், தீர்த்தக்குளம், சித்திரத்தேர், அந்தனை விடுதிகள், அலுவலகம் ஆகியன அமைக்கப்பட்டு கோவில் நிர்வாகம் விரிவாக்கப்பட்டது. தூர்க்கை அம்பாளின் அருளால் பட்டங்கள், பரிசில்கள், பாராட்டுக்கள் எனக்கு வந்து சேர்ந்தன.

கோவில்கள் யாவும் அறச்சாலைகளாக மாறவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எமது கோயில் நிருவாகம் மக்கள் முன் சமர்ப்பித்தது. இதன் பயனாக அமைக்கப்பட்டதே தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம். 1982 ஆம் ஆண்டு இந்த இல்லம் ஒன்பது ஆதாவற்ற சிறுமிகளோடு ஆரம்பமாகியது. இதுவரை ஐந்நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட பெண்பிள்ளைகள் இங்கு வாழ்ந்து காலத்திற்குக் காலம் வெளியேறி இருக்கிறார்கள். மூவர் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்று வெளியேறியுள்ளார்கள். பலர், அவர்கள் உறவினர் விருப்பப்படி திருமணம் செய்து உள்ளாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 58 பெண் பிள்ளைகள் இவ்வில்லத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு இராமநாதன் கல்லூரியில் கல்வி பயில்கின்றனர். தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்துக்கு இரண்டு மாடிக் கட்டடம் 1986 ஆம் ஆண்டு நிறைவு பெற்றது.

1992 ஆம் ஆண்டு போர்ச் சூழ்நிலை காரணமாக இடம் பெயர் வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட பொழுது நாங்களும் தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளும் தெல்லிப்பழையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து இராமநாதன் கல்லூரியில் தங்கினோம். இராமநாதன் கல்லூரி அதிபரும் ஆசிரியர்களும் எம்மை வரவேற்று அங்கு தங்குவதற்கு வாய்ப்பளித்தனர். அந்த வாய்ப்பினைத் தொடர்ந்து முன்று வருடங்கள் பெற்றுக் கொண்டோம். இதனால் எமது கோவிலுக்கும் இராமநாதன் கல்லூரிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. எமது பிள்ளைகள் கல்லூரி விடுதியையும் நடராசர் கோவிலையும் இராமநாதேஸ்வரத்தையும் சிறப்புச் செய்தனர். இந்தத் தொடர்பிலே எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் புதுப்பிக்கப் படாதிருந்த நடராசர்

திருக்கோவிலும் இராமநாதேஸ்வரமும் மறுசீரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. ஏற்குறைய மூன்றாண்டு இலட்சம் ரூபா செலவில் தூர்க்காதேவி கோவிலே இந்தத் திருப்பணியைச் செய்து முடித்தது. 15-03-1995 இல் குடமுழுக்கு விழா நடைபெற்றது.

இராமநாத வள்ளலின் திருவுருவச் சிலை 1994 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்களில் கல்லுாரி முகப்பில் நிறுவப்பெற்றது. கல்லுாரி வளாகத்தில் நாங்கள் தங்கியிருந்த மூன்று ஆண்டுகளும் மகிழ்ச்சியாகவும் எழுச்சியாகவும் நிறைவு பெற்றது. இராமநாதேஸ்வரத்தின் மண்டலாபிசேக விழா ஆண்டு தோறும் ஆவணித் திங்கள் ரேவதி நட்சத்திரத்தில் இடம் பெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. போர்ச் சூழ்நிலை ஓரளவு ஒய்ந்திருந்த காலத்தில் 1997 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் நாங்கள் தெல்லிப்பழைக்குத் திரும்பினோம். மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளும் கோவிற் குருமார், அலுவலர் வழமைபோல் கொவில் வளாகத்திலேயே தங்கியிருந்து இன்றுவரை செயலாற்றுகின்றனர். எனினும் இராமநாதன் கல்லுாரிக்கும் எமக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. எமது தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளும் அங்கேயே தொடர்ந்தும் கல்வி கற்று வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இன்று கண்டா நாட்டில் இராமநாதன் கல்லுாரிப் பழைய மாணவிகள் பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறனர். இராமநாதன் கல்லுாரிப் பழைய மாணவர் சங்கம், திருமதி இரத்தின மா நவரட்சினத்தின் முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதனைத் தொடர்ந்து திருமதி யோகலக்கமி இராசரத்தினம், திருமதி புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம் போன்றோரின் பெருமயர்ச்சியால் தொடர்ந்தும் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கல்லுாரிப் பற்றோடு சேர் பொன் இராமநாதனின் சேவையைப் பாராட்டும் முகமாக, சேர் பொன் இராமநாதனின் குருபுசையை ஒட்டி கண்டா பழைய மாணவர் சங்கம் ஒரு சஞ்சிகை வெளியிட இருப்பது குறித்து நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இம்முயற்சிக்கு எனது மனமுவந்த வாழ்த்தைத் தெரிவிக்கிறேன். எங்கிருந்தாலும் எமது மக்கள் தமது பிறந்த மண்ணை நேசிக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும் என்று கூறி இராமநாதன் கல்லுாரி பழைய மாணவர் சங்கம், கண்டாக்கிளை மேற்கொள்ளும் அரும் பெரும் முயற்சிக்கு மீண்டும் பாராட்டுத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

2000 ஆம் ஆண்டு நடந்த குருபுசை தினக் கொண்டாட்டம்

கல்லூரி வளர்ச்சிக்காக உழைக்க நினைவுக்குரிய சிலர்:

சைவ சித்தாந்த ஞானச்சுடர் இரத்தினா மா நவரத்தினம்

(இந்து சாதனம் 25-09-1999 இதழிலிருந்து சில பகுதிகள்)

சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்குவதில் தன்னிகரற்ற ஞானச்சுடராக விளங்கி தனது ஆங்கில எழுத்தாற்றலைப் பயன்படுத்திச் சைவ சித்தாந்தத்தையும் சைவத்தமிழ் இலக்கியங்களில் புதைந்து கிடக்கும் ஆழந்த கருத்துக்களையும் உலகெங்கும் பரப்பப் பெரும் பங்காற்றியவரும் தலைசிறந்த தமிழ் ஆங்கிலப் பேச்சாளராகவும் வித்தியார்த்தியாகவும் விளங்கியவருமாகிய ஈழத்துச் சைவ மங்கையார் குலதிலகம் கிருமதி. இரத்தினா மா நவரத்தினம் அம்மையார் அவர்களை, வெள்ளி விழாக் காணும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், தனது வெள்ளிலிழாப் பட்டமளிப்பின்போது, இலக்கிய கலாநிதி (D. Litt) என்னும் கெளரவப் பட்டத்தினைத் தேகாந்த நிலையில் வழங்கிக் கொரவிக்க முடிவுசெய்துள்ளது.

சைவ சித்தாந்த அறிவு விளக்கத்திற்கு அம்மையார் செய்த குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நினைவுக்கரும் இந்துசாதனம் அன்னாருக்கு சைவ சமூகத்தின் சார்பில் தனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறான். சைவசித்தாந்த அறிஞர் ஒருவரைக் கொரவிக்கும் யாழ் பல்கலைக்கழகக் கல்விச் சமூகத்திற்கு இந்து சாதனம் தனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறான்.

திருமதி. இரத்தினா மா நவரத்தினம் யாழ்ப்பாணத்தில் 1910 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24 ஆம் நாள் தெய்வ பக்தி நிறைந்த சைவப் பெற்றோர்களுக்கு மகளாகப் பிறந்தார். சென்னை பிரைசிடென்சி கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கிய இளங்கலைமாணி சிறப்புப் பட்டத் தேர்வில் முதற் பிரிவில் சித்தியடைந்து தங்கப் பதக்கத்தையும் பெற்றார். அவர் 1933ஆம் ஆண்டு சன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரியில் ஆசிரியரானார். ஏறத்தாழ 10 வருடங்கள் அக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்து கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டினார். 1944 இல் இலங்கைக் கல்விச் சேவையில் கல்வி அதிகாரியாகச் சேர்ந்து இறுதியில் வட பிராந்தியக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஆகப் பதவியில் உயர்ந்தார்.

1946 முதல் 1947 வரை தமிழ்நாடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலக்கிய முதுகலைமாணிப் பட்டத்திற்கான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். இவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்து இலக்கிய முதுநிலைமாணிப் பட்டத்திற்குச் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரை அப் பல்கலைக்கழகத்தால் “A new approach to Thiruvachakam”என்னும் தலைப்பில் 1951 இலும் 1971 இலும் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது. இந்நால் திருவாசகத்தின் சிந்தனைஆழம், மத உத்துவேகம் என்பவற் றின் சாரத்தைத் தருகிறது. இந்நால் திருமதி நவரத்தினம் அவர்களின் திறமைமிகு வித்துவத்திற்கும் ஆராய்ச்சித்திறனுக்கும் அறிவுக் கூர்மைக்கும் ஒரு அத்தாட்சியாக அமைந்துள்ளதாக தொ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரன் போன்ற அறிஞர் பலரால் போற்றப் பட்டது. இவர் பின்னர் புலமைப்பரிசில் பெற்று இலண்டன் பல்பலைக்கழகம் சென்று அப் பல்கலைக்கழகக் கல்வி நிறுவனத்தில் கல்வியியலில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். இப்பட்டம் பெற்றவர்களுள் இவர் முதன்மை மாணவியாகவும் விளங்கினார்.

திருமதி நவரத்தினம் அவர்கள் சிறுவர்களுக்கும் பெரியவர்களுக்குமாகப் பல நூல்களைப் பல்வேறு அறிவுத் துறைகளில் ஆக்கினார். இந்நால்களெல்லாம் அவ்வத்துறையில் அவர் மேற்கொண்ட குறிப்பிடத்தக்க ஆராய்ச்சியின் விளைவாகும். சிறுவயது முதலே சமயப் பழக்க வழக்கங்கள் நிறைந்திருந்தவரான திருமதி நவரத்தினம் அவர்கள் யோகர் கவாமிகளது ஆசீர்வாதத்திற்கும் அன்பான செல்வாக்கிற்கும் உட்பட்டிருந்தார். இது சைவசித்தாந்த இலக்கியங்களை ஆழமாகக் கற்க வேண்டுமெனும் உந்துதலை அவருக்கு ஏற்படுத்தியது. திருமதி நவரத்தினம் அவர்களின் கணவரான திரு நவரத்தினம் அவர்கள் யோகர் கவாமிகளின் விருப்பப்படி தனது பிரதம கணக்காளர் பதவியைத் துறந்து சிவதொண்டன் நிலையத்தில் கொரவ செயலாளராகவும் சிவதொண்டன் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் தொண்டு செய்தார். அம்மையாரின் எழுத்துப்பணிக்குப் பெரும் செயலாளராகவும் சிவதொண்டன் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் தொண்டு செய்தார். அம்மையாரின் எழுத்துப்பணிக்குப் பெரும் உந்தலாக இருந்தவர்கள் சிவயோககவாமிகளும் திரு. நவரத்தினம் அவர்களுமே. ஞானக்கடை வை என்பது யோகர் கவாமி கள் அம்மையாருக்கு இட்ட அன்புக் கட்டளை. யோகர் கவாமிகள் அம்மையாரை ‘மா’ என்று அழைப்பார்கள். ‘மா’ என்றால் இலக்குமி, தலைவி, தாய் எனப் பல பொருள் தரும். இப்பெயரே காலப்போக்கில் அம்மையாரைக் குறிக்கும் பெயராகியது.

1984 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் அம்மையார் சைவ சித்தாந்தம், தமிழ்க் கலாசாரம் ஆகிய துறைகளுக்குச் செய்த குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அங்கீகரித்து அவருக்கு கொரவ இலக்கியக் கலாநிதி பட்டம் கொடுத்து கொரவித்தது. அம்மையார் தனது வாழ்வின் இறுதி வருடங்கள் சிலவற்றைக் கண்டாலில் சைவ சித்தாந்தத்தைப் பரப்பும் பணிகளில் கழித்தார். திரு. நவரத்தினம் அவர்கள் 1992 இல் சிவபதம் அடைந்தார். கணவரது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய தெய்வீக அன்னை என்ற தனது இறுதி நூலை எழுதி அதன் பிரசிறப்பாளரான பாரதிய வித்யாபவனுக்கு அனுப்பிவைத்து ஒரு வாரத்தினுள் - 1996 ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் சிவபதம் அடைந்தார். அவர் தனது இறுதி நூலைப் பிரசிறப்பது சம்பந்தமாக எடுத்த நடவடிக்கைகளும் கடிதத் தொடர்புகளும் அவர் தமது இறுதியை முற்கூட்டியே உணர்ந்திருந்தார் என்பதற்குச் சார்துகளாயமைந்துள்ளன. அம்மையார் அவர்கள் எமக்கு விட்டுச் சென்ற பெருஞ் சொத்துக்கள் அவர் எழுதிய பதினெண்பெரு நூல்களாகும். தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக் என்னும் குறளை வாழ்ந்து காட்டியவர் திருமதி. இரத்தினா மா நவரத்தினம் அவர்கள்.

திருமதி தங்கரத்தினம் முத்துக்குமாரு

(ஆசீர்யை, அதீபர்)

(கல்லூரியிடனான தொடர்பு - 1925-1964)

1925 ஆம் ஆண்டு முதல் 40 ஆண்டு காலம் ஆசிரியையாயும் அதிபராயும் விளங்கி இராமநாதன் கல்லூரி வளர்ச்சியின் பல்வேறு துறைகளிலும் பெரும் தொண்டாற்றியவர் திருமதி தங்கரத்தினம் முத்துக்குமாரு அவர்கள். இவர் கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழக உயிரியல் பட்டதாரியாவார். இந்து மகளிர், இந்து மக்கள் குழலில் இந்து சமய நெறிப்பட்ட கல்வியைப் பெறுதல் வேண்டும் என்னும் தமது இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு அம்மையாரின் ஆசிரிய சேவையைப் பயன்படுத்தினார் சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள். திருமதி. த. முத்துக்குமாரு அவர்கள் வாழ்க்கை நித்தம் நித்தம் நாத்தனம் புரியும் ஸீ நடராசப் பெருமானின் ஆனந்த நடன தத்துவத்தை நடுநாயக சக்தியாகக் கொண்டு இன்றும் விளங்கும் இராமநாதன் கல்லூரியின் குறிக்கோளுக்கு இசைவானதாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களினதும் லேடி இராமநாதன் அவர்களினதும் செயற்பாடுகளுக்கு திருமதி த. முத்துக்குமாரு அவர்கள் ஆசிரியராக, அதிபராக இருந்து பெரும் பங்காற்றினார். இவரது காலத்தில் இராமநாதன் கல்லூரி கல்வி, சமயம், கலை, விளையாட்டு முதலாய சுகல துறைகளிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்மையானதும் முன்னுதாரணமானதுமான கல்லூரியாக விளங்கியது. திருமதி. முத்துக்குமாருவின் நினைவு மலரில் கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் திருமதி புவனேஸ்வரி சச்சிதானந்தம் அவர்கள் எழுதிய கவிதையிலிருந்து சில பகுதிகள்:

தங்கத்தில் மின்னு ரத்தினமே! முத்துக்குமார் மனை மங்கலமே!
திங்கள் முகப்பிரகாசினியே! எங்கள் கல்லூரிப் பொற்சிலையே!
இங்குன் சுற்றம் குழலுடன் எமை ஏங்கிக் கண்ணீர் சொரியவிட்டே
எங்குற்றாய் எம் ஆசானே எங்கே பறந்து சென்றிரோ

சமீ நாட்டின் திலகமெனும் இராமநாதன் கல்லூரி தன்னை
வாழ வைத்த அதிபரம்மா, வளர்த்தீர் ஓளி இன்னும் வீச வைத்தீர்
நாலா திசையில் மாணவரும் நல்லாசிரியரும் நண்பர்களும்
ஒலமிட்டுக் கலங்க விட்டே ஒடிப்போன மாயமென்னே.

ஐ உலைலைலைலைலைலைலை

திருமதி. இரசநாயகம் அருணாசலம்

(ஆசீர்யை, உபஅதீபர், அதீபர் - 1944 - 1980)

திருமதி. இரசநாயகம் அருணாசலம் அவர்களுடைய இராமநாதன் கல்லூரியிடனான தொடர்பு 1944 இல் ஆரம்பமாகியது. B.A பட்டதாரியான இவர் 1944 ஆம் ஆண்டு இராமநாதன் கல்லூரியின் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். அன்பு, அறிவு, ஆற்றல் மிக்க இவர் கண்டிப்பும் கட்டுப்பாடும் மிக்கவர். கடும் உழைப்புக் கொண்டவர். அதே உழைப்பை மாணவர்களிடமும் எதிர்பார்ப்பவர். அவருடைய கண்டிப்பும் கட்டுப்பாடும் மாணவரிடையே பயம் கலந்ததோர் மரியாதையை அவரிடம் வளர்த்தது. பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்புக்களுக்கு மாணவியரைத் தயாரிப்பதில் கைதேர்ந்ததவர். இவர் போன்ற சிறந்த ஆசிரியர்களை இராமநாதன் கல்லூரி பெற்றிருந்தமை ஐம்பதுக்களின் பிற்பகுதியிலும் அறுபதுக்களின் முற்பகுதியிலும் பல்கலைக் கழகப் புகுமுக வகுப்புக்களில் இக்கல்லூரி தேசிய மட்டத்தில் அரிய சாதனைகளைச் சாதிக்க ஏதுவாயிற்று. அரசியல் கற்பிப்பதில் அவரது அணுகுமுறை வித்தியாசமானது. மாணவியர் எத்தகைய கேள்விக்கும் விடையெழுதும் தரத்தில் தான் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவார்கள். Tuition என்னும் கொடிய நோய் ஆசிரியர்களையும் மாணவியரையும் பீடித்திராத காலம் அது. மாணவிகளைப் பல்கலைக்கழகம் அனுப்புவது ஒன்றே அக்கால ஆசிரியர்களின் குறிக்கோளாக இருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் திருமதி. அருணாசலம் அவர்களிடம் கல்வி கற்ற மாணவியர் அனைவருமே பாக்கியசாலிகள்.

1967 ஆம் ஆண்டு கல்லூரி உப அதிபரானார். இவரது சேவைக்காலத்தில் இவர் ஆற்றிய தொண்டின் இலச்சினையாக விளங்கி நிற்பது “லேடி இராமநாதன் மண்டபம்” என்று பெயர் குட்டப்பட்ட கல்லூரிப் புதிய மண்டபம். ஆகும். 1969 ஆண்டு கல்லூரியின் அதிபரானா. தன்னிடம் கல்வி கற்ற மாணவியருக்கு நண்பியாய் நல்லாசானாய் நல்வழிகாட்டியாய் விளங்கிய இவர் 11 வருடங்கள் அதிபராகப் பணிபுரிந்து 1980 ஆம் ஆண்டு சேவையிலிருந்து இளைப்பாறி, 1996 ஆம் ஆண்டு சிவபதமடைந்தார்.

ஐ உலைலைலைலைலைலை

திருமதி. ருக்மணி வெற்றிவேற்பிள்ளை

(தலைமை ஆசீர்வை, இராமநாதன் சாதனா பாடசாலை)
(1905 - 1996)

எண்ணும் எழுத்தும் முறையாகப் புகட்டி தேன் சொட்டும் தமிழ் இலக்கிய இனப்பழட்டி, நாற்பத்தைதந்து ஆண்டுகள் நிறைவேற் ஆயிரம் ஆயிரம் மாணவிகட்கு அறிவுட்டி தை 1996 இறைமை எதிய எங்கள் ஆசிரியை திருமதி. ருக்மணி வெற்றிவேற்பிள்ளைக்கு நாமனைவரும் ஒருங்கிணைந்து, கரம் கூப்பி எங்கள் ஆழந்த குருப்புக்கியையும் நன்றியையும் செலுத்துகிறோம்

திருமதி. வெற்றிவேற்பிள்ளையின் ஆத்மா சாந்தியடைய கருத்தரிய சிற்சபையில் ஆனந்த நாற்பதிடும் நடராசப் பெருமானை வேண்டும் கணா வாழ் இராமநாதன் கல்லூரி பழைய மாணவர்.

ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ

சேவக்கோர் தங்கம்மா ஆறுமுகம் (ஆசீர்வை, வீரநாயகி யாறுப்பாளர்)

இராமநாதன் கல்லூரியிடன் தொடர்புடைய எவர்க்கும் தங்கம்மா அக்கா என்றால் அன்பும் ஆதரவும் உணவும் உபசரிப்புமான செல்வி. தங்கம்மா ஆறுமுகத்தின் திருவுருவம் கண்முன் காட்சி தரும்.

மாணவியாக ஆசிரியையாக கல்லூரி விடுதிக்காப்பாளராக சிவகாமி சமேத நடேசப் பெருமான் உறையும் எம் கல்லூரிக் கோவில் நிர்வாகப் பொறுப்பாசிரியராக எங்கள் அருமைத் தங்கம்மாக்கா நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆற்றிய சேவையை நினைக்கிறோம்.

குறிப்பறிந்து செயலாற்றுவதில் இவருக்கு யாரும் நிகராகார். தான் அறிந்தவர்கட்கும் தன்னை அணைந்தவர்களுக்கும், மாணவியாயினும், ஆசிரியராயினும், அதிபர்கராயினும், கல்லூரிக்கு வரும் விருந்தினர்களாயினும் எவர்க்கும் பண்புடனும் பணிவுடனும் முன்வந்து வேண்டியனவற்றைக் கவனித்து ஆவன செய்வது அவரது இயல்பு. அதில் அவருக்கு ஒரு தனித் திறமையும் உண்டு. தனிப்பட்டவர்கள் பிரச்சனைகளிலும் கூட நிலைமை உணர்ந்து ஆரவாரமின்றிப் பின்னணியில் நின்று சுமுகமாக்குவார். ஏல்லார் வீட்டிலும் எவர் கருமத்திலும் பாடசாலைக்காக “உள்வீட்டுப் பிள்ளையாக” உதவி நிற்பார். இதனால் “சேவக்கோர் தங்கம்மா” என்னும் அந்த உத்தமி நடராசர் திருப்பாதங்களில் சேர்ந்து விட்டாலும் என்றும் எங்கள் மனங்களில் வாழ்கின்றார்.

ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ

“ஆனும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கிஇவும் வையம் தழைக்குமாம்
பூனு நல்லறத் தோடிங்கு பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நானும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டேரோ”

- மகாகவி பாரதியர்

இராமநாதன் கல்லூரி தயாரித்தளித்த நாட்டிய நாடகங்களும் நாடகங்களும்

திருமதி ஞானேஸ்வரி சேரமகந்தரம்

முன்னாள் அதிபர், இராமநாதன் கல்லூரி.

சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களால் நிறுவப் பெற்ற இராமநாதன் கல்லூரி பல வகைகளிலும் ஒரு முன்னோடிக் கல்வி நிறுவனமாக விளங்கிவந்திருக்கிறது. இது இலங்கை வழி சைவத் தமிழ் மகளிர்க்கென விடுதி வசதிகளோடு அமைந்த முதலாவதுஆங்கிலப் பாடசாலையாகும். அக்காலத்திலிருந்த பிற ஆங்கிலப் பெண் பாடசாலைகளைப் போலன்றி ஆங்கிலக் கல்வி அறிவோடு தமிழ் சமஸ்கிருத மொழிகளின் இதிகாச இலக்கியப் மரபுகளையும் அளித்து வந்த முன்னோடிக் கல்லூரி யாகவும் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலில் ஆங்கிலக் கல்வியினை அளித்து வந்த தனிப்பெரும் பெண்கள் கல்லூரியாக வும் திகழ்ந்தது. மேலும், அழகியல் உணர்வை மாணவிகளிடத்து வளர்க்கும் நோக்குடன் இசை, நடனம், நாடகம் போன்ற அழகியற் கலைகளுக்கு உரிய சிறப்பிடத்தை அன்று தொட்டு அளித்து வருகிறது.

”கிஞ்சக வாய்க் கன்னியா சங்கீத நயம் பலவிசைத்து
விஞ்சையர் போல் வீணைபயில் வியப்புடைத்திக் கல்லூரி” எனவும்
”தித்திக்கும் தேன்மொழியா தீங்கரும்பின் கவை மிகுந்த
முத்தமிழின் பயன் திளைக்கும் மகிழ்வுடைத்திக் கல்லூரி” எனவும்

சேர். பொன். இராமநாதனின் மருகரும் கல்லூரி முகாமையாளராக இருந்தவருமான திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் யாத்த கல்லூரிப் பண்ணில் வரும் அடிகள் இதனை அழகாக எடுத்து இயம்புகின்றன. பாடசாலை மட்டத்தில் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழையும் நடனத்துடன் இணைத்து நாட்டிய நாடகங்களாக மேடையேற்றியதிலும் இராமநாதன் கல்லூரி யே முன்னோடியாக விளங்கியது.

கல்லூரி மேடையேற்றிய நாட்டிய நாடகங்கள்:

தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த திருமதி. செல்லம்மா பிள்ளை அவர்கள் அதிபராகப் பணி புரிந்த காலத்தில் 1945 ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக ஒரு நாட்டிய நாடகக் கலை வடிவினைக் காணும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிட்டியது. நான் மாணவியாயிருந்த காலம் அது. இசையும் நடனமும் இணைந்த இக்கலை வடிவம் எமக்குப் புதுமையாக இருந்ததுடன் எம் எல்லோர் மனத் தையும் பெரிதும் கவர்ந்தது.

இராமன் சீதையோடும் தமிழி இலக்குவனோடும் கமித்திரைபாற் சென்று கானேக விடைபெறும் ஒரு காட்சி மட்டுமே இதில் இடம் பெற்றது. “தாயே நான் போய் வாரேன்” என இராமன் விடை பெறும் பாடலும் “இந்தா மரவுரி” என சுமித்திரை தன் மைந்தன் இலக்குவனுக்கு மரவுரியிடத்து “தாயே சீதை, உன் தகப்பன் இராமன்” என அறிவுறுத்தி இராமனுடன் சென்று அவனை அரைநொடியேனும் பிரியாது காக்கும்படி கூறும் அருணாசலக் கவிராயின் இராமநாடகக் கீர்த்தனைப் பாடலுமாகிய இரு பாடல்களுக்கு மாத்திரமே அப்போது அபிநியித்தனர். இந்நாட்டிய நாடகப் பகுதி 1965 ஆம் ஆண்டு வரை பல தடவைகள் கல்லூரியிலே மேடையேற்றப்பட்டது.

இச்சிறு கருவே 1965 ஆம் ஆண்டு இராமன் வனம் செல்ல முன் இடம் பெற்ற நிகழ்வுகளையும் இணைத்து இராமன் கானேகலை உச்சக் கட்டமாகக் கொண்ட ஒரு முழு அளவினதான் நாட்டிய நாடகத்தை அமைக்கும் எண்ணத்தைத் தோற்று வித்தது. 1965 ஆம் ஆண்டு சேர் பொன் இராமநாதனின் அவர்களின் குருபூசை நாளில் “இராமன் கானேகல்” என்ற பெயரில் இக்கரு நாட்டிய நாடகமாக அரங்கேறியது. தசரதன் இராமனுக்குப் பூடிகுட்ட எண்ணுதல் முதலாக, தந்தை சொற் காக்க இராமன் கானேகல் சுறான் நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கிய ஏழு காட்சிகளைக் கொண்டது இந்நாட்டிய நாடகம். இது மீண்டும் 1966 ஆம் ஆண்டு திரு. சு. நடேசபிள்ளை அவர்களின் ஓராண்டு நினைவையொட்டியும் பின் 1973 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கல்லூரி வைரவிழாவின் நினைவையொட்டியும் மேடையேற்றப்பட்டது.

“அழகர் குறவஞ்சி” என்ற நாட்டிய நாடகம் 1966 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சேர் பொன் இராமநாதனின் அவர்களின் குருபூசை நாளில் மேடையேற்றப்பட்டது. மாலமுகர் பவனி வரும்போது அவரிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்த மோகனவல்லிக்கு அவள் எண்ணம் நிறைவேறும் எனக் குறத்தி நற்குறி உரைப்பதுவும் அவ்வாறே மாலமுகர் மோகனவல்லியைத் திருமணம் செய்வதுவும் இந்நாட்டிய நாடகத்தின் கருவாகும்.

1967 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவின் போது கம்பராமாயனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட மற்றுமொரு நாட்டிய நாடகம் “புருஷோத்தமன் பரதன்” என்ற பெயரில் மேடையேற்றப்பட்டது. இராமன் கானேகலின் தொடர்ச்சியாக அமைந்த இந்நாட்டிய நாடகம், “ஆயிரம் இராமர் நின் கேழ் ஆவரோ” என இராம பக்தனாகிய குகளாலும் புகழப்பட்ட மாமனிதன் பரதனின் செயற்கருஞ் செயலைக் கருவாகக் கொண்டது. வசிட்ட முனிவர் அனுப்பிய ஒலை கண்ட பரதன் தன் தமிழி சத்துருக்கனுடன் அயோத்தி மீள் முதலாகக் கானகம் சென்று இராமனின் பாதுகை பெற்று

நந்திக்கிராமம் ஏகல் ஈராகன நிகழ்ச்சிகளைப் பெரும்பாலும் கம்பராமாயணப் பாக்கள் மூலம் சித்திரிக்கிறது இந்நாட்டிய நாடகம். இதில் பரதன் பாதுகை பெற்றுச் செல்லும் உருக்கமான காட்சியைக் கண்ட அமர் திருமதி இரத்தின மா நவரத்தினம் அவர்கள் உணர்ச்சி மீதுஏப் பெற்று இருக்கையை விட்டெழுந்து கைகூப்பி வணங்கி நின்றது மறக்க முடியாத காட்சியாகும். “கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் காதுக்கும் க(அ)ன கச்சிதமான இன்பத்தைக் குறைவுஇன்றி அளித்தது” என்னும் பத்திரிகைப் பாராட்டைப் பெற்றது இந்நாட்டிய நாடகம்.

சிலப்பதிகாரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட “கண்ணகி வழக்குரைத்தல்” என்ற நாட்டிய நாடகம் 1969 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற “சமநாடு” பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு விழாவின் போது மேடையேற்றப்பட்டது. ஆய்பாடி மில் தங்கிமிருந்த கண்ணகி, கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி கேட்டுக் கொதித்தெழுந்து தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என அரசவையில் நிறுவியதைக் கருவாகக் கொண்ட இந்நாட்டிய நாடகம் பெரும்பாலும் சிலப்பதிகார அடிகளினாலேயே அமைக்கப்பெற்றது.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவெம்பாவைப் பாடல்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட “எங்கெழில் என் ஞாயிறு எமக்கு” என்ற நாட்டிய நாடகம் 1970 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற சேர் பொன் இராமநாதனின் அவர்களின் குருபூசை நாளில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. இந்நாடகம் மகளிர் பாவை நோன்பு நோற்றலைக் கருவாகக் கொண்டது. 1971 ஆம் ஆண்டு ஜக்கிய நாடுகளின் கல்வி அறிவியற் கலை நிறுவன (UNESCO) நாள் விழாவிலும் 1974 ஆம் ஆண்டு வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் மேடையேற்றப்பெற்றது.

கம்பராமாயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இன்னுமொரு நாட்டிய நாடகம் “கற்பின் திண்மை” என்ற பெயரில் 1971 ஆம் ஆண்டு கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டது. அசோகவனத்தில் சிறையிருந்த சீதையை இராகவனது தூதனாகிய அனுமன் கண்டு சூடாமணி பெற்ற வரலாற்றைக் கருவாகக் கொண்டு ஒரே காட்சியில் நடந்து முடிந்தது இந்நாட்டிய நாடகம். இது 1972 ஆம் ஆண்டு யாழ் நகரசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களைப் பற்றிய திரு. வைத்திவிளங்கம் அவர்களது நூல் வெளியிட்டு விழாவிலும் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பண்பாட்டுக் காட்சியின் போதும் மேடையேற்றப்பட்டது. இதே நாடகம் “இராகவ தூதன்” என்ற பெயரில் 1982 இல் கல்வித்தினைக் களம் நடத்திய பாடசாலைகளுக்கிடையிலான அனைத்து இலங்கை நடன நாடக இசைப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்று இலங்கைத் தொலைக்காட்சியிலும் ஒளிபரப்பாகியது. மீண்டும் கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவிலும் இந்நாடகம் மேடையேறியது..

1974 ஆம் ஆண்டு கல்லூரி மண்டபக் கட்டட நிதிக்காக மீண்டும் கம்பராமாயணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட இன்னும் ஒரு நாட்டிய நாடகம் “தம்பியர் மூவர்” என்ற பெயரில் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பெற்றது. இதில் இராமன் தம்பியர் பரதன், இலக்குவன் ஆகியோர் சிறப்புக்களோடு வனத்தில் இராமனால் தம்பியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வேட்டுவத் தலைவன் குகனுடைய இராம பக்தியும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது.

இதனைத் தொடர்ந்து “சீதா கல்யாணம்” என்ற நாட்டிய நாடகம் பரிசளிப்பு விழாவொன்றில் மேடையேறியது. மிதிலையில் இராமனும் சீதையும் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கி இருவரும் மாறிப் புக்கு இதயமெய்திய காட்சியும் இராமன் வில் முறித்துச் சீதையைத் திருமணம் செய்த காட்சியும் இடம் பெற்றன. 1979 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவின் போது “ருக்மணி திருமணம்” என்ற நாட்டிய நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. கிருஷ்ணனையே தன் கணவனாக வரித்துக் கொண்ட ருக்மணியைச் சிகபாலனுக்கு மணம் செய்விக்க அவள் தமையன் முற்படுகையில் கிருஷ்ணன் ருக்மணியைத் தேரிலேற்றிக் கொண்டு செல்வதை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்தது இந்நாட்டிய நாடகம்.

மகாபாரதத்தில் வரும் சுக்கிராச்சாரியார் மகள் தேவயானி, அசர மன்னன் மகள் சர்மிசஷ்டை ஆகியோரைப் முதன்மைப் பாத்தி ரங்களாகக் கொண்டு “ஆசாரியார் மகளும் அசர ராசன் மகளும்” என்ற பெயரில் தயாரிக்கப்பட்ட நாட்டிய நாடகம் 1986 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பரிசளிப்பு விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதனை அடுத்து கெளரி விரத மகிமையை விளக்கு முகமாக “கெளரி விரத மான்மியம்” என்ற நாட்டிய நாடகம் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் கோவீல் முன்றிலில் நடைபெற்றது. 1990 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பவள விழாவிலும் கல்லூரி மாணவிகளுடன் நடனக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்ற கல்லூரிப் பழைய மாணவியரும் பங்கேற்றுச் சிறப்பாக மேடையேற்றிய நாட்டிய நாடகம் “பீஷ்மர் சபதம்” ஆகும்.

“தந்தை இனிதுறத் தான் அரசாட்சியும் தையல் தம்முறவும் - இனி இந்த உலகில் விரும்புகிலேன்”

என்று தன் தந்தைக்காகப் பீஷ்மர் மேற்கொண்ட பயங்கரமான குளுரையை ஓட்டிய நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கியதாயக அமைந்தது இந்நாட்டிய நாடகம்.

“நாட்டிய நாடகம் என்பது ஜதிஸ்வரம், தில்லானா போன்ற தனி ஆடல் நிகழ்ச்சியன்று வர்ணம், பதம் போன்று பாவ விந்தியாசம் செய்து கற்பனை மூலம் அபிநியம் செய்வதற்கேற்ற வடிவமும் அன்று ஆடற்கூறுகளோடு நாடகப் பண்பும் மேவிய ஒரு சிறப்பான மேடைக் கலை வடிவமாகும். பாவினாலும் உரைநடையினாலுமியன்ற வாசிகாபிந்யம் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. நாடக வடிவில் அமைந்துள்ள வாசிகாபிந்யத்தின் பாவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனவாகவே இசை, ஆடல், வாத்தியம் என்பன அமைகின்றன” என நாட்டிய

நாடகத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கூறுவர். இதைக் கருத்திற் கொண்டே மேற்குறிப்பிட்ட நாட்டிய நாடகங்கள் தயாரிக்கப்பெற்றன.

நாட்டிய நாடகங்களை ஆக்கித் தந்தேர்:

இந்நாட்டிய நாடகங்களில் பெரும்பாலானவற்றை மேடை ஏற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் ஆக்கித் தந்ததுடன் நெறிப்படுத்தியும் உதவியவர் எனது கணவர் திரு. கே.கே. சோமகந்தரம் அவர்கள் என்பதை இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. இராம ண்கானேகல், புருசேஷாத்தமன் பரதன், கற்பின் திண்மை, தம்பியர் மூவர் எனக் கம்பராமாயணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டநாட்டிய நாடகங்களும் கண்ணகி வழக்குரைத்தல், எங்கெழில் என் ஞாயிறு எமக்கு, பீஷமர் சபதம், அழகர் குறவஞ்சி ஆகிய பிற நாட்டிய நாடகங்களும் அவரது ஆக்கங்களேயாகும். நாடகப் போக்கிற்கேற்ற வகையில் பாடல்களிலிருந்து சில வரிகளை மாத்திரம் எடுத்தும், காட்சி முறைமையை மாற்றி அமைத்தும் தனி நடனம், குழு நடனம் ஆகியவற்றை மாறி மாறி வரும்படி தொடுத்தும் நாடக ஓட்டத்தைத் தடை செய்யாத வகையில் இசையையும் நாட்டியத்தையும் பயன் படுத்தியும் பார்ப்பவர் மனத்தில் தனி நடன நிகழ்ச்சி ஒன்றைப் பார்க்கும் உணர்வைத் தவிர்த்து இசையை அடியாகக் கொண்ட ஒரு நாடகத்தைப் பார்க்கும் உணர்வே மேலோங்கி நிற்கும் வண்ணம் அவற்றை மேடையேற்ற உதவினார்.

“ருக்மணி திருமணம்”, “ஆசாரியர் மகனும் அகராஜன் மகனும்” என்ற இரு நாட்டிய நாடகங்களை நானும் “சீதாகல்யாணம்”, “கெளரி விரத மான்மியம்” ஆகிய இரு நாட்டிய நாடகங்களை திருமதி எஸ். எஸ் குமாரசாமியும் ஆக்கினோம்.

இசையமைப்பரளர்களும் நடன ஆசிரியர்களும்:

நாட்டிய நாடகத்தை மேடையேற்றுவதில் இசையமைப்பாளர்களினதும் நடன ஆசிரியர்களினதும் பங்கு இன்றியமையாதது. 1965 ஆம் ஆண்டு முதல் 1970 ஆம் ஆண்டு வரை ஏற்ற வகையில் மாணவியரைப் பழிற்றி நட்டுவாங்கம் செய்து நாட்டிய நாடகங்களை மேடை ஏற்றியவர் கீதாஞ்சலி நல்லையா அவர்கள். அவர் பழக்கிய நாட்டிய நாடகங்களில் பாவம் சிறப்பாக மேலோங்கி நின்றது.

1971 ஆம் ஆண்டு கலைச்செல்வன் ஏரம்பு சுப்பையா அவர்கள் நடன அசிரியராக நியமனம் பெற்று நாட்டிய நாடகங்களை மேடையேற்றினார். கற்பின் திண்மை, தம்பியர் மூவர், திருவெம்பாவை என்பன இவரால் மேடையேற்றப்பட்டவையே. இவரின் பின் திருமதி சாந்தினி சிவநேசன், இராகவ தூதன், ருக்மணி திருமணம், ஆசாரியர் மகனும் அகராஜன் மகனும், கெளரி விரத மான்மியம் என்பவற்றை மேடையேற்றியதோடு பீஷமர் சபதத்தையும் தயாரித்தளித்தார்.

செல்வி நந்தினி பரராஜஸிங்கம் அவர்கள் சீதா கல்யாணத்தையும் செல்விகள் கிருசௌந்தி சேனாநிராஜா, மேனகா சிவசம்பு ஆகியோர் 1973 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கல்லூரியின் வைர விழாவில் இராமன் கானேகல், அழகர் குறவஞ்சி என்பவற்றையும் தயாரித்து மேடையேற்றினார்.

நாட்டிய நாடகப் பாடல்களுக்கு ஏற்ற வண்ணம் இசையமைத்து அவற்றைப் பாவத்துடன் பாடிய இசையாசிரியரைச் சிறப்பாக் குறிப்பிட வேண்டும். பாடல்களை அவற்றின் இடமறிந்து கர்நாடக இராகங்களில் உணர்ச்சியுற்வமாகப் பாடியவர் செல்வி யோகாம்பிகை செல்லையா அவர்கள். 1970 ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்ற நாட்டிய நாடகங்களில் திரு சோமாஸ்கந்த சர்மா வயலினும் திரு. சின்னராசா மிருதங்கமும் வாசித்தனர். அதன் பின்னர் செல்வி தனதேவி சுப்பையா வயலினும் திரு இராமநாதன் மிருதங்கமும் வாசித்தனர். நாட்டிய நாடகங்கள் சிறப்புற அமைய மேற்படி கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் பெரிதும் உதவியது. பாத்திரங்களுக்கு ஏற்றவாறு ஒப்பனை செய்யும் குழுவில் பிரதானமாக இருந்து உதவியவர் என்ற வகையில் செல்வி. யோகாம்பிகை சுப்பிரமணியம் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

பாடசாலை மட்டத்தில் ஒரு நாட்டிய நாடகம் தயாரித்து மேடையேற்றுவதற்குப் பாடசாலை அதிபர் அளிக்கும் ஊக்கமும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் வசதிகளும் இன்றியமையாதவை. முதன் முதலாக ஒரு மணி நேர முழு நீழ நாட்டிய நாடகத்தை மேடையேற்ற வேண்டிய அனைத்து உதவிகளையும் முன்னின்று அளித்த முன்னாள் அதிபர் செல்வி. யோ. கனகசபை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். கல்லூரியில் நடன ஆசிரியர் எவரும் அற்ற நிலையில் பெருமுயற்சி செய்து கீதாஞ்சலி நல்லையா அவர்களைக் கல்லூரி நடன ஆசிரியராக நியமனம் செய்வித்ததன் மூலம் பல நாட்டிய நாடகங்களைக் கல்லூரி மேடையேற்ற வழி வகுத்தார் என்ற தனிச் சிறப்பு அவருக்கு உண்டு. இவர் பின் வந்த அதிபர்களான திருமதிகள் இ. அருணாசலம், யோ. இராஜரத்தினம், பு. சக்சிதானந்தம், ஸ்ரீமதி குமாரசாமி ஆகியோருடன் நானும் தொடர்ந்து நாட்டிய நாடகங்களுக்கு ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் அளித்து வந்தோம்.

மேற்குறிப்பிட்ட நாட்டிய நாடகங்கள் அவற்றில் பங்கு கொண்ட மாணவிகளிடத்து மட்டுமன்றிக் கல்லூரியின் ஏனைய மாணவிகளின் உள்ளத்திலும் கலையுணர்வைத் தூண்டி, அவர்களிடத்தும் கலை இலக்கிய ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை. கம்பராமாயணத்தின் முக்கிய பகுதிகள் பற்றிய அறிவைப் பெற்றதுடன் இலக்கிய முக்கியத்துவம் பெற்ற பாடல்களைக் கேட்டும் பார்த்தும் அனுபவிக்கும் அரிய வாய்ப்பினையும் பெற்றனர். 1990 ஆம் ஆண்டு வரை இராமநாதன் கல்லூரி தயாரித்து அளித்த நாட்டிய நாடகங்கள் பற்றி என் நினைவில் நின்றவற்றை உங்களுடன் பகிள்குது கொள்கிறேன். கலைத்திறன் மிக்க நாட்டிய நாடகங்களைத் தொடர்ந்தும் இராமநாதன் கல்லூரி இசை, நடன ஆசிரியர்களும் அதிபர்களும் தொடர்புடைய ஏனையோரும் அளித்து வருவது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

நாடகங்கள்:

நாட்டிய நாடகங்கள் பற்றி எழுதும் பொழுது, அவை தயாரிக்கப்படுவதற்கு முன் இராமநாதன் கல்லூரியில் வழக்கிலிருந்து வந்த நாடக முயற்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். கல்லூரி ஆரம்ப காலம் முதலே காலத்திற்குக் காலம் நாடகங்கள் தயாரித்து மேடையேற்றும் வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளது. தவணை முடிவு நாடகங்கள், ஆண்டிறுதி நாடகங்கள், சிவராத்திரி இரவில் விடுதியில் விடுதிமாணவர் இல்லங்களுக்கிடையே நடை பெறும் பத்தி நாடகப் போட்டிகள் என மாணவிகளால் தயாரிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் எண்ணற்றவை. இவை தவிர, பரிசளிப்பு விழாக்களின் பொழுதும் கல்லூரி வெள்ளி விழா, பொன் விழாக் கொண்டாட்டங்களின் பொழுதும், தமிழ்த் தினப் போட்டிகளுக்காகவும் நாடகங்கள் சிறப்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டன.

1939 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வெள்ளி விழாவின் பொழுது சிலப்பதிகாரம் நாடகம் மேடையேறியது. இதனை, பரமேஸ்வரா க்கல்லூரி ஆசிரியராயிருந்த கொக்குவில் குமாரசவாமிப் புலவரும் இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரியை இராஜராஜேஸ்வரி குமாரசாமி அவர்களும் இணைந்து தயாரித்து மேடையேற்றினர். முத்தமிழும் விரவப் பெற்ற இந்நாடகம் பலரது பாராட்டையும் பெற்றதாக அறிகிறோம். 1963 ஆம் ஆண்டில் கல்லூரிப் பொன் விழாவின் போது “சிலம்பு பிறந்தது” என்னும் நாடகம் சிறப்பாக மேடையேற்றப்பட்டது. இதனை எழுதித் தயாரித்து நெறிப்படுத்தியவர், மேற்குறிப்பிட்ட திரு. கே.கே சோமகந்தரம் ஆவர். தோடர்ந்து “மார்க்கண்டேயர்”, “வாய்மைக்கு ஒரு வேந்தன்” ஆகிய நாடகங்களும் மேடையேற்றப்பட்டன. முன்னாள் அதிபர் செல்வி எஸ்.எஸ். குமாரசாமி அவர்களும் வரலாற்று நாடகங்கள் சிலவற்றைத் தயாரித்து அளித்தார். செல்வி. உ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் “மாணிக்கவாசகர்” என்னும் நாடகத்தை எழுதி மேடையேற்றினார். இராமநாதன் கல்லூரி இது போன்ற எண்ணற்ற நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியிருப்பினும் எனது நினைவிற் பதிந்த சிலவற்றையே இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து நாட்டிய நாடகங்கள் தயாரித்து அளிக்கத் தொடங்கிய பின் அவையே அனைவர் மனத்தையும் பெரிதும் கவர்ந்த காரணத்தால் நாடக முயற்சிகளுக்கு முன்பிருந்த முக்கியத்துவம் ஒரளவு குறைந்து விட்டது போலத் தோன்றுகிறது.

**“இராமநாதன் அவர்களுடைய கல்விச் சேவையா அல்லது
அரசியல் சேவையா எது சிறந்தது” என்றும்
தலைப்பில் நடந்த விவரதம் ~ 2000**

Whence the Healing Touch

R. Kandiah

Former Lecturer, Palaly Teachers' Training College

Man has a weakness for glorifying the past and diminishing the present. It is one of the orthodoxies of tricking our sense of reality with sops of fantasy so that we could at least momentarily forget the implications of the distant crash of the shelling and the eerie silence that precedes the decimation. This inhuman game in Sri Lanka has gone on far too long for Ramanathan College to continue to keep her head buried in the red soil anymore. Life is too rich and complex to be swallowed in parade of the fatigues, the rumble of the distant firing and the murder of the innocent. However the press of the past is too strong to be muffled and buried in the mantras of the moronic political thinking which seem to direct the destiny of our homeland.

It is worth recalling that colonial Ceylon had a beauty and promise that caught the attention of the Irish Nobel Laureate and playwright Bernard Shaw. He saw then in the Ceylonese persona an unique beauty as two individuals in the island, to his aesthetic perception, looked positively dissimilar. Where is that quality he saw in the Ceylonese character of the 1930's and 40's? Where is the peace and progress we enjoyed till the middle of the last century? Is it a wonder a compatriot and perhaps friend of Shaw, Miss Florence Emery, happened to head Ramanathan College during her early years of existence? Isn't it incredible that all countries of South East Asia, including Singapore, saw in Ceylon – later rechristened Sri Lanka a perfect model of harmony and prosperity, fit to be emulated by one and all? It was considered the Eden of the East. As in the case of individual human beings, then, each educational Institution too, in our island home, had a specific stamp of character and quality even when located close to the other. For instance Ramanathan College and Uduvil Girls' College have sprung in the same parish, yet how different the two are in identity and ambience! This differential quality has been eroded lately on account of the armed conflict and turbulence that have been sweeping the land for the last two decades. A few years back Ramanathan College had the misfortune to receive a disproportionate amount of body blows as it is sited on the cross roads, one being an arterial one. However, deprivation and destitution cannot break the spirit of the exceptional one. To us, therefore Ramanathan College is what she was.

One sees in one's minds' eye that age cannot wither nor custom stale the maidenly charm of our Alma mater. As one enters the main gate a pervasive peace descends at the sight of Sir Pon. Ramanathan's granite wrought samadhi which stands in love splendor unaffected by the mundane goings on the public road or of the Market that skirt the college. The coconut palms though devastated by time still go on waving in their welcome as if in a dream. The Nelli and the tamarind in the backyard still tempt the girls to their balmy shade with their unforbidden fruits. Innumerable bees murmur among the immemorial mokila marams and Nelli, the Mullai and the Mallikai which meander along the dim corridors and secret ledges. The red soil sits oblivious to the red blood that have been spilt at other places at other times. Isn't it remarkable that even now the bells at the Nataraja Shrine upstairs and at the Samathi unfailingly call us to prayer and to the healing of the wounds...?

Heal they would as the Power enshrined in the temples within the Campus by our great Founder shares the mystery of creation, destruction and sustenance of the universe. It is nothing but right

that shiva is in the Samadhi and Natarajah dances to the reverberating floorboards up the staircase in the middle of the main block. The Campus itself has a sacred aura – cradled by the swaying palms, the nurturing Nelli, the aromatic Mahil and Neem and perfumed by the serene faced puritan starlets, the Mallikai and the Mullai. It would inspire other worldly experience in an individual with the heart in the right place. Fraty of Capra, a modern physicist and Cosmologist is one such. He records in one of his well-known books “The Tao of Physics”, a spiritual experience that could take place in the Ramanathan College of our dreams. It seems while Capra was sitting on the seashore he was able to see in the moving waters canopied by the sea the cosmic dance of Shiva. He further observes: “ the Cosmic dance of Shiva is the most perfect personification of the dynamic universe... the ideas of rhythm and dance naturally come into mind when one tries to imagine the flow of energy through the patterns that make up the particle world. Modern physics has shown that all matter whether here on earth or in outer space is involved in a continual cosmic dance. The Eastern Mystics have used the image of the dance to convey their intuition of Nature. Each atom perpetually sings its song, at every moment, creates dense subtle forms.... According to Hindu belief all life is part of a great rhythmic process of creation and destruction, of death and rebirth and Shiva’s dance is the eternal life-death rhythm that goes on in endless cycles.

Perhaps our homeland is at the end of a destructive cycle and at the dawn of a new beginning. The good times should return like the welcome spring at the heels of a freezing winter. The Tamil Community in Sri Lanka stands at the nadir of its misery – dumb and leaderless and virtually homeless. So isn’t it time for the wheel to turn full circle and usher in another golden era associated with Sir Pon. Ramanathan, inaugurated in substance and in spirit, as the good intentions and sincere services of a great being like our revered leader cannot be interned in the dust and erased from the collective memory of the community? They would obviously cry from all the dark corners of the earth for proper implementation, reinforcement and realization:

Like the whips of the wind
The years roll by
Yet the scent of the blooms
Still lingers on.
Thousands have bled to death,
Ten, Ten, Thousand’ve led:
Yet our beloved leader,
Slumbers on under the granite Slab.
But, by Shiva’s grace, I feel
This Spirit’s rise up, rise up
With the healing touch
To care for the wounded
And the broken
Tomorrow; no, no
This very day -----
There He is!

தாவரங்கள் பேசின, தத்துவங்கள் தந்தன

திருமதி. செல்லம்மா கார்த்தகே
முன்னணாள் ஆசிரியை, இராமநாதன் கல்லூரி.

கதிரவன் கரந்தான் காரிருள் கவிந்தது
கண்களை மூடினேன் கனவுலகில் கால் பதித்தேன்
கல்லூரி வாயிலில் களிப்புடன் நான் நின்றேன்
வாயில் காப்போனென வளர்ந்ததோர் வேம்பு
விருப்புடன் மேல்தொட்டு மேப்பதற்கு மலர்தந்து
சுகந்தரந் கிளைகளைச் சிரந்தனில் தாங்கிக்
கரகம் போல் அசைந்தாடிக் களிப்புடனே வரவேற்று
நெருக்கமாய் வந்து சுருக்கமாய்ச் சொன்னது:
உனக்கொருவன் வேம்பாகில் நீ கருப்பஞ்சாஹாகு
உள்வாங்கிக் கொண்டு உவகையுடன் உட்சென்றேன்.
எட்டி அடிவைத்தேன் எதிரிலே மஞ்சாடி
பட்டப் பகலிலே பகலவனின் வெப்பினிலே
சட்டென்று வெடித்துச் சரளமாய் விதை பரப்பிக்
கொட்டிக் கிடந்த குருதி நிற மஞ்சாடி
செங்கம்பளம் விரித்து மங்கலமாய் வரவேற்றுச்
சொன்னது ஒருக்கதை உன்னதமானதது
குப்பையிலே போனாலும் குண்டுமணி மங்காது
பவள விற்பனைக்குப் பாதுபாப்புத் தருவது போல்
மஞ்சாடி மரங்களுக்கு மதிலமைத்த செவ்வரத்தை
மாங்கனிகள் தூங்கும் மாவின் முன் நிறுத்திவிட
வாயிலே நீருறி நாவிலே வழிந்துவரப்
பழைய நினைவுகள் பாய்ந்தோடி அலைமோதச்
சொக்கிப்போய்ச் சிலையாய் நின்றுவிட்டேன்
எட்டிப் பிடிங்கி எவருங்காணாமல்
உப்புடன் சேர்த்து உடைத்த மாங்கானையப்
பங்கு போட்டுப் பகிள்குண்ட நாட்கள்! நாம்
அக்கம் பக்கம் அகல விழித்தேன்
சிற்பக் கலையின் சிகிரம் என்ன
பொற்புற அமைத்த பொன(இ)ராமநாதனின்
சித்திரச் சமாதி சீராய் ஒருபுறம்
மறுபுறம் இருந்தது மகானின் மணிமனை
அண்ணாந்து பார்த்தேன் விண்ணோக்கிச் சிவன்கோயில்
முன்னின்றொரு செடி மூக்கைத் துளைத்தது
மனேரங்சிதமாய் மலர்ந்து நின்றது:
மஞ்சட் பூக்கள் மயக்கும் நறுமணம்
பிஞ்சக் காய்கள் பிறந்த பூக்கள்
எட்டிப்பித்து ஏறும் கிளைகள்
கொத்துக் கொத்தாய்க் குனிந்தாடும் கனிகள்
விளக்கொளி கண்ட விட்டிற்பூச்சிபோல்
கற்றிச் கற்றிச் சுகந்தம் நுகர்ந்தேன்
சடுபடவில்லை. சுவீகரிக்கப் பட்டேன்
புன்னகை பூத்தது புரிய வைத்தது.
புகம் மணம் வீசவாய் புகம் உன்னைநாடிவரும்
தென்றிசை நோக்கினேன் தென்னஞ்சோலை
கன்னஞ் சிவந்த கனரகக் குலைகள்
கணக்கில்லாமல் காய்தாங்கி நின்றன
பாளைகள் வாய் திறந்து பல் வரிசை பல காட்டித்
தாள் நோக்கித் தலை குனிந்து தரளம்போல் நிறங்காட்டி
வில் வளைத்த வீரனென விறல் காட்டி நின்றன
தானுண்ட நீரைத் தலையாலே நான் தருவேன்
வேலுண்ட கண்ணாய் விடாய் தீரக்குடி
தெங்கு சொன்ன தேன் மொழி கேட்டு
அங்கங்குளிர் அருந்தினேன் இளைந்
முற்பகல் செய்யில் பிற்பதல் விளையும் என
விளங்க வைத்து விடையுந் தந்தது.

கிழக்கே சென்றேன் வழக்கமாய் உண்ணும்
மரவள்ளிக் கிழங்கும், நிறவள்ளிக் கொடியும்
உரம் போட்டு வளர்ந்த உருளைக் கிழங்கும்
உருட்டி முழிசி வெருட்டிக் கூறின:
அனவோடு கிழங்குண்டால் பலமோடு வாழலாம்.
அனவுக்குமிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு
சர்க்கரை வியாதி சிரித்து வீழ்த்திடும்
நிலத்தைப் பார்த்தேன் நிலத்தைப் போர்த்துப்
பச்சைப் பசேலெனப் பயன்தரும் படிகள்:
வல்லாரை, மொகமொக்கை வளமான கிறைவகை
காலைச் சுரண்டிக் கதைகள் கூறின.
சிறுகால வாழ்வில் பெருவாழ்வு தருவோம்
எல்லாக் குடிசைக்கும் ஏறியிறங்குவோம்
நில்லாமல் ஓடும் நீரிழிவு நோயும்
அகத்தி முருங்கை, அழகிய குறிஞ்சா
இகத்தில் வாழ்வு இதந்தர அளிக்கும்
கனிப் பொருள் கந்து காப்பாற்றி வைக்கும்
கிழக்கு மூலையில் குடி கொண்ட கொண்டல்
மஞ்சள் குடைவிரித்து மங்கலமாய் நின்றது.
சுருக்கிய குடையென நெருக்கமாய் மஞ்சரிகள்
குட்டிப் பூக்கள் கூம்பின் நூனியில்
மொட்டுப் பூக்கள் நட்டநடுவில்
வட்டப் பூக்கள் நெட்டின் அடியில்
தலைகீழாய்த் தொங்கித் தாண்டவமாடிப்
பூச்சொரிந்து நின்ற புதுமை தானென்னே!
குளு குளு என்று கூட்டமாய் நின்ற
வாழை மரங்கள் வந்தன எதிரே
நீளக் குலைகள் நிறம்மாறிப் பழுக்க
பச்சை, மஞ்சள் படரும் நிலையில்
பொத்தி தள்ளிப் பொலிவடன் முட்டி
புத்திசொன்னது பக்தியாய் ஒருமரம்
வாழைக்குத் தானீந்ற காய் கூற்றம் - கூற்றமே
இல்லிற்கிசைந் தொழுகாப் பெண்
பெண்ணே இசைபடவாழ், வசைபட வாழாதே
வாய்க்கால் கடந்து வடபால் சென்றேன்
கல்லும் முள்ளும் காலைப் பிளந்தன.
னு..... என்று கூச்சவிட்டு உளநித் தள்ளினேன்.
முறுவல் பூத்து முட்செடி சொன்னது:
வாழ்வுப் பாதையில் வருந்தலுமண்டு, வழுக்கலுமண்டு.
வீழ்வு வராமல் விழிப்பாயிரு
தர்க்கம் தொடர்ந்தது, தலைகுனிய வைத்தது.
வாதிட்டு என்னுடன், வாயடைக்கச் செய்தது.
எங்களுக்கு ஓரறிவு, உங்களுக்கு ஆறறிவாம்!
நிலைகொண்ட எம்மை நிம்மதியாய் வாழவிடு
தற்காப்புக்காகத் தரப்பட்ட முட்களிலே
சொற்காக்கா மனிதனே, சொன்னோமா கால் வைக்க?
யாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு
விலகி நீ சென்றால் வில்லங்கம் வந்திடுமோ?
ஊர்கற்றிப் பேர் சொல்லி, உழல்வோமா தொழில் தேடி
குந்தி இருந்தாலும் சொந்த உழைப்புத்தான்
காற்றுள்ள போதே துாற்றக் கற்றுக் கொள்
பரிதியின் கிரணங்கள் பகலிலே ஒளிவீசக்
கரியமில் வாயுவும் கணக்காகக் கிடைத்து விட்டால்
வேர் உறிஞ்சும் நீரை விரைவாகக் கடத்தி

பச்சைக் கலங்களிலே தொகுத்ததனைச் சமைத்து
 வருவோர்க்கு மாப்பொருளும் வாழ்வதற்கு ஓட்சிசனும்
 சொந்த உழைப்பிலே சோராமல் தந்திடுவோம்
 நஞ்சைத் தானுண்டு நல்லமிரதம் தந்தவன் போல்
 நஞ்சை நாம் ஏற்று உயிர்க் காற்றை உவந்தளிப்போம்
 எம்மில் பலவர்னம் என்ன நிறம் உம்மிலுண்டு?
 வெள்ளை, கறுப்பு வேறெந்த நிறமுமில்லை
 குரியன் தந்துதவச் சுவீகரித்துக் கொண்டாலும்
 வானவில் காட்டும் வர்ணங்கள் ஏழுமுண்டு
 வெப்பில் அலைந்தோர்க்குத் தட்பநில் தந்திடுவோம்
 உப்பில் எவ்வகையும் உயிர்காக்கும் எவ்வணவும்
 தப்பாமல் தந்து தரணியில் வாழவைப்போம்
 அறுபிரிவில் உணவுகளை அறுக்கவையில் தந்திடுவோம்
 உயிர் காக்கும் மூலிகைகள் எல்லாமே எம்மிலுண்டு.
 சஞ்சிவி மூலிகையால் உயிர் பெற்றான் இலக்குவனும்
 நெல்லிக்கனியின்டு நெடுங்காலம் வாழ்ந்த ஒளவை.
 சரித்திரம் வேண்டுமா? சான்று பகர்வதற்கு
 வாய்ப்பேச்சில் பல பெரியோர், வாழ்ந்து காட்டுகிறோம்
 "போதனையிலும் சாதனையே சிறந்தது."
 கொடை என்னும் காந்தம் கொள்பவரை ஈர்த்துவிடும்
 இடித்துரைத்த புத்திமதி இதயத்தில் இருத்திவைத்து
 வடித்தெடுத்த கருத்துக்கள் படித்து மனதில் பதித்துப்
 பின் கற்பக தருக்களைக் கடைசியாய்க் கண்டேன்
 எடுப்பாய்க் கருமேனி எழுந்தோங்கி நின்ற(து) பனை
 வடுக்கள் கொண்டது, மிடுக்காய் நின்றது
 உச்சியில் மாத்திரம் பச்சோலை நீட்டி
 நுங்கும் பாணையும் நூரைக்கும் கள்ளும்
 தங்கு கங்கும் தன்னில் காட்டி
 தருக்குற்று நின்றது தானே உயர்ந்ததென்று
 வற்றிய ஒலை வசை பாடிக்கலகலக்கச்
 சுற்றி வீராய்க் கழல் காற்று வந்தது
 பற்றிப் பனையைப் படாரென முறித்தது
 நானும் அதிர்ந்தேன் தரையும் அதிர்ந்தது
 அகந்தை அடங்கி அசைவும் நின்றது
 'அரசநிய வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே' என
 முனு முனுப்பு மாத்திரம் முனகிக் கேட்டது
 வற்றிய ஒலை கலகலக்கும் என்றும்
 பச்சோலைக்கில்லை ஒலி' எனப் பாடமும் தந்தது.
 கல்லுரியைச் சுற்றிக் கனதுராம் நடந்த பின்
 உள்ளே சென்றேன் உறவாடவென்றெண்ணி
 நாற்சாரில் நடுமுற்றம் நம்மவர்க்குப் புதிதல்ல
 ஒடிவிளையாடி ஒய்யாரமாய் நடந்த நிலம்
 வடகிழக்கு முற்றத்தில் திடமுடனே கிளைபரப்பி
 "அரசு தான் என்று அகந்தையுடன் நின்றமரம்
 நின்ற இடம் தெரியாமல் நிரந்தரமாய் நீங்கிவிட
 'எங்கே சென்றாய்?' எழுப்பினேன் கேள்வி
 வெள்ளிவிழாக் கண்டாய், பொன்விழாவும் கண்டாய்

புத்தர் தேர்ந்தெடுத்த போதிமரம் நான் என்றாய்
 எடுத்த பேச்சை முடித்துவிடமுன் -
 'புத்த மதக் கொள்கை இப்போ புதைந்து விட்ட
 காரணத்தால் வெட்டி வீழ்த்தி வேறோடு அழித்துவிட்டார்
 காற்றோடு கலந்து வந்து காதோம் சொன்னது.
 கிழப் பருவ மகிழுமரம் கிழக்குக் கரையோரம்
 மடல் பெரிது தாழை, மகிழினிது கந்தம்
 உடல் சிறியரென்றிருக்க வேண்டாம்
 வயோதிபம் வதைத்தாலும் வாசனையே வீசிநிற்போம்
 என்று கூறி அசைத்தது கிளைகளை உதிர்த்தது
 பூக்களை, அள்ளி மோந்து அப்பால் சென்றேன்.
 'முட்டை' விளாங்கனி முந்துவோர்க்கீந்த
 விளாத்தியைக் காணேன். விரக்தியடைந்தேன்
 வினவினேன். உடனே விடையும் கிடைத்தது.
 'நீ எறிந்த கல்லும் நான் போட்ட கனியும்
 தோற்று விட்ட காரணத்தால் 'தொம்' என்று வீழ்ந்து
 ஒட்டை உடைத்ததென்று ஒழித்துக் கட்டிவிட்டார்.
 கலக்கமுடன் வந்து துலக்கமாய்ச் சொன்னது
 மேற்கு முன்றவில் மேலோங்கி உயர்ந்த நெல்லி.
 தனை கிளை எல்லாம் தரமான களிகள்
 உலுப்பிலிட்டால் உடனே விழும்பதம்
 உயிர்ச்சத்து 'சீ' மின் உறைவிடமதுவென்று
 கொக்கி யொன்றெடுத்துக் கொப்பில் கொழுவி
 உறுதியாய் உலுப்ப உதிர்ந்தன கனிகள்
 அள்ளி எடுத்து ஆசையாய் உண்ணுமன்
 துள்ளி வந்தது தூர்த்தும் ஒருக்குரல்
 இராசக்மாக்கா இருட்டில் வந்து
 வெருட்டியடித்து விரட்டிவிடவே
 ஒட்டம் பிடித்தேன் ஒளிந்து மறைய
 தடக்கி விழுந்தேன் தரையில் கிடந்தேன்
 விழித்தபின் கண்டேன் வெறோரு காட்சி:
 வடக்கு முன்றலுக்கு வனப்பூட்டிய மூரங்கள்
 பழகிய முகமென்று பக்குவமாய்ச் சுற்றிசின்று
 தேன் துளி தெளித்துத் தேற்றி நின்றன
 திறந்த வெளியரங்கின் கிறமையெல்லாம் ரசித்து
 வானுற ஒங்கி வளர்ந்து நின்ற வில்வமரம்
 முதிர்பருவமெய்த முசுறு கடித்ததென்றோ?
 காரணம் புரியவில்லை, கண்ணென்றில் தெரியவில்லை.
 'டாங்...டாங்.. கோயில் மணியோசை கோபுரத்தில் கேட்டது
 சோலை வளங் கண்ட சோமனும் மறைந்துவிட
 இருளைக் கலைத்தபடி இரவி எழுந்துவர
 பட்சிசாலங்கள் பண்ணிசைத்து வரவேற்க
 அருணனின் கதிர்கள் அருட்டி எழுப்பிலிட
 நானும் விழித்தேன். நாளிலமும் விழித்தது.
 அகிலமெங்கும் உயிரினங்கள் ஆப்பரித்து நிற்க
 மரங்கள் மட்டும் மௌனித்து நின்றன.

ஐ அ ல அ ல அ ல அ ல அ ல அ ல அ

பரதியரின் பாஞ்சலி சபதத்திலிருந்து.....

"நாயகர் தாந்தம்மைத் தோற்றின் - என்னை
 நல்கும் உரிமை அவர்க்கில்லை-புலைத்
 தாயத்தி லேவிலைப் பட்டின்-என்ன
 சாத்திரத் தாலெனைத் தோற்றிட்டார்? -அவர்
 தாயத்தி லேவிலைப் பட்டவர்-புவி
 தாங்குந் துருபதன் கண்ணி நான்-நிலை
 சாயப் புலைத்தொண்டு சாந்திட்டால்-பின்பு
 தார முடைமை அவர்க்குண்டோ?

கெளரவ வேந்தர் சபை தன்னில்-அறங்
 கண்டவர் யாரும் இல்லையோ-மன்னர்
 செளியம் வீழ்ந்திடும் முன்னரே-அங்கு
 சாத்திரம் செத்துக் கிடக்குமோ-புகழ்
 ஒவ்வுற வாய்ந்த குருக்களும்-கல்வி
 ஒங்கிய மன்னருஞ் குதிலே-செல்வம்
 வவ்வுறத் தாங்கண் டிருந்தனர்!-என்றன்
 மான மழிவதும் காண்பரோ

என்ன வளர்த்த என் கல்லூரித் தாயே!

மங்கையர்க்கரசி அம்ரதலிங்கம்

பழைய மாணவி, இராமநாதன் கல்லூரி

மறைந்த மாமேதை சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற கல்லூரிகள் இரண்டு, ஒன்று திருநெல்வேலி பிரமேஸ்வராக் கல்லூரி, மற்றும் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் மாணவர் வந்து தங்கிக் கல்வி கற்கும் நோக்கத்துடனேயே இவை நிறுவப் பெற்றன. பெண்களுக்காகக் கட்டப்பெற்ற இராமநாதன் கல்லூரி இந்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் பல சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்டது. கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்து பல ஆண்டுகளாகியும் இன்றும் என் மனதில் அழியாது பதிந்து நிற்கும் அழகான கல்லூரியின் அமைப்பு, அதனைச் சுற்றியுள்ள பூஞ்செடிகள், மாபெரும் முதிர்ந்த மரங்கள், பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம். அது ஒரு கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். சற்றே உள்ளே போனால் சச்சதுர வடிவில் அமைந்துள்ள விடுதிகளின் ஓரம் நின்று பார்த்தால் இனிய மணம் கமழும் மகிழுமரமும் பெருநெல்லி மரங்களும் இன்னும் என் மனத்தில் பசுமையாகவே நிற்கின்றன.

ஆரம்பக் கல்வியை நான் பிறந்த கிராமத்திலும் அயல் கிராமத்திலும் பெற்றாலும் என்னை ஆளாக்கி வளர்த்து அறிவைப் புகட்டியது என் தாயாக நிற்கும் இராமநாதன் கல்லூரியே. என் பெற்றோர் விரும்பியபடி சைவப் பெண்களுக்கு ஏற்ற நடை, உடை, பண்பாடு ஆகியவற்றை இக் கல்லூரி எனக்கு அள்ளித் தந்தது. கல்வியுடன் சேர்த்து இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய கலைகளையும் ஒன்றாக இங்கு பெறக்கூடியதாக இருந்தது. தூய சைவ உணவு, அழகிய உடை, காலை மாலை இறைவழிபாடு ஆகிய இவற்றைச் சிறப்பாகத் தந்தது எம் கல்லூரியே. துமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் கூடிய கணுக்கால் வரை நீண்ட பாவாடை, தாவணியில் மாணவியர் வியக்கத் தக்க வண்ணத்துப் பூச்சிகளாக அழகாக அணிவகுத்து அதிகாலையில் நடராசர் கோவில் வழிபாட்டிற்குப் போவதைப் பார்க்கக் கண் கோடி வேண்டும். இதனை நான் மிகவும் விரும்பி இரசிப்பேன். விடுதி வாழ்க்கையையே என் பெற்றோர் எனக்கு விரும்பி அளித்தனர். அதிகாலையில், கோவில் இசையுடன் எமது நாள் ஆரம்பமாகும். வழிபாட்டின் பின் காலை 7.00 மணி முதல் 8.00 மணி வரை படிப்பு. விடுதி மாணவியர் எல்லோரும் கவனமாகப் படிக்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்கு மேற்பார்வையாளர். படிப்பு முடிந்த பின் காலை உணவு. அதன் பின் கல்லூரி மணியோசை கேட்கும்.

வகுப்பு வாரியாக மாணவிகள் வரிவரியாக வந்து கல்லூரிச் சதுக்கத்திற் கூடுவார்கள். “பரம்பரம் சோதி பரனே போற்றி சிந்தனைக்கரிய சிவனே போற்றி” என்று இறைவனை வழிபாடு செய்த பின் தத்தம் வகுப்புகளுக்கு, வந்த ஒழுங்கிலேயே பிரிந்து செல்லுவது ஒரு காட்சி. நான் கல்வி கற்ற காலத்தில் அதிபராக இருந்து கல்லூரிக்கு அழகையும் பண்பையும் புதுமையையும் ஊட்டியவர் கேரளப் பெண் திருமதி செல்லம்மா பிள்ளை அவர்கள். திருமதி பிள்ளை அவர்கள் சிவந்த நிறம், உயர்ந்த நிமிர்ந்த தோற்றும், பட்டுச் சேலை, கோட்டி முடிப்புக் கொண்டையோடு காண்பவர் யாவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தும் அழகிய தோற்றும் கொண்டவர். அவரைக் காணும் போது “சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே சேர நன் நாட்டினாம் பெண்களுடனே” என்ற பாரதியின் அடிகள் தான் நினைவுக்கு வரும். இவரது தலைமையில் இருந்த அன்பும் பண்பும் இனிமையும் கண்டிப்பும் நிறைந்து ஆசிரியர்களுள் பலர் ஈழத்தையும் சிலர் தமிழ் நாட்டையும் சேர்ந்தவர்கள். குறிப்பாக எம் விடுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்து அன்னை போல் அரவணைத்து எமக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கி எமது நல்வாழ்விற்காக அயராது பாடுபட்ட செல்வி. மனோரஞ்சிதம் ஆறுமுகம் அவர்களை இங்கு நினைவு கூராதிருக்க முடியாது. இவ்வாறே அனைத்து ஆசிரியரும் நிறுவரின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதில் கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயற்பட்டுக் கல்லூரிக்கு அழகு சேர்த்தனர்.

யாழிப்பாணத்தில் இயல், இசை, நாடகத்தில் தலை சிறந்து விளங்கியது இராமநாதன் கல்லூரி. எனது காலத்தில் அரங்கேறிப் புகழ் பெற்ற நாடகங்களுள் மறக்க முடியாதவை “பாதுகா பட்டாபிஷேகம்”, “சேரன் செங்குட்டுவன்” என்பனவாகும். இக் கல்லூரியில் நடக்கும் பேச்சு, பாட்டு, நடனப் போட்டிகள் என்னையும் வெற்றி பெற வைத்தன. அதிபர் திருமதி பிள்ளை அவர்கள் என்னை “College Girl” என்று தான் அன்புடன் பாராட்டுவார். உடற்பயிற்சியும் தையலும் தையலர்க்குத் தேவை என்று கல்வியுடன் இவை இணைத்துக் கற்பிக்கப்பட்டன.

இராமநாதன் கல்லூரி சிறந்த பல இல்லத் தலைவிகளை உருவாக்கத் தவறவில்லை. இக் கல்லூரி எம்மில் பலருக்கு உயர்வான வாழ்வைத் தந்துள்ளது. எனது வாழ்க்கையை இனிமையாக அமைக்கத் துணைபோந்த என் கல்லூரித் தாயைப் போற்றுகிறேன். வணங்குகிறேன். வாயார் வாழ்த்துகிறேன்.

ஐவரும் அறிவு பெற்றோம்

திருமதி. பெரண்ணம்மை பத்மநாதன்,
பழைய மாணவி/ இராமநாதன் கல்லூரி

இராமநாதன் கல்லூரியே எனது குடும்பத்தின் அறிவுப் பசியைத் தீர்த்த தாய். அறிவு எனும் அழுதத்தை எம் ஜவருக்கும் ஆரப் பருக்கிச் சோராது வளர்த்தெடுத்து வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வைத்த கல்லூரித் தாயின் திருப்பாதக் கமலங்களில் தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறோம். இராமநாதன் கல்லூரியிலேயே அகர வரிசையைக் கற்றோம், ஆயகலைகளையும் அங்கேயே கற்றோம், வாழ்வியற்றுறைகளும் பயின்றோம், வளமாக வாழவும் அறிந்தோம் என்று சொல்வதில் எவ்வளவு பெருமை! மனதில் தெவிட்டாத இனிமை, எம் குடும்பத்திற்கு இது கிடைத்தற்காிய மகிமை.

எம் தந்தை திக்கம் செல்லையாபிள்ளை, சேர். பொன். இராமநாத வள்ளலின் உற்ற நண்பனும் உவந்து செயலாற்றும் உதவியாளருமாவார். எனது தாயாரும் இராமநாதன் கல்லூரிப் பழைய மாணவியே. இத்தகைய தொடர்புகளாலும் கல்லூரியின் உயர் நோக்கங்களாலும் கவரப்பட்டுத் தமது பெண் பிள்ளைகள் ஜவரையும் இக் கல்லூரியிலேயே கல்வி கற்கச் சேர்த்தனர். கல்வி கற்றோம்,, பெரு வாழ்வும் பெற்றோம்.

என் மூத்த சகோதரி நாகபூஷணி மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதையாகி இன்றும் திருநீற்றுத் தேசுடன் சுவைமிக்க முத்தமிழின் பயன் தினைத்து மங்களம் சேர் மாண்புடையராக, எமது கல்லூரிக் கீத்தத்திற்கேற்பப் பயனுற வாழ்கிறார். இரண்டாவது சகோதரி பார்ப்பதி முதன்மை மாணவியாகக் கல்வி கற்றார். கல்லூரி கீத்தத்தில் கூறியவாறு “பூக் கொய்து பரமனுக்குப் பண் மாலை அணிவிக்கும் பாங்குடையாராக” கல்லூரிக் கோயிற் தலைத் தொண்டராகப் பணியாற்றிய பக்குவத்தினால் “என்கைகள் உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க” என்ற ஒரு மதியுடைத்தாகி, திருமணம் செய்து கொள்ளாது, எமது குடும்பக் கோயிலான கந்தவனக் கடவைக் கந்தவேளுக்கே தொண்டாற்றி ஆலயத்தை நிர்வகித்து வருகிறார்.

மூன்றாவதாக, “பொன்னம்மை” “தேவி” என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுபவளாகிய நான் அரசாங்கப் புலமைப் பரிசில் பெற்று, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இசை பயின்று சங்கீத பூஷணம், இசைமணி ஆகிய இரு பட்டங்களுடனும் வெளியேறி கோப்பாய் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் இசைத்துறையில் விரிவுரையாளரானேன். பல நூறு இசை ஆசிரியர்களை உருவாக்கினேன். ஒய்வு பெற்று, கண்டா வந்தேன். கண்டாவில் கல்லூரிச் செயற்குழுவில் பங்கு கொண்டு இன்று போஷகராகவும் பணி புரிகிறேன். இத்தனை வாய்ப்பையும் எனக்குத் தந்தது என் கல்லூரித் தாயல்லவா? “கிஞ்சகவாய்க் கண்ணியர்சங் கீத நயம் பலவிசைத்து” என்ற எங்கள் கல்லூரி கீத்தத்தின் ஓர் அடியை நானும் நிருபித்து வாழ்ந்து விட்டேனல்லவா?

எனது தங்கை, நான்காவது பெண், “அம்பிகை” என்றழைக்கப்படும் யோகாம்பிகையும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசை கற்ற சங்கீதபூஷணம் தான். இவர் தனது நன்றிக் கடனைக் கல்லூரித் தொண்டிற்கு அர்ப்பணித்தார். இவர் எடுப்பான குரலுக்கு ஈடு இணை இல்லை. கல்லூரி இசைத் துறையில் ஈட்டிய வெற்றிகளில் இவர் உழைப்பைக் காண்கிறேன். கல்லூரி மேடையேற்றிய அனைகமான நாட்டிய நாடகங்களின் வெற்றியில் இவருக்கும் பங்கு உண்டு. போட்டிகளில் இவர் பெற்றுத் தந்த முதற் பரிசுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர் ஆளுமையுடன் விடுதியை அமைதியாக நடத்திய பாங்கு, பிறருக்கு உதவும் குணம், பணிவு பாராட்டற்குரியது. “விஞ்சையர் போல் வீணையில் வியப்புடைத்திக் கல்லூரி” என்னும் கல்லூரி கீத அடிகளுக்கு இவர் ஓர் உதாரணம். இப் பெருமைகள் யாவும் எம் கல்லூரித் தாய் தந்த சொத்து.

சின்னப் பெண் சிவயோகநாயகி, ஏனைய நால்வரையும் போலவே இராமநாதன் கல்லூரில் கல்வி கற்று இக்கல்லூரியிலேயே மனையியற் துறை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அவர் மனையியல் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில், விழாக்களில் உண்ட விருந்துகளை எவரும் மறக்க முடியாது.

“வன்னமணிப் பூவாடை வனிதையர்கள் பன்மொழியிற்

சொன்னகலை பலபயிலும் சதுருடைத்திக் கல்லூரி” என்ற கல்லூரி கீத அடிகளையும் மெய்யாக்க ஒருவர் எம்மில் முன்வர வேண்டுமே. சிவயோகநாயகி ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சு மொழிலும் டிப்ளோமாப் பட்டம் பெற்று பலாலி, கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றினார். அதன் பின் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பிரெஞ்சுப் பாடை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார்.

எம் குடும்பத்திற்கு ஞானங்கள் உவந்தளித்த கல்லூரித்தாயே உன்னால் ஜவரும் அறிவு பெற்றோம். இராமநாதன் கல்லூரி வாழிய வாழியவே,

சேர். பொன். இராமநாதன் நினைவு விழா பேச்சுப் போட்டிக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட பேச்சுக்கள்:

தேசியவாதி சேர் பொன் இராமநாதன்

19 வயதிற்குட்பட்டோருக்கான பேச்சு
(நவம்பர் 26, 1982 க்குப் பின் பிறந்தோர்)

சராசரி மனிதனின் அன்றாட வாழ்வின் ஒரு கூறாக அரசியல் பேசப்படும் காலகட்டம் இது. இக்கால கட்டத்தில் நின்று கொண்டு, சராசரி மனிதன் அரசியலின் ஆரம்பப் பாடத்தைக் கற்கத் தொடங்கிய ஒரு கால கட்டத்தில் வாழ்ந்து, இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் தனக்கென ஓர் இடத்தை நிலை நாட்டிய செயல்வீரன் சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம்.

“கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு”

ஓர் அமைச்சருக்கு அமைய வேண்டிய இலட்சணங்களை இக்குறள் அழகாகத் தொகுத்துக் கூறுகிறது. இங்கு ”கருவி” என்பது அரசியல்வாதி தனது தொழிலான அரசியலில் திறம்படச் செயற்பட அவனுக்குத் துணையாக அமைய வேண்டிய கல்வி கேள்வி அரசியல் அறிவு சாணக்கியம் சொல்வன்மை நாவன்மை போன்றவற்றைக் குறித்து நிற்கிறது.

பொன் இராமநாதன் அவர்கள் சிறந்ததோர் கல்விமான் அரசியற்கலையில் ஆழ்ந்த பின்னணிக் கல்வியும் உலக அரசியற் கோட்பாடுகளில் தெளிந்த அறிவும் பெற்றவர் எவரையும் தன்பக்கம் ஈர்க்கும் நாவன்மை மிக்கவர் அரசியல் சாணக்கியத்துடன் கூடிய தீர்க்கதரிசனம் கொண்டவர் இனப்பற்று மொழிப்பற்று சமயப்பற்று நாட்டுப்பற்று மிக்கவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மனித நேயத்துடன் பழகும் பண்பாளர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியம் கொடிகட்டிப் பறக்கும் கால கட்டத்திலே தோன்றி அறிவால் ஆற்றலால் அரசியல் சாணக்கியத்தால் சிங்கள இனவாதிகளிடையே பெருமதிப்பைப் பெற்றவர். இலங்கை அரசியலில் தனக்கென ஓர் இடத்தை நிலைநாட்டி 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையின் விடுதலைக்காய்ப் பாடுபட்டு மறைந்து போன ஒரு துருவ நட்சத்திரம். தமிழனாகப் பிறந்து தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்க்கத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். அதே வேளை இலங்கையர் என்றதொரு தேசிய உணர்வால் கட்டுண்டு அனைத்து இலங்கையின் வளர்ச்சிக்காகவும் அரும்பாடு பட்டவர். அத்தகைய தன்னலம் அற்ற தலைவரைப்பற்றித் தான் நாம் இங்கு பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

தழிமும் சைவமும் ஈழத்தில் அழிக்கப் படாமல் காத்த பெருந்தகை ஆறுமுக நாவலர் “இவனே தமிழரின் பிரதிநிதியாக அமைவதற்குப் பொருத்தமானவன்” எனத் திரு பொன் இராமநாதனை இனம் கண்டு இவரைச் சட்டசபைப் பிரதிநிதியாக அமர்த்தும்படி பரிந்துரைதார். திரு பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள் 1879 ஆம் ஆண்டு இலங்கைச் சட்டசபைக்கு நியமிக்கப்பட்டார். 1912 ஆம் ஆண்டு, கல்விகற்ற இலங்கையருக்கான ஒதுக்கீட்டில் சிங்களவரிடையே பெருமதிப்புப் பெற்றிருந்த கலாநிதி மாக்கஸ் பெணாண்டோ என்னும் சிங்களவரை எதிர்த்துப் போட்டிமிட்டுப் பெருவெற்றி பெற்றுப் பிரதிநிதி ஆனார். இவையெல்லாம் அவருக்குப் பெரும்பான்மைச் சிங்களவரின் ஆதரவையும் அங்கீகாரத்தையும் அளித்ததுடன் அவரது அரசியல் செல்வாக்கையும் மேலோங்கச் செய்தன. வெள்ளையரிடையே மதிப்புக்கலந்த பெரும் வரவேற்பிற்கும் வழிவகுத்தது.

முதலாம் உலகப் போர்க் காலம் அது. உள்ளாட்டில் சிங்களவருக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இடையில் பெரும் கலவரம் மூண்டது. சிங்களத் தலைவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். ஆபத்தான போர்க் காலச் சூழலில் பயங்கரமான கடற்பயணத்தைத் துணிவுடன் மேற்கொண்டு, இலண்டன் மாநகர் சென்று சிங்களத் தலைவர்களுக்காய் ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்துடன் வாதிட்டு வெற்றியோடு இலங்கை திரும்பினார். இவருடைய இப்பாரிய வெற்றி சிங்களத் தலைவர்களால் பெருமகிழ்வுடன் கொண்டாடப்பட்டது. சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களை, சிங்களத் தலைவர்கள் குதிரை வண்டியில் ஏற்றி குதிரைகளுக்குப் பதிலாத் தாமே இழுத்து ஊர்வலமாக அழைத்து வந்து கொரவும் செய்தார்கள். இத்தகையதொரு மாபெரும்தலைவர் இன்று இணக்கம் பேசுவதற்கு எம்மிடையே இல்லாதது தமிழினத்தின் அவப்பேறு என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

அரசியலில் அவருக்கிருந்த செல்வாக்கு நாட்டிற்குப் பல அருஞ்செயல்களை ஆற்றப் பெருந் துணையாயிற்று. வடக்கிற்குப் புகைவண்டி வசதிசெய்வது என்பது பகற்கனவாக இருந்த காலம் அது. வடக்கிற்குப் புகைவண்டி அமைப்பதில் ஏராளம் சிக்கல்கள் இருந்தன. வருமானத்திலேயே குறியாயிருந்த வெள்ளையர்கள் நட்டத்தில் ஒடக்

கூடிய ஒரு பாதையில் பணம் செலவிட ஒருப்படுவார்களா? இக் கோரிக்கை தொடர்ந்து மறுக்கப்பட்டது இராமநாதன் சனைத்தாலில்லை. நட்டத்தை இலாபமாக்கும் வழிவகைகளைப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் முன் வைத்து தொடர்ந்து வாதிட்டார். வெற்றியும் பெற்றார். [இல்லை] என்ற சொல்லிற்கே அவர் அகராதியில் இடம் இல்லாதவாறு செய்தார். யாழ்ப்பாணத்திற்குப் புகையிரதப்பாதை வந்த கதை இது தான்.

போத்துக்கேயர் காலத்திலும் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் பருத்தித்துறை யாழ்ப்பாணத்துறை, காங்கேயன்துறை ஊர்காவற்றுறை என்ற நான்கு துறைமுகங்கள் இயங்கி வந்தன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இந்த நான்கு துறைமுகங்களும் மூடப்பட்டு தமிழனுக்குத் தலைமன்னார்த்துறை ஒன்றே போதும் என்ற நிலையை உருவாக்கினர். இது தமிழ் வர்த்தகர்க்குப் பெரும் சிரமத்தைக் கொடுத்ததுடன் பாரிய பொருள் நட்டத்தையும் உண்டாக்கியது. சரக்குக் கப்பல்கள் வாரக் கணக்கில் துறைமுகத்தில் காக்க வேண்டியதாயிற்று. சரக்குகள் பாழாயின. அரசு சொன்ன நொண்டிச் சாட்டுகளுக்கெல்லாம் பதிலடி கொடுத்து மீண்டும் இத்துறைமுகங்களைத் திறக்கச் செய்தார்.

இலங்கை ஒரு விவசாய நாடு. பண்டுதொட்டு அரசர்கள் குளம் கட்டி வளம் பெருக்குதலையே தமது தலையாய கடமையாகக் கொண்டனர். அரும் பாடுபட்டு அவர்கள் கட்டிய குளங்களில் பெரும்பாலானவை தகுந்த பராமரிப்பு இன்றித் துர்ந்து போயின. விளைவிலங்கள் நீரின்றி விளைச்சல் ஒழிந்தன. குளனி எல்லாம் காடாகி விலங்குகளின் வாழ்விடமாயின. உள்ளாட்டுச் செல்வம் பேணப்படாத நிலையில் வெளி நாட்டு உற்பத்திக்கு இலங்கை ஒரு சந்தைஆயிற்று. உணவுக்கும் உடைக்கும் சூடு இறக்குமதியிலேயே தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலை உருவாகியது. மீண்டும் இலங்கையை ஒரு தன்னிறைவு பெற்ற நாடாக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு அக்காலத் தேசியத் தலைவர்களைச் சார்ந்தது. “எமது நாட்டின் தேவைக்குரிய உணவை நாமே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் துர்ந்து போன குளங்களை எல்லாம் மீண்டும் பாவனைக்குக் கொணர்வோம் காடழித்து நாடாக்குவோம்” என்று வெள்ளையருக்கு எதிராகச் சிம்மக்குரல் எழுப்பினார். மலிவாகப் பண்டங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து தருவிக்கப்படும்போது பெரும் பணச் செலவில் குளம் திருத்தும் திட்டத்தைப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய அரசு தொடர்ந்து மறுத்து வந்தது. பொன் இராமநாதன் அவர்கள் மனம் தளரவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் அவர்களோடு வாதிட்டு வென்று காடெல்லாம் களனியாகக் காட்சி தரும் இன்றைய நிலைக்கு அன்று வழிவகுத்தார்.

அன்று சட்டசபையில் பேச்சுச் சுதந்திரம் இல்லை. எவரும் தம் கருத்தை எடுத்துரைக்க முடியாது. கனவிலும் எதிர்வாதம் புரிதலாகாது. அரச நிர்வாகத்துறையில் நிறஅடிப்படையில் இலங்கையர்கள் ஒதுக்கப்பட்டனர். வீதிக் கட்டளைச் சட்டம் என்ற பெயரால் ஆறுநாள் கடுமீயம். ஊழியம் செய்யாவிடின் சிறைவாசம். அந்நியர் ஆட்சியில் இத்தகைய அநியாயம் ஏராளம். இந்நிலையில், ஏழைகளுக்காய் விடுதலைக்காய்க் குரல் கொடுத்தார். சென்ற இடம் எல்லாம் வெற்றியும் பெற்றார். வெள்ளையர்க்கு ஒயாத தலைவலியாக இருந்தார். இலங்கையின் அடிமைத்தளை நீங்க முடிந்தவரை பாடுபட்டார். குடியேற்றச் செயலாளரிடம் குடிமக்கள் துயர் எடுத்துரைத்தார். கொடிய பல சட்டங்களை நீக்கச் செய்தார். ஏழை நலன் கருதி அஞ்சலகம் தோறும் சேமிப்பு வங்கி அமைக்கச் செய்தார்.

தமிழரின் மொழி மதம் கலை பண்பாடு ஆங்கில மோகத்தால் சிறிது சிறிதாக அழிவதைக் கண்ட அவர் தமிழ் மொழி இந்து சமயம் தமிழர் பண்பாடு பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய தேவையை உணர்ந்தார். தமிழ் மகளிரிக்காய் மருதனாமடத்தில் இராமநாதன் கல்லூரியையும் ஆடவர்க்காய் திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் அமைத்தார். இக்கல்லூரிகள் செவ்வனே இயங்க பொருளாதார வசதியும் செய்து வைத்தார். இன்று யாழ் பல்கலைக் கழக வளாகம் அமைந்திருப்பது சேர் பொன் இராமநாதனால் நிறுவப்பெற்ற கல்லூரிகளுள் ஒன்றான பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலேயே என்று எண்ணும் பொழுது யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்ற அவர் கனவின் நனவாக்கத்தை நினைந்து வியக்காமல் இருக்கமுடியாது.

செழுமை மிக்க தமிழ் மொழி கலை பண்பாடு போன்றவற்றை ஆங்கில ஆட்சியாளரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் பொருட்டு சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள், ஆங்கிலத்தில் நூல்கள் கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிட்டார். “மறைவாக நமக்குளே பழங் கதைகள் பேசிப் பயனில்லை” என்ற பாரதியாரின் தத்துவத்தின் சாயல் இங்கே தொனிக்கிறதல்லவா? இன மத மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்து தேசியவாதியாய் வெள்ளையருக்கெதிராய் சுதந்திரக் குரல் எழுப்பிய பெருமகன் தமிழ்மகன் சேர் பொன் இராமநாதனின் வழித்தோன்றல்கள் என்று கூறிக் கொள்வதில் இளைய தலைமுறையான நாம் இன்று புள்ளாங்ககிதம் அடைகிறோம். இலங்கை வரலாறு சேர் பொன் இராமநாதனை என்றும் மறவாது.

சேர் பொன் இராமநாதனின் கல்விச் சேவை

16 வயதிற்குட்பட்டோருக்கான பேச்சு
(நவம்பர் 26, 1985 க்குப் பின் பிறந்தேர்)

“அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாமிரம் நாட்டல்
பின்னர் உள்ள தருமங்கள் யாவும்
பெயர் விளக்கி ஒளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவிலும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்”

என்ற பாரதியாளின் கூற்றிற்கமைய வாழ்ந்து காட்டியவர் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் கீழைத்தேயங்களில் துரித அரசியல் பொருளாதார சமூக வளர்ச்சி ஏற்பட்டமைக்கான முதன்மையானகாரணிகளுள் ஒன்று கல்வி வளர்ச்சியாகும். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த பேரவினார்கள், அரசியல்வாதிகள் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அதிலும் பெண் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்ந்தமையே முக்கிய காரணம் எனலாம். பாரதியாரைப் போலவே சேர் பொன் இராமநாதனும் ஒரு சமூகச் சீர்திருத்தவாதி. சமூகச் சிக்கல்களை ஆய்வுக் கண்கொண்டுபார்த்தார். சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாண்பதில் சிக்கல்களுக்கான மூலகாரணத்தைக் கண்டறிந்து அதனை எதிர்கொள்வதே சேர் பொன் இராமநாதன் கையாண்ட வழி. அவரது திட்டங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கான பண வலுவும் உளவலுவும் சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களிடம் நிறையவே இருந்தன.

சேர் பொன் இராமநாதனுடைய கல்விச் சேவையை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று சமூக முன்னேற்றத்திற்குக் கல்வியின் பங்கினை உணர்ந்து மற்றவர்களுக்கு அதனை உணர்த்தியமை. இரண்டு தானே முன்னின்று இரு கல்லூரிகளை நிறுவியமை. மூன்று அரிய பல தமிழ் நூல்களுக்கு உரை எழுதியதோடு தமிழ் மொழியின் செழுமையை வெளிநாட்டாரும் அறியும் வண்ணம் ஆங்கிலத்தில் நூல்களும் கட்டுரைகளும் எழுதியமை.

தமிழின் மொழி மதம் கலை பண்பாடு முதலியன் ஆங்கில மோகத்தால் சிறிது சிறிதாக அழிவதைக் கண்டார். இவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார். மக்களிடையே நாட்டுப்பற்று இனப்பற்று மொழிப்பற்று முதலிய இன்றியமையாத பண்புகள் அருகிப் போனதற்கு அவர்களது அறியாமையே காரணம் என்பதை உணர்ந்தார். பல வழிகளாலும் இதனை அவர்களுக்கு உணர்த்த முயன்றார். மக்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தலே இதற்குத் தகுந்த தீர்வு என்பதைத் தேர்ந்து அதற்காகவே தம் வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியைச் செலவிட்டார்.

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் பேறு அல்ல பிற”

அறிவிற் சிறந்த இளம் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களுடைய குறிக்கோளாகும். அறிவறிந்த மக்கள் வீட்டிற்கு ஒருவராக உருவாக்கட்டும். அது ஓர் அறிவறிந்த மக்கட் சமுதாயத்தையே உருவாக்கிவிடும் என்பதை வலுவாக நம்பினார். அவர் நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை. வடமாகாணம் கல்வித் தராதரத்தில் மற்றய மாகாணங்களை விட மேலோங்கி நிற்கிறது. தமிழனின் கல்வித் தராதரம் மற்றயோரின் கண்களை உறுத்துமளவுக்கு உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை நாம் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்ளலாம்.

தமிழ் மகளிர்க்காய் மருதனாமடத்தில் 50 ஏக்கர் நிலத்தில் இராமநாதன் கல்லூரியையும் ஆடவர்க்காய் திருநெல்வேலியில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் நிறுவினார். இக்கல்லூரிகள் செவ்வனே இயங்க பொருளாதார வசதியும் செய்து வைத்தார். இன்று யாழ் பல்கலைக் கழகம் அமைந்திருப்பது சேர் பொன் இராமநாதனால் நிறுவப் பெற்ற கல்லூரிகளுள் ஒன்றான பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலேயே ஆகும். இதில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கவேண்டும் என்ற அவரது தொலை நோக்கு நன்கு புலனாகிறது. அவரது கனவின் நனவாக்கத்தை நினைந்து வியக்காமல் இருக்கமுடியாது.

“ஆண்மகன் ஒருவனுக்குக் கல்வியளிக்குங்கால்
தனிமனிதன் ஒருவனே கற்றோன் ஆகின்றான்.
ஒரு பெண்ணுக்கு அறிவு புகட்டுங்கால்
அவள் குடும்பத்தினர் அனைவரையும், அதன் மூலம்
சமுதாயம் முழுவதையுமே அறிவடையவர் ஆக்குகிறோம்.”

என்பது பொன் இராமநாதனுடைய கோட்பாடு.

சைவப் பண்பாட்டின் இருப்பிடமாய் மகளிர் திகழவேண்டும் என்ற நோக்கில் மகளிர்க்காய் நிறுவப் பெற்றதே இராமநாதன் கல்லூரி. 300 க்கு மேற்பட்ட மாணவிகள் தங்கிப் படிக்கும் விடுதி வசதியுடன் கூடியது இக் கல்லூரி. கல்லூரியின் நடுநாயகமாய் மேல் மாடியில் அமைந்திருக்கும் தில்லைக்கூத்தர் கோவிலும் போவோரும் வருவோருமான மாணவியர் வணங்குவதற்கு வாய்ப்பாய் அமைந்த கலைமகள் நிலையமும் தெய்வ மணம் கமழும் கலைக் கோயிலாக இக்கல்லூரியை ஆக்கியதில் வியப்பில்லை. விடுதி மாணவியர் நாள்தோறும் காலையும் மாலையும் பண்ணோடு இசை பாடி வழிபடுவதற்காக திருமுறைகளையும் பக்திப் பாடல்களையும் தொகுத்து வழங்கினர் இவர். இக்கல்லூரி முற்றிலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டோடு திகழ வேண்டும் என்பதற்காகவே தமிழகத்திலிருந்து ஆசிரியர்களை மட்டுமன்றிச் சமையற்காரர்களையும் வரவழைத்தார். மகளிர் கல்லூரி அமைப்பதில் அவருக்கிருந்த ஆர்வம் குறிக்கோள், அக்குறிக்கோளை முன்னடத்திச் செல்லும் செயல் திட்டம், அதனை வெற்றியுடன் செய்து முடிப்பதற்கான பொருளாதார ஒழுங்கு அனைத்தையும் நினைக்கும் பொழுது பெருவியப்பு ஏற்படுகிறது.

அந்தக் காலத்தில் திருமணந்த்திற்குப் பெண் பார்க்கும் போது மணமகள் இராமநாதன் கல்லூரியில் படித்தவள் என்று சொல்வது கூடுதல் தகைமையாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு பெண்ணுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி ஒரு சமுதாயத்தையே வழிநடத்திச் செல்ல வழிவகுக்கிறது என்ற அவரது தத்துவத்தின் உண்மையை இங்கு கல்வி கற்று வெளியேறிய மாணவிகள் குடும்பத் தலைவிகளாகி உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இக்கல்லூரி ஒரு கலைக் கோயிலாக விளங்கவேண்டும் என்ற சேர் பொன் இராமநாதனின் கனவு இன்று இராமநாதன் கவிஞர்களைக் கல்லூரியாக வடிவம் பெற்றிருப்பது அவரது தொலைநோக்கிற்குச் சான்றாகும்.

கல்விக்கூடங்களைக் கட்டியெழுப்பியது மட்டுமல்லாமல் தாமே பல நூல்களையும் ஆக்கினார். வடமொழி, ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் புலமை பெற்ற இவர் பகவத்கீதையைத் தமிழில் மொழி பெய்த்து விருத்தியரையும் வழங்கினார். திருக்குறளுக்கும் ஆத்திருடிக்கும் உரை எழுதினார். இவர் எழுதிய ஆங்கில நூல்களுள் சிறந்தது “மேற்றிசை நாடுகளில் ஆன்மாவைப் பண்படுத்தல்” (Culture of the Soul among the Western Nations) என்ற நூலாகும்.

சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள், செறிவும் செழுமையும் மிக்க தமிழ் மொழியையும் தமிழ்க் கலை, பண்பாடுகளையும் ஆங்கிலேயர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரும் பொருட்டு அவை பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளிமிட்டார். ”மறைவாக நமக்குள்ளே பழங் கதைகள் பேசிப் பயனில்லை” என்ற பாரதியார் தத்துவம் இங்கு பிரதிபலிக்கிறது. இன மத மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்து தேசியவாதியாய் வெள்ளையருக்கெதிராய் விடுதலைக் குரல் எழுப்பிய பெருமகன், தமிழ்மகன், சேர் பொன் இராமநாதனின் வழித்தோன்றல்கள் என்று கூறிக்கொள்வதில் இளைய தலைமுறையினரான நாம் மிகப் பெருமைப் படுகிறோம். இலங்கை வரலாறு சேர் பொன் இராமநாதனை என்றும் மறவாது.

சேர் பொன் இராமநாதன், ஒரு பொருளியலாளர்

13 வயதிற்குட்பட்டோருக்கான பேச்சு
(நவம்பர் 26, 1988 இன் பிறந்தோர்)

இலங்கையில் பல்வேறு மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. பல இன மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் பல்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இங்கு பல்கலாச்சாரம் ஒருங்கிணைந்து விளங்கிய பாங்கு வியக்கத் தக்கது. இவ்வழகிய நாட்டின் ஓர் தமிழ்க் குடிமகன் தான் பொன்னம்பலம் இராமநாதன். இவர் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர். சிறந்த அரசியல் அறிஞர். சொல்வன்மையுடன் நாவன்மையும் வாய்க்கப் பெற்றவர். சாதனைத் திறன் கொண்டவர். சுயநலமற்ற சேவையாளர். தனது சாதனைத் திறனால், வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் கடந்து, நாட்டு மக்கள் எல்லோராலும் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டவர்.

இலங்கை ஓர் விவசாய நாடு. இலங்கையை ஆண்ட பேரரசர்கள் குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கலையே தமது தலையாய் பணியாகக் கொண்டனர். இதனால் நாட்டில் ஏராளம் குளங்கள் தோண்டப்பட்டன. அனைக் கட்டுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. வாய்க்கால்கள் வெட்டப்பட்டன. இடைக்காலத்தில் நாடு பல சிற்றரசுகளாகச் சிதறிப் போயின. சிற்றரசுக்களுக்கிடையே ஓயாத போர். குளங்கள் கவனிப்பாற்றுத் தூர்ந்துபோயின. விவசாயம் கவனிக்கப்படாமலே போயிற்று. இந்த நிலைமைக் கூடுதலாக கொண்டு வெள்ளையர்கள். உள்நாட்டு

வாசனைத் திரவியங்கள் மேலே தான் அவர்கள் கண்ணும் கருத்தும் இருந்தது. உள்ளாட்டுச் செல்வங்கள் ஏற்றுமதியாகின. வெளிநாட்டார் பண்டங்களுக்குக் கீழைத்தேயம் சந்தையாக ஆற்று. உள்ளாட்டு உற்பத்தி புறக்கணிக்கப்பட்டது. உணவுக்கும் உடைக்கும் இறக்குமதியில் தங்கி இருக்கவேண்டியதாயிற்று.

இந்நிலையால் ஏற்படக்கூடிய பாரதுராமான விளைவுகளை தொலைநோக்குடன் சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் உணர்ந்தார். உள்ளாட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இலங்கையைச் சுலப துறைகளிலும் தன்னிறைவு பெற்ற நாடாக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளை முன் நிறுத்திச் செயற்படத் தலைப்பட்டார். தூர்ந்து போன குளங்களைத் திருத்தி விவசாயம் செய்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கும்படி வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்துடன் தொடர்ந்து வாதாடினார். இவரது கோரிக்கை தொடர்ந்தும் மறுக்கப்பட்டு வந்தது. இலாபத்திலேயே கண்ணாயிருந்த வெள்ளைக்காரர்கள் பெருஞ் செலவில் குளங்களைத் திருத்தும் விவசாயத் திட்டத்திற்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. மாறாக வெளிநாட்டுப் பொருட்களுக்குக் கீழைத்தேயம் சந்தையாக இருந்து வந்ததும் இம்மறுப்புக்கான இன்னுமொரு காரணம். தவிரவும் உணவுப் பொருட்கள் மிக மலிந்த விலையில் கிடைத்தன.

இம் மறுப்புக்கள் எல்லாம் சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் எதிர்பார்த்ததே. ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரைத் தினை வைக்கும் இவரது வாதத்திற்மையால் முன் மறுக்கப்பட்ட கோரிக்கை ஈற்றில் வெற்றி பெற்றது. குளங்கள் திருத்தும் வேலை ஆரம்பமாகியது. தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் பொன் விளையும் பூமியாமின். காடு கரம்பைகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டன. பெரிய விவசாயத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. இலங்கையின் மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் முன்னேறி நாடு நகரங்களாகி இன்று நாம் காணும் இந்நிலைமைக்கு வித்திட்டவர் பொன் இராமநாதன் என்பதை எவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு உடை உறைவிடம் இவையின்றி வாழ்க்கையின் பாதுகாப்பிற்கே உத்தரவாதம் அற்ற நிலையில் வாழ்ந்தவர்களே யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும்பான்மையான காணியற்ற விவசாயிகள். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு வெளியே பயன்றறுக் கிடந்த காட்டு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் திட்டத்தை முன்வைத்து தானே முன்னின்று ஆரம்பித்து வைத்தார். கிளிநோச்சியைத்தமிழ்ப் பகுதியினது பொருளாதாரத் திட்டத்திற்கு மையமாகக் கொண்டார். தலைமுறை தலைமுறையாக யாழ்ப்பாணத்தையே தமது தாயகமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த யாழ்ப்பாணவாசிகள் வறுமையிலும் இத்திட்டத்தை ஏற்கப் பெரிதும் தயங்கினர். கிளிநோச்சிப் பகுதியில் இவ்வாறு குடியேறிய மக்கள் இக்குடியேற்றத்தின் பூரண பலனை அனுபவித்ததுடன் இன்றும் இராமநாதன் புகழ்பாடி வருகிறார்கள். இவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்த தமிழ்த் தலைவர்கள் தமிழருக்கெனத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இத்தகைய தொரு பொருளாதாரத் திட்டத்தை முன்வைத்து அரசியலை நடத்திச் செல்லத் தவறியது தமிழரின் துர்ப்பாய்க்கியமே. சேர் பொன் இராமநாதன் போன்ற தமிழ்த் தலைவர்கள் தொடர்ந்து நம்மிடையே தோன்றியிருந்தால் இன்றைய இந்த இழி நிலை என்றோ சீராகியிருக்கலாம் அல்லது தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். எதிர்காலம் தான் இதற்குப் பதிலளிக்கும்.

திருமதி இரத்தினர மா நவரத்தினம் அவர்களின் · இரங்கல் கூட்டம்.

இணையற்ற தலைவர் இராமநாதன்

10 வயதுக்கு உட்பட்டோருக்கான பேச்சு
(நவம்பர் 26, 1991 க்கு முன் பிறந்தோர்)

சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் சிறந்த அரசியல் அறிஞர். கல்வி கேள்விகளில் வஸ்லவர். நாடு போற்றிய நாட்டுப் பற்றாளர். இணையில்லா இன உணர்வாளர். ஒப்பில்லாத் தமிழ் ஆர்வலர். சிறந்த வழக்கறிஞர். சால்புமிகு சைவப்புரவலர்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழர்களாகிய நாம் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற நல்நோக்குக் கொண்டார். மகளிருக்காக இராமநாதன் கல்லூரியையும் ஆடவருக்காகப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் நிறுவினார். சைவமும் தமிழும் கமழும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட இக்கல்லூரிகள் சிறப்புற இயங்குவதற்கான பொருளாதாரமும் வகுத்து வைத்தார். தமிழின் பெருமையைத் தமிழரும் பிறரும் அறியும் வகை செய்ய அயராது உழைத்தார். கிறித்தவர் ஆட்சியில் சைவர்களுக்காய் கோவில் கட்டினார். சைவ சமயத்தைக் காத்தார். நாமும் அவ்வாறே காக்க வேண்டும் என விஷேந்தார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கையர் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தார். நாட்டு விடுதலைக்காக அரும் பாடு பட்டார். சொல்லவேண்டிய விடயங்களைச் சொல்ல வேண்டிய வகையில் சொல்லவேண்டிய இடத்தில் சொல்வதில் வல்லவர். அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்டவர். இனமத வேறுபாடு இன்றி சிங்களவருக்காகவும் தமிழருக்காகவும் உழைத்தார். எடுத்த செயலை முடிப்பதில் வல்லவர்.

உலகப் பேர்க் காலத்திலும் துணிச்சலுடன் பயங்கரமான கடற் பயணம் மேற்கொண்டவர். ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரோடு வாதாடி யாழ்ப்பாணத்திற்குப் புகைவண்டிப் போக்குவரத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் இவரே. ஆங்கிலேயரால் மூடப்பட்ட காங்கேசன்துறை, பருத்தித்துறை, ஊர்காவற்றுறை, யாழ்ப்பாணத்துறை ஆகிய துறைமுகங்களை மீண்டும் திறக்கும்படி செய்தவர். இதன் மூலமாகத் தமிழரது வணிகம் பெருகவும் வழிவகுத்தவர்.

பண்டைக் காலத்தில் இலங்கையை ஆண்ட பெருமன்றங்கள் குளங்கள் வெட்டி விவசாயத்தைப் பெருக்குவதையே தம் ஆட்சிக்காலப் பெருந் திட்டமாகக் கொண்டவர்கள். இக்குளங்களில் பெரும்பாலானவை காலப்போக்கில் தூாந்து போயின. இதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது. வெள்ளைக்காரர்கள் இக்குளங்களைத் திருத்த முற்படவில்லை. உணவுப் பண்டங்கள் உள்ளாட்டில் உற்பத்தியாகவில்லை. வெளிநாட்டுப் பொருட்களுக்கு இலங்கை சந்தையாயிற்று. சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் அரசாங்கத்துடன் தொடர்ந்து வாதிட்டு வெற்றி பெற்றார். தூாந்து குளங்கள் திருத்தப்பட்டன. உள்ளாட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலம் உணவு உடை உற்பத்தியில் இலங்கை ஒரு தன்னிறைவு பெற்ற நாடாக ஆகவேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு வித்திட்டார் சேர்பொன் இராமநாதன் அவர்கள். காடு கரம்பைகள் நாடு நகராக ஆரம்பித்தன.

ஏழைகளின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்பதிலே நம்பிக்கை கொண்டவர். எனவேதான் வறியோவாழ்வு வளம் பெறத் திட்டங்கள் பல தீட்டினார். சுருங்கச் சொன்னால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் தோன்றிய இணையற்ற தலைவர். இப்பெரியாரை நினைவு சூருவதன் மூலம் நாமும் நம் தாய் நாட்டிற்கும் இனத்திற்கும் தாய் மொழிக்கும் சேவை செய்தவர்களாவோம்.

2000 அம் அண்டு சேர். பெரன். இராமநாதன் அவர்களின் குருபூசை தினக் கொண்டாட்டத்தின் பேரு... .

7 வயதுக்கு உட்பட்டோருக்கான பேச்சு
(நவம்பர் 26, 1994 க்கு முன் பிறந்தோர்)

இணையற்ற தலைவர் இராமநாதன்

சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் சிறந்த அரசியல் அறிஞர். கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர். நாடு போற்றிய நாட்டுப் பற்றாளர். இணையில்லா இன உணர்வாளர். ஒப்பில்லாத் தமிழ் ஆர்வலர். சிறந்த வழக்கறிஞர். சால்புமிகு சைவப் புரவலர். தமிழின் பெருமையைத் தமிழரும் பிறரும் அறியும் வகை செய்ய அயராது உழைத்தார்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழர்களாகிய நாம் கல்வி கற்க வேண்டும் என்ற நல்நோக்குக் கொண்டார். மகளிருக் காக இராமநாதன் கல்லூரியையும் ஆடவருக்காகப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் நிறுவினார். இன்று யாழ் பல்கலைக் கழகம் அமைந்திருப்பது இக்கல்லூரிகளில் ஒன்றான பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலேயே. இராமநாதன் கல்லூரி இன்று இராமநாதன் கவின்கலைக் கல்லூரியாக வடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் இலங்கையர் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தார். நாட்டு விடுதலைக்காக அரும் பாடு பட்டார். சொல்லவேண்டிய விடயங்களைச் சொல்ல வேண்டிய வகையில் சொல்லவேண்டிய இடத்தில் சொல்வதில் வல்லவர். அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்டவர். இனமத வேறுபாடு இன்றி சிங்களவருக்காகவும் தமிழருக்காகவும் உழைத்தார். எடுத்த செயலை முடிப்பதில் வல்லவர்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியாளரோடு வாதாடி யாழ்ப்பாணத்திற்குப் புகைவண்டிப் போக்குவரத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் இவரே. ஆங்கிலேயரால் மூடப்பட்ட காங்கேசன்துறை, பருத்தித்துறை, ஊர்காவற்றுறை, யாழ்ப்பாணத்துறை ஆகிய துறைமுகங்களை மீண்டும் திறக்கும்படி செய்தவர். இதன் மூலமாகத் தமிழரது வணிகம் பெருகவும் வழிவகுத்தவர்.

ஏழைகளின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்பதிலே நம்பிக்கை கொண்டவர். எனவேதான் வறியோர்வாழ்வு வளம் பெறத் திட்டங்கள் பல தீட்டினார். சுருங்கச் சொன்னால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் தோன்றிய இணையற்ற தலைவர். இப்பெரியாரை நினைவு சூருவதன் மூலம் நாமும்நம் தாய் நாட்டிற்கும் இனத்திற்கும் தாய் மொழிக்கும் சேவை செய்தவர்களாவோம்.

**“இராமநாதன் அவர்களுடைய கல்விச் சேவையா அல்லது
அரசியல் சேவையா எது சிறந்தது” என்றும்
தலைப்பில் நடந்த விவாதம் ~ 2000**

Ramanathan the Statesman:

(Under 19 – Born on or after November 26, 1982)

Towards the end of the 19th century Ceylon, a Crown colony of Great Britain saw the emergence on its political horizon many leaders from the Sinhala, Tamil and Muslim communities. Seven decades earlier, 1815 to be precise, the entire country was brought under British rule with the signing of the Kandyan Convention following the fall of this kingdom of the hill country. The emerging leadership from the Ceylonese community was committed to one nation in which all the people had equal rights. They had lofty ideals and the spirit of unity that prevailed among them was largely responsible for the country's progress towards independence in 1948.

Among these leaders were such men of great stature such as Sir Ponnambalam Ramanathan, Sir Ponnambalam Arunachalam, Don Stephen Senanayake who became the first Prime Minister of independent Ceylon, as Sri Lanka was known then, A E Munasinghe, Sir Baron Jayatilake, Sir Macan Markar and several others.

During this period, the Ceylonese constitutional system allowed for the election of highly educated persons to the legislature of the time, which served the country under colonial direction from England. Among those elected to august positions in this legislature, one was Sir Ponnambalam Ramanathan, a lawyer of great merit, who had the support of a cross-section of the Ceylonese community.

Knighted for his services to the country by the British government, Sir Ponnambalam Ramanathan had his higher education in England where he was called to the bar. Early in his youth he had become an activist for a political identity for his country, and with enlightened colleagues of his time, he helped to lay the foundation for the cause of independence.

During the period of the First World War, a major confrontation blew up between the Sinhala and Muslim communities leading to a great deal of violence with dangerous racist bearings to them. It soon became evident that a major communal conflict would break out wherever the Muslims and Sinhalese had their homes.

It was a time when one could not get to the seat of power that controlled Ceylon except by a 3-week ocean travel from Colombo to London.

The sea route was particularly dangerous with a raging World War on, and enemy submarine and naval vessels in action along the way. Despite this danger, Sir Ponnambalam Ramanathan undertook the long sea voyage from Colombo to London to represent matters to the British government and help bring about peace in Ceylon between the Sinhalese and Muslims. His mission was successful.

On his return, a grateful community showed its appreciation by bringing him home in Colombo as soon as he disembarked from his boat, in a decorated chariot which was pulled not by horses but by the leaders of the country. They were Sinhalese, Tamils and Muslims.

It was a great honour that was placed on this brave leader, a great son of Sri Lanka who was not only a statesman but also one who had the right visions in the field of education and development based on the resources available in the country.

Ramanathan the Educationist:

(Under 16 – Born on or after November 26, 1985)

The Tamils of Sri Lanka are greatly beholden to Sir Ponnambalam Ramanathan for the visions he had in the field of education and the measures he took to realise them. He was a statesman par excellence and a legal emissary of great repute. He served his country as a legislator elected by his peers to a council that functioned within the colonial set-up of the British government. It was a time when Ceylon, as it was known then, was a Crown Colony of Great Britain.

Sir Ponnambalam Ramanathan was greatly concerned that the young people of his time had bare educational opportunities and whatever facilities available during his time were in disharmony with the community's culture and traditions. Education, he felt, was in the hands of British colonial administrators who needed literate persons of the country mainly to serve colonial interests.

Even more, he felt the urgent need for special educational facilities for girls based on a residential system in which they will have the benefit of a comprehensive educational opportunity. His thinking in this respect was greatly influenced by the guru-sishya system. He was particularly interested in the promotion of fine arts, which was totally neglected by the British rulers and the educational administrators who were mostly from foreign missionary organisations.

This was more true of North Ceylon where the entire population was Tamil except for a sprinkling of Muslims in Jaffna. There were several leading missionary schools supported by overseas funding including four top grade ones exclusively for girls, Uduvil, Udupiddy, Chundikuli and Vembadi. Apart from them, four missionary schools were coeducational, Jaffna College, Hartley College, Drieberg College and Union College.

Sir Ponnambalam Ramanathan who hailed from the village of Maruthanamadam began to canvas for educational opportunities for the community that would be in accord with the needs of the community, its faith and beliefs, traditions and culture. Towards this, the Ramanathan family made available large tracts of lands and the necessary funds to set up two major educational institutions, Parameshwara College and Ramanathan College.

Ramanathan College became the first residential educational institution for girls in Sri Lanka. It also admitted day students from Maruthanamadam and the surrounding villages. Apart from conforming to the educational system imposed on the country by the British government, Ramanathan College was able to provide facilities for the teaching of fine arts and thus became a pioneer institution in this respect. It was the only educational institution to undertake such a task.

Sir Ponnambalam Ramanathan visualised a whole educational programme for the Tamils. He knew that both Parameshwara and Ramanathan will continue to grow from the foundational ideals and meet the needs of the community as it evolved from era to era. It was therefore no wonder when the Tamils needed a university of their own, Parameshwara and Ramanathan became the nucleus on which the Jaffna University was founded.

It is but right that the name of Sir Ponnambalam Ramanathan is revered more as an educationist than for the contributions he made as a statesman in the political hot spot of Ceylon.

Ramanathan the Economist:

(Under 13 – Born on or after November 26, 1988)

Sri Lanka was known as Ceylon during the time of Sir Ponnambalam Ramanathan, an illustrious son of the country, a leader of great courage and determination who had the vision to pursue most of his dreams to fulfilment and fruition.

He was a member of the landed gentry no doubt and therefore an aristocrat who did not have the need to dabble in activities that brought him out to the rough and tumble of the society outside the gates of his manorial home in Maruthanamadam. He could have enjoyed his wealth the way his peers did in the rest of the country and called themselves the nayaka families. They had the notion that it was their birthright to determine the destinies of the country. Outside the traditional homelands of the Tamils such families were known as the walawe people, the landed gentry.

But Sir Ponnambalam Ramanathan belonged to a different class altogether and with emboldened visions for his people embarked on a mission that was political, educational and economic. The last of it was hardly known because this activity was outside the realms that had the focus of the media and the interests that determined lifestyles in the country's capital, Colombo. The neglect and devastation of villages in the provinces was very much a part of an economic system that was based on trade and commerce and the promotion of cash crops for cultivation.

Sir Ponnambalam Ramanathan felt that the farming community was being impoverished and people needed lands and opportunities to grow basic food and some form of security of tenure. Towards this, he began to help needy people to get crown lands outside Jaffna Peninsula and develop them for the cultivation of crops that would meet with their needs for wholesome food.

Hitherto no person had dared to undertake such a programme on a community scale and even more to move out of their own areas that were homes for their ancestors for generations of time. The farmers who opened up lands in Kilinochchi area were those who enjoyed the largesse and visions of Sir Ponnambalam Ramanathan where even today, a Ramanathan Trust exists to protect their interests.

It is very unfortunate that Tamil leaders who succeeded this great man did not share his visions to help create an economic infrastructure for the Tamils in their traditional homelands which would have greatly strengthened their political might. The economic development of any community has to evolve from agriculture and the use of land in harmony with its environmental features.

The dry zone nature of North Sri Lanka has its own features for certain types of farming systems especially for orchards and livestock while using the monsoon months for rice. Sir Ponnambalam Ramanathan had visions of these when Kilinochchi was sought as a base for his agricultural ideas. It is most unfortunate that this was overlooked and the Tamils opted for civil service employment in Colombo and the provincial towns.

The Ramanathan vision could be revived. Perhaps it is in this a future for Tamils in Sri Lanka is ensured.

Ramanathan Tha-Tha

(Under 7, Born on or before November 26, 1994)

Our revered leader, Ramanathan Tha Tha ! We have read and heard ever so much of your abilities and popularity. You have helped all Sri Lankans – Tamils, Sinhalese and Muslims alike – so much so – that you were elected as the representative for the all Ceylon Educated Member’s seat, in the Legislative Assembly.

Tha tha, You have done so much to us, Tamils of Ceylon. The granite Ponnampala Vaaneeswarar Temple at Kochchikade has nothing else to be compared to, in Sri Lanka. The two outstanding Institutions to promote Tamil, Hinduism, Arts and Culture – Ramanathan College for girls and Parameswara College for boys - this is later converted to the Jaffna University – are standing monuments to your service.

Your desire to promote University education has been recognized and a Hall in the University of Sri Lanka – Peradeniya Campus has been named after you. Your majestic statue in front of the old Parliament buildings in Colombo is a testament to your greatness.

Ramanathan Tha-Tha

(Under 10, Born on or before November 26, 1991)

Our revered leader, Ramanathan Tha Tha ! We have read and heard ever so much of your abilities and popularity. You have helped all Sri Lankans – Tamils, Sinhalese and Muslims alike – so much so – that you were elected as the representative for the all Ceylon Educated Member’s seat, in the Legislative Assembly. It was the time of the 1st World War. Sailing the Oceans was dangerous indeed. Yet, you were brave enough to sail to London seeking a resolution to the Sinhala – Muslim riots of 1915 threatening peace in Ceylon. You returned victorious.

Tha tha, You have done so much to us, Tamils of Ceylon. The granite Ponnampala Vaaneeswarar Temple at Kochchikade has nothing else to be compared to, in Sri Lanka. The two outstanding Institutions to promote Tamil, Hinduism, Arts and Culture – Ramanathan College for girls and Parameswara College for boys - this is later converted to the Jaffna University – are standing monuments to your service.

Your desire to promote University education has been recognized and a Hall in the University of Sri Lanka – Peradeniya Campus has been named after you. Your majestic statue in front of the old Parliament buildings in Colombo is a testament to your greatness.

Everything back home has come to a stand still with Education and health being affected the most. Ramanathan Tha tha! Wouldn’t it be a blessing if someone like you is amongst us now to guide Sri Lanka to peace and prosperity so that I can safely visit my Grand Mother in our homeland.

PAST PRINCIPALS OF RAMANATHAN COLLEGE

Mrs. Florence Fair Emery The first Principal of the College	(1913-1915)
Miss. Mabel A. Needham, B.A . (London)	(1916-1917)
Lady L Ramanathan	(1918, 1924-1931)
A source of great inspiration and assistance to Sir. Pon. Ramanathn. Awarded an honorary degree of Doctor of Laws by the University of Ceylon at its First Convocation held on the 14 th of October 1942, in recognition of her services to the cause of education.	
Mrs. M. Mackenzene, M.A.	(1919-1920)
Miss. Madiline Hendslay	(1921-1929)
Mrs.Vera Flora Carlton, M. S. Hons.	(1932-1936)
Miss. R. Chelliah, M.A. (Madras)	(1937-1943)
Mrs N. Pillai, B.A. (Madras)	(1943-1956)
Mrs . T. Muthucumaru, B.Sc. (Calcutta), Eng Tr.	(1957-1964)
Mrs. Gayatri Ganeshan, B.Sc.(Annamalai), Eng Tr.	(January-March 1965)
Miss. Yogambikai Kanagasabai, M.A. (Calcutta)	(1965-1969)
Mrs. Padmasany Arumugam B.Sc., Dip. In Ed., M.A. (Ed.), SLEAS Class I	(May-June 1970)
Mrs. Rajanayagam Arunachalam B.A. , SLEAS Class 1V	(1969 – 1980)
Mrs. Yoganakshumy Rajaratnam B.A. (Madras), Dip. In Ed., Tamil Tr.	(1980-1983)
Mrs. Puvaneswary Satchitanandam B.A. Hons., London Eng Tr., SLAS Class V	(1983- 1986)
Mrs Gnaneswary Somasundaram B.A. Hons. (Cey), Dip. In Ed.	(1986-1988)
Mrs Srimathy Kumarasamy B.A. (Cey.), Dip. In Hindu Civilization Dip. In Ed., Non SLEAS 111	(1988-1990)
Mrs. Mangayarkarasy Thiruchitampalam B.A.(Madras), Dip. In Ed.	(1990-1992)
Mrs. Ananthy Sivagnanasuntharem B.A.Hons, Dip. In Ed., S.L.P.S.I	(1992-Present)

**இராமநாதன் கல்லூரியின்
இளைப்பாறிய அதிபர்கள் சிலர்**

திருமதி கி. நவாத்தினம்
1937-1943

திருமதி க. முத்துக்குமாரு
1957-1964

திருமதி யோ கணகசபை
1965-1969

திருமதி கி. ஆகுவாலம்
1969-1980

திருமதி யோ. இராசரத்தினம்
1980-1983

திருமதி பு. செஞ்சிதாஸந்தம்
1983-1986

திருமதி ரா. சோமசுந்தரம்
1986-1988

திருமதியீ. குமாரசாமி
1988-1999

**சேர் பெரன். இராமநாதன் அவர்கள் நினைவுக் நடாத்தப்பெற்ற
பேச்சுப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றோர்**

தமிழ்

7 வயதிற்குட்பட்டோர்	10 வயதிற்குட்பட்டோர்	13 வயதிற்குட்பட்டோர்
		
சுர்மியா இளந்திரையன் முதலாம் இடம்	தகுதிகா இளந்திரையன் முதலாம் இடம்	ஜத்பா சதாநந்தம் முதலாம் இடம்
		
துளசிகா செல்வகுமாரன் இரண்டாம் இடம்	வாருணி ஞீபதிப்பலமுரளிதான் இரண்டாம் இடம்	கவிதினி இரசசலிங்கம் இரண்டாம் இடம்
		
ரமிஷா குமார் முன்றாம் இடம்	சிந்துஜா ஜெகதீஸ்வரன் முன்றாம் இடம்	அபிராம் பாக்கியநாதன் முன்றாம் இடம்

**சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்கள் நினைவாக நடாத்தப்பெற்ற
பேச்சுப் போட்டிகளில் வெற்ற பெற்றோர்**

அங்கிலம்

7 வயதிற்குட்பட்டேர்	10 வயதிற்குட்பட்டேர்	13 வயதிற்குட்பட்டேர்
 <p>ஹதைஜா கணேஷ் முதலாம் இடம்</p>	 <p>ஷ்கிளி விபுலன் முதலாம் இடம்</p>	 <p>ஹங்கா தவரட்ணம் முதலாம் இடம்</p>
 <p>ரஞ்ஜிதன் சிவகணேஷ்வரன் இரண்டாம் இடம்</p>	 <p>பிரியங்கா குலசேகரம் இரண்டாம் இடம்</p>	 <p>மதுரா அணந்தராஜா இரண்டாம் இடம்</p>
 <p>விபுசரன் விமல் முன்றாம் இடம்</p>	 <p>நிரோஜிகா குலசேகரம் முன்றாம் இடம்</p>	<p>தற்கை அடிப்படையில் இருவருக்கே பரிசு வழங்கப்பட்டது.</p>

**சேர் பெரன். இராமநாதன் அவர்கள் நினைவாக நடாத்தப்பெற்ற
பேச்சுப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றேர்**

**அங்கிலம்
16 வயதிற்குட்டப்பேர்**

குலமகன்
முதலரம் இடம்

சுவர்ணா அங்நந்தராஜர
இரண்டாம் இடம்

ஜனானி சிவதாஸ்
முன்றாம் இடம்

**தமிழ்
16 வயதிற்குட்டப்பேர்**

ராகுவர சிவயோகநாதன்
விசேட பரிசு

அக்டோபர் 14 ஆம் திகதி இராமநாதன் கல்லாரி பழைய மாணவர் சங்கத்தினால், ஸ்காபரோ சிவிக் சென்றில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பேச்சுப் போட்டிகள் நடத்தப்பெற்றன. கொடுக்கப்பட்ட அனைத்துத் தலைப்புக்களுமே சேர். பொன். இராமநாதனைப் பற்றியவையே. வயதுகள் 19, 16, 13 க்குட்பட்ட பிரிவுகளுக்குரிய பேச்சுக்களை ஆங்கிலத்தில் திரு ரிச்சட் கருணாநாயகராஜன் அவர்களும் தமிழில் திருமதி செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ் அவர்களும் தயாரித்தார்கள். வயதுகள் 10, 7 க்குட்பட்ட பிரிவுகளுக்குரிய பேச்சுக்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் திருமதி யோகலக்கமி இராசரத்தினம் அவர்கள் தயாரித்தார்கள். செயற்குழு அங்கத்தவர்களில் பெரும்பான்மையினர் இப் போட்டியின் செயற்பாடுகளில் பெரும் பங்கு கொண்டார்கள். போட்டியில் பங்கு பற்றிய மாணவர்கள் அனைவருமே மிகத் திறமையாகப் பேசினார்கள். இது பாராட்டுதற்குரியது. சிறப்பாக, போட்டிகளுக்குத் தம் பிள்ளைகளை ஊக்குவித்த பெற்றார்கள் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

**RAMANATHAN COLLEGE OLD GIRLS' ASSOCIATION, CANADA
FOUNDER MEMORIAL DAY CELEBRATIONS**

On Saturday, October 22, 2001 at 6.00 p.m.
At Councillors' Chamber, Scarborough Civic Centre

PROGRAM

- 6.00 p.m. Thevaram,
Thamil Thai Valzththu,
Canadian National Anthem
& College Song by Students of
Vijayalukshmy Seeivasagam
- 6.15 p.m. Welcome Address by the President
- 6.25 p.m. Speech: **Sharmiyah Ilanthiraiyan**, placed First
Oratorical Contest (Tamil) under 7 yrs.
- 6.30 p.m. Address by Chief Guest: **Dr. Nalla Senathirajah**
- 6.40 p.m. Speech: **Hanujah Ganesh**, placed First
Oratorical Contest (English) under 7 yrs.
- 6.50 p.m. Address by **Dr. E. Balasundaram**
- 7.00 p.m. Speech: **Thakshika Ilanthiraiyan**, placed First
Oratorical Contest (Tamil) under 10yrs.
- 7.10 p.m. Address by **Mr. Sripathy Thambaiyah**
- 7.20 p.m. Speech: **Shakeeni Vipulan**, placed First
Oratorical Contest (English) under 10yrs.
- 7.30 p.m. **Carnatic Music:**
Vocal : **Raji Jeyaratnam**
Violin : **R S Kesavan**
Mridangam : **G Rajeswaran**
- 8.15 p.m. Address by **Mr Richard Karunainathan**
- 8.25 p.m. Speech: **Jateepa Sathanandan**, placed First
Oratorical Contest (Tamil) under 13 yrs.

- 8.35 p.m. Address by **Ms. Yaso Sinnadurai**
- 8.45 p.m. Speech: **Karsha Thavaratnam**, placed First
Oratorical Contest (English) under 13 yrs.
- 8.55 p.m. Address by **Mr. Sritharan Sivapragasam**
- 9.00 p.m. “**Purushothaman Bharathan**” – Dance Drama
Script : **K K Somasundaram**
Choreographer: **Ananthy Sasitharan**, “Sri Lalithakalakendhiram”
Music & Voice: **Vijayalukshumy Seenivasagam**
Mridangam : **G Rajeswarn**
Violin : **R S Kesavan**
- 9.45 p.m. Vote of Thanks- **Mrs. T Sathiabama**
- 9.55 p.m. Speech: **Kulamahan Kulasekeran**, placed First
Oratorical Contest (English) under 16 yrs.

VIVEKA Printers

3160 EGLINTON AVE. E
UNIT 10
SCARBOROUGH, ON
M1J 2H3

TEL: 416-265-2296
416-410-6401

Different Kinds of Bread, Buns, Cakes Muffins &
Much More

*For your parties you can order
short eats*

1221 Markham Road., Unit #13, Scarborough, Ontario
(Markham & Ellesmere)
Tel.: (416) 431-9829

27 Dundas St. E.,
Mississauga, ON
L5A 1V9
Tel : (905) 273-7997
Fax : (905) 273-7323
Email : vijayas_silk@hotmail.com

SUTHARSIKA TRADERS LTD.

Importers, Exporters, Representative
Distributors of Instant Food Products

M. Suthanathan (Sutha)
Business Development Manager
Canada and North America

3228 Eglinton Ave. East, Suite# 2,
Scarborough, Ontario
M1J 2H6

Tel: 416-453-3946
Fax: 416-264-7475

E-mail: sutharsika@home.com

LOGAN

INSURANCE & FINANCIAL SERVICES

Logan Kanapathi
B.A. (Econ-Socio) - Ceylon

880 Ellesmere Road
#201-A, Scarborough, ON
M1P 2W6

Tel: (416) 396-1313
Pager: (416) 339-4329

E-mail: LoganKanapathi@hotmail.com

New way to learn Tamil

e-tamil
www.shanthaakka.ca

or

www.shanthakka.com

e-mail:info@shanthaakka.ca

USCEDUCATION
SAVINGS PLANS

SCHOLARSHIP CONSULTANTS
OF NORTH AMERICA LTD.
Distributor of USC Education Savings Plans

TAI ARUMUGAM
Enrolment Representative

50 Burnhamthorpe Rd. W. Suite 1500
Mississauga, Ontario
L5B 4A5

Office: (416) 693-7543
Cell: (416) 450-0306
Home: (416) 698-9389
Fax: (416) 698-5092
E-mail: education@3web.net
Customer Service: 1-800-363-RESP (7377)

PRIMERICA
A member of citigroup

201 Consumers Road, Suite 201
Willowdale, ON
M2J 4G8

Bus. (416) 289-7726
Res. (416) 298-7693
Fax (416) 289-4369

An independent representative of Primerica Financial Services
Life insurance offered through Primerica Life Insurance Company of Canada
Mutual Funds offered through PFSL Investments Canada Ltd., Mutual Fund Dealer

AJI AUTO WORKS

அஜி டிட்டோ வெக்ஸ்

- Mechanical Auto
- Electrical Repairs
- Specialized Brakes
- Major and Minor Repairs on Import and Domestic Cars
- Safety Inspection - Certification
- Wheel Alignment

151 Nantucket Blvd. Unit 5
Scarborough, Ont
M1P 4R5

T. Sabanathan
T. Sivapatham
Tel: (416) 752-2642

MERCURY COLOR LAB INC.

1 HOUR PHOTO

3Min Passport / Citizenship / Portrait
Framing & Professional Photography for special Occasions

1902 'B' KENNEDY RD
SCARBOROUGH, ON. M1P 2L8

TEL:(416) 291-2115
FAX:(416) 291-3320

"KALABAVANAM NATYA SHETHRA"
MALINI · PARARAJASINGHAM
"NATYAKALIMANI"

J/UNIVERSITY OF FINE ARTS

30 Gilder Drive Apt. 201
Scaborough, Ontario.
M1K 4P6

Tel: (416) 266-5094

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

43 Years in Business

அன்று போல் என்றும் பிரகாசமாக
இருக்கவேண்டும்.

FINANCIAL SERVICES

3228 Eglinton Ave. E., Suite #3
Scarborough, Ont., M1J 2H6

Tel: (416) 267-8221

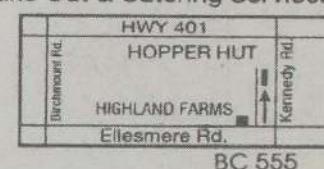
**HOPPER
HUT**

A Taste of Sri Lankan & Indian Dine-in, Take Out & Catering Services

OPEN 7 DAYS A WEEK

SUN. TO THURS. 10:30AM TO 10:30PM
FRI. TO SAT. 10:30AM TO 11:00PM

Tel : (416) 299-4311
Fax : (416) 299-7013
880 Ellesmere Rd.
Unit #215 - 217
Scarborough, Ont.
M1P 2W6

BAY HILL IMPEX LTD.

60 Weybright Court, Unit 4,
Scarborough, Ontario, Canada M1S 4E4
Tel: 416-293-6555 Fax: 416-293-6459
e-mail: info@portello.com www.portello.com

நிசுக்த நகை மாளிகை

Sri Sakthi
Nakai Malihai

Tel: (416) 755-0559
1247 Ellesmere Rd, Scarborough, ON.

SRI LALITHAKALAKENDHIRAM

18 RossCowan Crescent
Scarborough, On.
M1W 1K6

Phone: 416-756-4607
Email: sridass@home.com

S. Sridas
Managing Director,
Director, Music

Ananthy Sasitharan
Director, Dance

Rajah Ram CATERERS

SPECIALIZED IN SRI LANKAN
& INDIAN CUISINE

589 Middlefield Road, #20, Scarborough, Ontario M1V 4Y6
Tel: (416) 299-5200

தமிழன் வழகாட்டி

Tamils' Guide

Commercial & Information Directory

SENTHI CHELLIAH
President

Tel: (416) 438-9797
Fax: (416) 438-6663
Pager: (416) 719-2754

www.tamilsguide.com

Athavan Publications Inc.
371 Orton Park Road,
Unit 120, Scarborough,
ON., Canada. M1G 3V1

ASIYANS TEX & GIFTWARE INC.

Textiles, Fancy Goods,
Gift Items, Silver Items

பெண்களுக்கான சேவைகள், சுகல
வயலினருக்குமானாலும்படகள், துண்பளிப்புப்
பொருட்கள், துலங்காரப் பொருட்கள்

3601 Lawrence Ave. East, #23
Scarborough, Ont. M1G 1P5

Tel: (416) 438-6568
Fax: (416) 438-5549

A member of citigroup

Sangar Alalasuntharam
Representative

201 Consumers Road, Suite 201
Willowdale, ON
M2J 4G8

Bus. (416) 289-7726

Pager (416) 374-3080

An independent representative of Primerica Financial Services
Life insurance offered through Primerica Life Insurance Company of Canada
Mutual Funds offered through PFSL Investments Canada Ltd., Mutual Fund Dealer

T. Jegatheesan

Barrister, Solicitor & Notary Public (Ont.)

Solicitor (England) • Attorney at Law (Sri Lanka)

2620 Eglinton Ave. E.
Suite 201
Scarborough ON M1K 2S3

Tel: (416) 266-6154
Fax: (416) 266-4677
Res: (416) 449-0358

YASO SINNADURAI

BARRISTER & SOLICITOR, NOTARY PUBLIC

THE LAW OFFICES OF YASO SINNADURAI

2100 ELLESMORE ROAD, SUITE 202
SCARBOROUGH ON M1H 3B7

TEL: 416-265-3456
FAX: 416-265-2770

MISSISSAUGA CONSULTATION AT (905) 306-1100
ATTORNEY - AT- LAW, SRI LANKA AND SOLICITOR, ENGLAND.

WHOLESALE & CONSOLIDATOR
FOR MAJOR AIRLINES

Thaiyaa T. Raja
President

AJB TRAVELS

1900 Kennedy Road
Scarborough, ON M1P 2L8
e-mail: sales@ajptravels.com

Tel: (416) 4120244
Fax: (416) 4120219
Web: www.ajptravels.com

VIDEO MARUTY

YOUR VIDEO PROFESSIONALS

PROFESSIONAL VIDEO PRODUCTIONS
INTERNATIONAL VIDEO CONVERSIONS

VEL KIRUBA

1841 Lawrence Ave. E.
(2nd Floor)
Scarborough, Ont.
M1R 2Y3, Canada.
(Lawrence & Pharmacy)

Tel.: (416) 751-2060
Res: (416) 751-8143
Fax: (416) 751-7451

SIVA MOVERS & CAR CARE LTD.

FRIENDLY SERVICE ESTABLISHED OVER 20 YEARS

SPECIALISTS IN ALL KINDS OF CAR & TRUCK REPAIRS

Safety Inspection . Servicing . Body Work . Electrical & Mechanical

Accident / Repairs Recognised by Major Insurance Firms

Customer Courtesy Car provided

Call Siva on:

416 - 657 1106

416 - 657 8017

OPTIMART
1 HOUR SERVICE ON MOST Rx
EYE EXAMS

294 Main Street, Unit 2
(at Danforth)
Professional Bldg.,
Toronto, Ont. M4C 4X6
Tel: (416) 690-4649

3150 Eglinton Ave. E., Unit 6
(Eglinton & Markham)
Scarborough, Ont.
M1J 2H2
Tel: (416) 266-3389